

การวิเคราะห์เนื้อหาข่าวข่มขืนกระทำชำเราในช่วงปี พ.ศ. 2533 - 2534

ในการวิเคราะห์เนื้อหาข่าวข่มขืนกระทำชำเรา ผู้วิจัยใช้โครงสร้างของการนำเสนอข่าวทั้งในส่วนของรูปแบบ และเนื้อหา เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ โดยพิจารณาว่า โครงสร้างนั้นมีการจัดองค์ประกอบย่อยต่าง ๆ อย่างไร และองค์ประกอบย่อยนั้น ๆ มีสัมพันธ์ภาพกันอย่างไร

สำหรับขอบเขตของการวิเคราะห์เนื้อหาข่าวข่มขืนกระทำชำเราในที่นี้ ผู้วิจัยศึกษากรณีข่าวที่นำเสนอในช่วงระหว่างเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2533 - มิถุนายน พ.ศ. 2534 โดยเป็นข่าวที่ปรากฏในสื่อ ๒ ประเภท คือ

- ๕.1 กรณีข่าวในสื่อหนังสือพิมพ์
- ๕.2 กรณีข่าวในสื่อวิทยุโทรทัศน์

ทั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งลำดับในการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. รูปแบบการรายงานข่าว
2. เนื้อเรื่องย่อ
3. เนื้อหาข่าว

5.1 กรณีข่าวในสื่อหนังสือพิมพ์

จากการตรวจสอบข่าวข่มขืนกระทำชำเราในช่วงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2533 - มิถุนายน พ.ศ. 2534 ที่นำเสนอเป็นข่าวในหน้าหนึ่งหรือในคอลัมน์ "ข่าวล้นทันโลก" ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ครอบคลุมหลัง 6 ดาว ผู้วิจัยพบว่าลักษณะการนำเสนอข่าวสามารถจำแนกออกได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ข่าวพาดหัวใหญ่ หมายถึง การรายงานข่าวกรณีเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเราในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ และพาดหัวข่าวด้วยตัวอักษรขนาดใหญ่ที่สุด
2. ข่าวหน้าหนึ่ง หมายถึง การรายงานข่าวกรณีเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเราซึ่งพาดหัวข่าวหรือนำเสนอเฉพาะภาพข่าวในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ รวมทั้งกรณีข่าวซึ่งปรากฏขึ้นในการรายงานข่าวข่มขืนกระทำชำเรากรณีอื่นที่อยู่ในหน้าหนึ่งด้วย
3. ข่าวสั้น หมายถึง การรายงานข่าวกรณีเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเราในคอลัมน์ "ข่าวสั้นทันโลก" โดยอาจมีภาพข่าวปรากฏอยู่ในหน้าหนึ่ง

ทั้งนี้การนำเสนอข่าวในแต่ละวันหรือในแต่ละข่าว อาจมีกรณีเหตุการณ์มากกว่า 1 กรณี และในบางกรณีมีการรายงานเหตุการณ์เป็นข่าวความคืบหน้าที่ต่อเนื่องกันหลายวัน สำหรับการแจกแจงจำนวนข่าวทั้ง 3 ประเภท ผู้วิจัยนำเสนอไว้ตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.1 : จำนวนกรณีข่าวที่นำเสนอในช่วงเดือนกรกฎาคม 2533 - มิถุนายน 2534

ปี/เดือน		ประเภทของข่าวข่มขืนกระทำชำเรา		
		ข่าวพาดหัวใหญ่	ข่าวหน้าหนึ่ง	ข่าวล้น
พ.ค. 2533	ก.ค.	-	3	-
	ล.ค.	-	2	1
	ก.ย.	-	2	2
	ต.ค.	-	2	-
	พ.ย.	1	2	-
	ธ.ค.	-	4	1
พ.ค. 2534	ม.ค.	-	3	-
	ก.พ.	2	2	-
	มี.ค.	1	7	3
	เม.ย.	2	4	4
	พ.ค.	2	5	1
	มิ.ย.	2	4	-
รวม		10	40	12

จากตารางที่ 5.1 ดังข้างต้นนี้ เราจะเห็นว่ากรณีข่าวหน้าหนึ่งมีจำนวน ปริมาณมากที่สุดคือ 40 กรณี ส่วนกรณีข่าวสั้น และข่าวพาดหัวใหญ่มีจำนวน 12 และ 10 กรณี รองลงมาตามลำดับ

สำหรับในการวิเคราะห์เนื้อหาข่าว ผู้วิจัยพิจารณาเฉพาะกรณีข่าวพาดหัวใหญ่ใน ฐานะเป็นข่าวที่ได้รับความสำคัญและมีโอกาสถูกเปิดรับมากที่สุดในการนำเสนอข่าวแต่ละวัน ซึ่งมีทั้งหมด 10 กรณี โดยในที่นี้ผู้วิจัยจะใช้ชื่อผู้ถูกข่มขืนเป็นชื่อกรณีข่าว ส่วนในกรณีที่มิ ผู้ถูกข่มขืนมากกว่า 1 คน ผู้วิจัยใช้ชื่อผู้ข่มขืนเป็นชื่อกรณีข่าวแทน ดังต่อไปนี้

1. กรณีนางแพรว นาคน้อย นำเสนอข่าวในวันที่ 18 และ 23 พฤศจิกายน 2533
2. กรณีต.ญ. นิต (นามสมมติ) นำเสนอข่าวในวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2534
3. กรณีนางลาวกาญจนา นำเสนอข่าวในวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2534
4. กรณีนายปรีชา คำเอี่ยม นำเสนอข่าวในวันที่ 23 - 24, 26 และ 29 มีนาคม 2534
5. กรณีนางอุทัย เอี่ยมละอาด นำเสนอข่าวในวันที่ 19 เมษายน 2534
6. กรณีนางลาวขันทอง ทองมาเอ็ง นำเสนอข่าวในวันที่ 21 เมษายน 2534
7. กรณีต.ญ. วิไลวรรณ เล็กชุก นำเสนอข่าวในวันที่ 9 - 10 พฤษภาคม 2534
8. กรณีนางศิริพงษ์ จันทร์แหยม นำเสนอข่าวในวันที่ 15 - 16 พฤษภาคม 2534
9. กรณีต.ญ. ตำรงค์ ภูจักร นำเสนอข่าวในวันที่ 19 มิถุนายน 2534
10. กรณีนายบรรพต ชูชัย นำเสนอข่าวในวันที่ 22 - 26 มิถุนายน 2534

จากกรณีข่าวพาดหัวใหญ่ทั้ง 10 กรณีดังข้างต้นนี้ มีกรณีข่าวที่ผู้ถูกข่มขืนเสียชีวิต ถึง 5 กรณี ซึ่งแสดงให้เห็นว่าข่าวข่มขืนกระทำชำเราแล้วฆ่า เป็นข่าวที่ได้รับความสำคัญ จึงถูกนำเสนอเป็นข่าวใหญ่ประจำวัน

อย่างไรก็ตาม กรณีข่าวที่ถูกข่มขืนไม่ถูกฆ่าตายแต่ผู้ข่มขืนมีอาชีพเป็นครู ดังเช่นในกรณีนายปรีชา คำเอี่ยม และนายบรรพต ชูชัย หรือเป็นพระสงฆ์ ดังเช่นในกรณีนางศิริพงษ์ จันทรแหยม ซึ่งเป็นบุคคลที่สังคมไม่คาดคิดว่าจะเป็นผู้ข่มขืนได้นั้น อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ข่าวกรณีนั้น ๆ ได้รับความสำคัญและปรากฏเป็นข่าวพาดหัวใหญ่

นอกจากนี้ การนำเสนอข่าวพาดหัวใหญ่ทั้ง 10 กรณีนั้น การรายงานข่าวมักจบภายในวันเดียว เนื่องจากไม่มีเงื่อนงำ (Suspense) ที่ซับซ้อน โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถจับกุมผู้ข่มขืนได้ หรือพอที่จะรู้ว่าผู้ข่มขืนคือใคร ส่วนในบางกรณีก็มีการติดตามรายงานข่าวจนถึงขั้นการดำเนินคดีในชั้นศาล ในขณะที่บางกรณีก็นำเสนอข่าวคืบหน้าติดต่อกันเพียงในระยะเวลายั้งนั้น แม้ว่าผู้ถูกข่มขืนจะถูกฆาตกรรมด้วยก็ตาม

5.1.1 รูปแบบการรายงานข่าว

ดาร์นตัน (อ้างถึงใน แมคเคเวล, 2531 : 205) เสนอว่า แนวความคิดของเราที่มีต่อข่าวเป็นผลมาจากวิธีการแบบเก่า ๆ ในการเล่าเรื่อง จึงทำให้ทิศทางของการรายงานข่าวมีความโน้มเอียงที่จะออกมาในรูปของการบอกเล่าที่มีตัวละคร มีเหตุการณ์ที่เชื่อมโยงกันเป็นตอน ๆ มีตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบ มีการให้สัญญาณเวลาที่จะถึงจุดหักมุมที่น่าระทึกใจ และมีการใช้โครงเรื่อง (Plot) ที่คุ้นเคย

สำหรับการรายงานข่าวข่มขืนกระทำชำเรา นั้น ล้อมวลชนนำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมานำเสนอในลักษณะที่เป็นการบอกเล่า และเป็นการรายงานเรื่องราวที่มีลีลาการเคลื่อนไหว (Action Story) ในรูปแบบของข่าวเรื่อง* (News Story or Feature News) โดยใช้กระบวนการเล่าเรื่องทั้งแบบวิธี Performative และ Constative **

* ข่าวเรื่อง หมายถึง การนำเสนอข่าวโดยต้องการให้ผู้อ่านรู้สึกตื่นเต้น หรือสนใจกับข่าวที่เกิดขึ้น ซึ่งต้องแต่งข่าวให้เป็นเรื่องราว (เปลื้อง ณ นคร, 2514 : 261)

** Performative คือ การเล่าเรื่องแบบตีความ และใส่สีสันเหมือนเวลาเล่านิทาน หรือเทพนิยายปรัมปรา ส่วน Constative เป็นกระบวนการเล่าเรื่องที่ให้การแสดงข้อเท็จจริง แต่ตัวข้อเท็จจริงแท้ ๆ นั้นจะยังไม่มีความหมายในตัวเองและยังมิใช่ข้อเท็จจริงที่สามารถมองดูได้ว่าเต็มไปด้วยเหตุด้วยผลจนกว่าจะมีผู้มา "เล่าขาน" ข้อเท็จจริงนั้นให้ผู้อื่นได้รับรู้ (มอริน อ้างถึงใน แมคเคเวล, 2531 : 214 - 215)

จากลักษณะของการรายงานข่าวที่เป็น ข่าวเรื่อง หรือเป็นเรื่องราว ผู้วิจัย
จึงใช้กรอบในการวิเคราะห์รูปแบบของการรายงานข่าว เป็นดังนี้

- 5.1.1.1 โครงเรื่อง
- 5.1.1.2 ฉาก
- 5.1.1.3 ตัวละคร
- 5.1.1.4 แบบวิธีเขียน และน้ำเสียง
- 5.1.1.5 การเดินเรื่อง

5.1.1.1 โครงเรื่อง

จากการวิเคราะห์ข่าวข่มขืนกระทำชำเราที่นำเสนอในหนังสือพิมพ์ ผู้วิจัยพบว่า รูปแบบที่ใช้ในการรายงานข่าวมีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือความนำ (Lead) ข้อความเชื่อม (Neck) และรายละเอียดของข่าว (Details) ดังรายละเอียดต่อไปนี้ (อ่าน วุฒิกรรมรักษา, 2525 : 135 - 139)

1. ความนำ โดยเป็นความนำแบบสรุปเรื่องซึ่งสรุปว่า ใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไหร่ (When) ทำไม (Why) และอย่างไร (How) นั่นก็ถือเป็นการสรุปเรื่องเกี่ยวกับ 5 W's และ 1 H ซึ่งแล้วแต่ข่าวใดจะให้ความสำคัญกับประเด็นใดเป็นหลัก

2. ข้อความเชื่อม โดยมักจะเป็นชื่อบุคคลที่ให้ข่าว วัน และเวลาที่เกิดเหตุหรือเป็นการบอกเรื่องราวความเป็นมา สำหรับข่าวข่มขืนกระทำชำเราในงานวิจัยนี้ ข้อความเชื่อมคือ ส่วนที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งความเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หรือเป็นเรื่องของเหตุการณ์ต่าง ๆ ก่อนที่จะนำไปสู่รายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเรา

3. รายละเอียดของข่าว โดยเป็นส่วนที่ต่อจากข้อความเชื่อมที่เกริ่นถึงความ เป็นมา สำหรับงานการวิเคราะห์ เนื้อหาในส่วนที่เป็นรายละเอียดของข่าวของงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์เฉพาะเนื้อหาเกี่ยวกับเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเรา ซึ่งเป็นการรายงานเรื่องราวตั้งแต่เริ่มต้น และอาจมีปมสำคัญเกิดขึ้น จนกระทั่งมาถึงจุดสุดยอด (Climax) ของเรื่อง เมื่อมีหรือรู้ว่าเกิดเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเราขึ้น และในที่สุดเรื่องราวก็คลี่คลายและจบลง เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาดำเนินคดี และในบางกรณี

เรื่องราวจบลง เมื่อผู้ชมขึ้นให้การรับสารภาพว่ากระทำผิดจริง อย่างไรก็ตามในบางกรณีอาจมีความขัดแย้ง (Conflict) เกิดขึ้น เมื่อผู้ชมขึ้นไม่รับสารภาพว่าเป็นผู้ผิดตามที่ถูกกล่าวหา และในบางกรณีญาติของผู้ถูกข่มขืนหรือชาวบ้านยังแสดงความเห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้องและยุติธรรม

การรายงานข่าวในส่วนที่เป็นรายละเอียดของข่าวดังข้างต้นนี้ เป็นรูปแบบของการรายงานข่าวในลักษณะที่มีโครงเรื่อง

โครงเรื่อง คือสิ่งที่แสดงถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ และความลุ่มพุ่มที่ เป็นเหตุเป็นผลของเหตุการณ์นั้น (เพลินตา, 2529 : 82) โดยในส่วนเนื้อหาที่เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเรา จะเป็นการรายงานข่าวในลักษณะที่มีโครงเรื่องแบบธรรมดา คือเริ่มเรื่องอย่างใดอย่างหนึ่งที่จุด ก. และมีปมขึ้นทกที่ จนถึงปลายยอดที่ ข. ซึ่งเป็นจุดสุดยอด (Climax) และจบเรื่องลงโดยเร็ว เพื่อสร้างความโล่งใจ เข้าใจ หรือความสะเทือนใจ อย่างใดอย่างหนึ่งและจบลงในจุด ค. ดังแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 5.1 : แสดงลักษณะของโครงเรื่องแบบธรรมดา

ที่มา : สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์, 2531 : 116

5.1.1.2 ฉาก

ฉาก หมายถึงหน่วยของเหตุการณ์หนึ่งที่มีลีลาการเคลื่อนไหวซึ่งแสดงเวลา และสถานที่ที่เหตุการณ์ของโครงเรื่องได้เกิดขึ้น (เพลินตา, 2529 : 93) รวมทั้งเป็นฐานให้ตัวละครได้แสดงบทบาท (สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์, 2531 : 142) โดยมีการระบายสภาพ (Local Colour) คือการพรรณาวางพื้นของสภาพอันใดอันหนึ่ง เพื่อชักนำความคิดของผู้รับสารให้เห็นสภาพนั้นชัดเจนเป็นจริงเป็นจังขึ้น เช่น การพรรณา

กิริยาท่าทาง เครื่องแต่งกาย และภูมิภาพต่าง ๆ เพื่อนำให้ผู้รับสารรู้สึกถึงบรรยากาศ (Atmosphere) ที่เกิดขึ้น (เปลื้อง ณ นคร, 2514 : 83) ซึ่งฉากในสื่อสิ่งพิมพ์เกิดจากภาพข่าวและตัวอักษรที่ปรากฏในข่าว

จากการศึกษาภาพรวม ของรูปแบบการนำเสนอข่าวข่มขืนกระทำชำเรา ในช่วงระหว่างเดือนกรกฎาคม 2533 - มิถุนายน 2534 ทั้ง 10 กรณี นั้น ฉากเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้น และปรากฏในข่าวมีทั้งหมด 5 ฉาก ดังนี้

1. การพบศพผู้ถูกข่มขืน

จากการพบศพผู้ถูกข่มขืน เป็นฉากที่ปรากฏขึ้นเมื่อผู้ถูกข่มขืนเสียชีวิตหลังจากถูกข่มขืนกระทำชำเรา โดยเป็นการบรรยายสภาพศพของผู้ถูกข่มขืน

2. การสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

เมื่อเกิดเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเราขึ้น เจ้าหน้าที่ตำรวจจะติดตามสืบสวนสอบสวนหาตัวผู้ข่มขืน และความเป็นมาของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยมีองค์ประกอบย่อยของฉากดังนี้

2.1 การสอบสวนพยานที่รู้เห็นในเหตุการณ์ก่อนเกิดการข่มขืนกระทำชำเรา

2.2 การสำรวจสถานที่เกิดเหตุหรือการค้นพบหลักฐาน

3. การจับกุมผู้ข่มขืน

หลังจากที่เกิดเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเราขึ้นแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจจะติดตามจับกุมตัวผู้ข่มขืนมาดำเนินคดีตามกฎหมาย โดยมีองค์ประกอบย่อยของฉากดังนี้

3.1 การเข้าจับกุมตัวผู้ข่มขืน

3.2 การสอบสวนผู้ข่มขืน

4. เหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเรา หรือพฤติกรรมเกี่ยวกับการข่มขืนกระทำชำเรา

สำหรับการรายงานข่าวในส่วนรายละเอียดของข่าวนั้น เหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเราหรือพฤติกรรมเกี่ยวกับการกระทำการข่มขืนกระทำชำเราเป็นเรื่องราวในจุดสุดท้ายของเรื่อง โดยเป็นรายละเอียดที่ได้จากการให้ปากคำของผู้ข่มขืนเมื่อถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัวมาดำเนินคดี หรือจากคำให้การของผู้ถูกข่มขืนเอง หรือจากการให้ปากคำของพยานที่รู้เห็นในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

5. การตัดลึกลงโทษผู้ข่มขืน

เมื่อผู้ข่มขืนถูกจับกุมตัวได้แล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจจะนำสำนวนให้อัยการส่งฟ้องศาล เพื่อดำเนินคดีกับผู้ข่มขืนตามกฎหมาย โดยฉากที่เกิดขึ้นเป็นเหตุการณ์ในชั้นศาล

5.1.1.3 ตัวละคร

ตัวละคร หมายถึง บุคคลที่เกี่ยวข้องกับกรณีเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเราซึ่งปรากฏเป็นข่าวในสื่อมวลชน โดยมีบทบาท (Role) ที่ปรากฏให้เห็นในแต่ละฉาก หรือเป็นผู้ดำเนินเรื่องราวที่เกิดขึ้น

ในการวิเคราะห์ตัวละคร ผู้วิจัยพิจารณาเฉพาะตัวละครหลัก (Principal Character) เนื่องจากเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเรามากที่สุด ซึ่งมีอยู่ 3 คน คือ ผู้ข่มขืน ผู้ถูกข่มขืน และเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ผู้ข่มขืน และผู้ถูกข่มขืน เป็นผู้ทำให้เกิดเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเราเกิดขึ้น โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจ เข้ามาทำหน้าที่ในการสืบสวนสอบสวน จนอาจสามารถคลี่คลายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้

5.1.1.4 แบบวิธีการเขียน และน้ำเสียง

แบบวิธีการเขียนมีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า ท่วงทำนองและลีลา ซึ่งหมายถึงวิธีการใช้ภาษา (เพลินตา, 2529 : 107 - 108) คือการใช้คำ และการเรียงร้อยถ้อยคำ วลี หรือประโยค

น้ำเสียงมี 2 ความหมายคือ (เพลินตา, 2529 : 114 - 115)

1. น้ำเสียงของผู้เขียนเพื่อสื่อ และแสดงทัศนคติของผู้เขียน เช่น การเสียดสี และการเย้ยหยัน
2. ลีลาบรรยากาศที่ผู้เขียนแต่งแต้มให้เรื่องราวที่เขียน เพื่อสร้างอารมณ์ และจินตนาการ

แบบวิธีการเขียน และน้ำเสียงเป็นสิ่งที่เกี่ยวเนื่องต่อกัน แบบวิธีการเขียนเป็นเสมือนทาง ในขณะที่น้ำเสียงเป็นเป้าหมาย แบบวิธีการเขียนจึงเป็นสิ่งที่เอื้อให้เกิดน้ำเสียง (เพลินตา, 2529 : 113) นั่นก็คือ การเลือกใช้ถ้อยคำ และการเรียงร้อยถ้อยคำ วลี หรือประโยค จะแสดงให้เห็นถึงทัศนคติของผู้เขียน และบรรยากาศของเรื่องราวที่เกิดขึ้น

ในส่วนของแบบวิธีการเขียนข่าว ในช่วงปีเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2533 - มิถุนายน 2534 ทั้ง 10 กรณีนั้น ภาษาที่ปรากฏในข่าวเป็นภาษาที่เร้าอารมณ์ และความรู้สึก เช่น ข่าวกรณีต.ญ.นิต คำที่สื่อมวลชนใช้แทนผู้ข่มขืน คือ "เดนเรกบักกาม" และใช้คำ "เหยื่อวันรุ่นเห็นกาม" แทนผู้ถูกข่มขืน หรือใช้คำ "ลาก...เข้าป่า" เรียงคิว" แทนการข่มขืนกระทำชำเรา

สำหรับการเรียงร้อยถ้อยคำ วลี หรือประโยค ของการพาดหัวข่าว ซึ่งอยู่ก่อนความนำของข่าวนั้น เป็นการใช้ภาษาไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ดังเช่นการพาดหัวข่าวในข่าวกรณี นางสาวชั้นทอง ทองมาเอ็ง

" "ข่มขืนฆ่า" สาว 18 ลงแขกยับ "อวัยวะเพศ" ฉีก! "

(วันที่ 21 เมษายน 2534)

จากแบบวิธีการเขียนข่าวดังข้างต้นนี้แสดงให้เห็นว่าเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเรา เป็นเหตุการณ์ที่รุนแรง ทารุณ และโหดร้าย ที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงซึ่งผู้ข่มขืนจะต้องได้รับการลงโทษตามกฎหมาย นอกจากนี้การนำเสนอข่าวยังมีการใส่สีสันเพื่อสร้างอารมณ์ และจินตนาการให้กับผู้รับสารอีกด้วย

5.1.1.5 การเดินเรื่อง

ตามลักษณะรูปแบบของการรายงานข่าวในส่วนที่เป็นรายละเอียดของข่าว ซึ่งมี การวางโครงเรื่องไว้ เรื่องราวจะดำเนินไปตามโครงเรื่องนั้นโดยเรียงลำดับเหตุการณ์ตามเวลา (Time Sequence or Chronological Order) กล่าวคือ ตั้งแต่เริ่มมีเหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้น จนกระทั่งเกิดการข่มขืนกระทำชำเราซึ่งเป็นจุดสุดยอดของเรื่อง และจะคลี่คลายและจบลงเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาคลี่คลายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

จากรูปแบบการรายงานข่าวตามที่กล่าวมาข้างต้นนี้ อาจสรุปได้ว่ารูปแบบการนำเสนอข่าวข่มขืนกระทำชำเราในสื่อหนังสือพิมพ์ มีลักษณะเป็น นาฏกรรม (Drama) คือรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในรูปแบบของการเล่าเรื่อง โดยมีการวางโครงเรื่อง มีการกำหนดฉาก ตัวละคร แนววิธีการเขียนและน้ำเสียงของการเล่าเรื่อง และจะดำเนินเรื่องราวไปตามโครงเรื่องที่วางไว้ การเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ให้เป็นนาฏกรรม เช่นนี้ เป็นเพียงการสร้างให้ผู้รับสารเกิดความรู้สึกตื่นเต้น และมีอารมณ์ร่วมไปกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

5.1.2 เนื้อเรื่องย่อ

5.1.2.1 กรณีนางแพรว นาคน้อย

วันเสาร์ที่ 17 พฤศจิกายน 2533 นางดี นาคน้อย อยู่บ้านเลขที่ 51 หมู่ 10 ต. ช่างตระกุล อ. หล่มสัก จ. เพชรบูรณ์ ร้องเรียนกับผู้สื่อข่าวไทยรัฐ เนื่องจากไม่ได้รับความเป็นธรรมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า จ.ส.ต.พล กามล ซึ่งเป็นคนรู้จักกัน และเคยเป็นผู้ใต้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เป็นเจ้าของคดี ได้ดักล่อคอแล้วฉุดลากลูกสาว คือ นางแพรว นาคน้อย ขณะกลับจากไปเที่ยวงานลอยกระทงเมื่อคืนวันศุกร์ที่ 2 พฤศจิกายน 2533 ไปข่มขืนกระทำชำเราและทำร้ายร่างกายเพื่อต้องการฆ่าปิดปาก จนได้รับบาดเจ็บและรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล 7 วัน ก่อนเสียชีวิต และก่อนที่นางแพรวจะเสียชีวิตนั้น ได้ยืนยันว่า จ.ส.ต.พล เป็นผู้ข่มขืน แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจก็ไม่จับกุม จ.ส.ต.พล มาสอบสวน และจ.ส.ต.พล ยังมาข่มขู่ห้ามมิให้ใครมายุ่งเกี่ยว หรือแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจอีกด้วย

จ.ส.ต.พล กามล เข้ามอบตัวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อขออภัย โดยให้การปฏิเสธว่าไม่ได้เป็นผู้ข่มขืน และได้รับการประกันตัวไป แต่ต่อมาปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม และกล่าวหา นายครรชิต แลนสนุก ซึ่งมีรูปร่าง และลักษณะคล้ายคลึงกับ จ.ส.ต.พล เป็นผู้ข่มขืน ญาติของนางแพรวจึงร้องทุกข์กับผู้ราชการจังหวัดว่า นายครรชิต อาจเป็น "แพะรับบาป" แทน จ.ส.ต.พล

พี่ชายของนางแพรว และผู้ที่นำนางแพรวส่งโรงพยาบาล รวมทั้งพี่ชายของนายครรชิตจึงร้องทุกข์กับผู้สื่อข่าวไทยรัฐว่า นายครรชิตไม่ใช่ผู้ข่มขืน เนื่องจากในคืนวันเกิดเหตุ นายครรชิตอยู่กับญาติ โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจบังคับให้นายครรชิตยอมรับสารภาพ และการทำแผนประกอบคำสารภาพก็ไม่ตรงตามข้อเท็จจริง นอกจากนี้

นายครรชิตยังบอกลักษณะการแต่งกายของนางแพรวในวันเกิดเหตุ ไม่ตรงกับความเป็นจริงด้วย

5.1.2.2 กรณีต.ญ.นิต (นามสมมติ)

วันเสาร์ที่ 9 กุมภาพันธ์ 2534 เวลา 04.10 น. เจ้าหน้าที่สายตรวจ สภ.อ.เมืองลพบุรี จ.ลพบุรี พบกลุ่มวัยรุ่นประมาณ 7 - 8 คนกำลังรวมทำร้าย ต.ญ.นิต และต.ญ.หน้อย (นามสมมติ) อยู่ข้างถนนจึงเข้าช่วยเหลือ และจับกุม นายอมรศิลป์ บุญรัตน์เม็งคลและ นายครราวุฒิ เกษร ไว้ได้และจะติดตามจับกุมผู้ที่หลบหนีไปได้มาดำเนินคดี

ต.ญ.นิต และต.ญ.หน้อย ให้การกับเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า นายหน ซึ่งเป็นคนรู้จักกัน อาสาขับรถจักรยานยนต์ไปส่งบ้าน หลังกลับจากไปเที่ยวงานบวชขนาด แต่เมื่อถึงที่เกิดเหตุ นายหนกำลังทำรถเสียและจอดรถ และในขณะที่นั้น กลุ่มวัยรุ่น 7 - 8 คน เข้ามาจุดแล้วลากตัวไป และต.ญ.นิต ถูกนายอมรศิลป์ ทำร้ายร่างกายและข่มขืนกระทำชำเรา ส่วนต.ญ.หน้อย ซึ่งกำลังจะถูกกระทำ เจ้าหน้าที่ตำรวจก็ผ่านมามพบเห็นพอดี

5.1.2.3 กรณีนางสาวกาญจนา

วันพฤหัสบดีที่ 21 กุมภาพันธ์ 2534 เวลา 9.20 น. เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาล สามเสน ได้รับแจ้งเหตุจากนางสาวกาญจนาวา มีคนร้ายเข้าชิงทรัพย์ แล้วข่มขืนกระทำชำเราผู้หญิง ในห้องพักเลขที่ 48/5 ซ.สวนอ้อย ถ.สามเสน แขวงวชิระ เขตดุสิต กรุงเทพ เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงไปยังที่เกิดเหตุ และพบว่านายสายัณฑ์ ถาวร ใช้มีดพกปลายแหลม จี้บังคับนางสาวกาญจนา ให้อมอวัยวะเพศของตนจนสำเร็จความใคร่ แล้วจึงข่มขืนกระทำชำเรา รวมทั้งนำทรัพย์สินที่ติดตัวนางสาวกาญจนาลแล้วหลบหนีไป

เมื่อนายสายัณฑ์ ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมมาดำเนินคดี นายสายัณฑ์ได้ให้การว่าเคยตามจีบนางสาวกาญจนามาแล้ว และตั้งใจจะไปหานางสาวกาญจนา เพื่อขอความรักแต่พบนางสาวกาญจนากำลังนอนหลับในลักษณะยั่วชวน จึงเกิดอารมณ์และบังคับนางสาวกาญจนา ให้อมอวัยวะเพศของตน แล้วจึงข่มขืนกระทำชำเรา และนำทรัพย์สินของนางสาวกาญจนาไปขาย และนำเงินไปเล่นการพนันเสียจนหมด

5.1.2.4 กรณีนายปรีชา คำเอี่ยม

วันอังคารที่ 19 มีนาคม 2534 เวลา 15.45 น. นายปรีชา คำเอี่ยม อาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนบ้านตะกรุดภิบาล ต.วังน้ำลาด อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์ หลอกด.ญ.เอ๋ (นามสมมติ) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นลูกศิษย์ ไปข่มขืนกระทำชำเราในห้องพักอาจารย์ใหญ่ โดยนายปรีชา บอก ด.ญ.เอ๋ ขณะกำลังเข้าแถวกลับบ้านว่าให้ไปพบที่ห้องพักครู เนื่องจากมีเรื่องจะพูดคุยด้วยแต่เมื่อ ด.ญ.เอ๋ เข้าไปพบแล้ว นายปรีชากลับปิดประตู และบังคับให้ถอดเสื้อผ้า แล้วจึงข่มขืนกระทำชำเรา

ในวันที่เกิดเหตุขณะที่ครูในโรงเรียนซึ่งสงสัยพฤติกรรมของนายปรีชามาแล้ว กำลังปล่อยแถวเด็กนักเรียนกลับบ้านเห็นว่า ด.ญ.เอ๋ หายไปจึงช่วยกันค้นหาตัว และตามหาจนพบ ด.ญ.เอ๋ กระโดดออกมาจากหน้าต่างห้องพักอาจารย์ใหญ่ จึงรู้ว่า ด.ญ.เอ๋ ถูกนายปรีชาข่มขืนกระทำชำเรา

มารดาของ ด.ญ.เอ๋ จึงแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อให้ดำเนินคดีกับนายปรีชา นายปรีชาเข้ามาขอตัวยอมรับสารภาพผิดกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และขอไปให้การในชั้นศาล และยังพยายามขอร้องให้เจ้าหน้าที่ตำรวจช่วยเหลือ อย่างไรก็ตามเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ยอมให้นายปรีชาประกันตัว และชี้แจงกับนายปรีชาว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นคดีอาญา ยอมความกันไม่ได้ และมีพยานหลักฐานแน่นหนา

ด.ญ.เอ๋ ให้การกับเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าถูกนายปรีชาข่มขืนกระทำชำเรา ตั้งแต่อยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และในแต่ละครั้งที่ถูกกระทำข่มขืนกระทำชำเรา นายปรีชาจะให้เงิน 10 บาท และบอกว่าจะส่งให้เรียนจนจบ รวมทั้งจะแบ่งเงินเดือนให้ใช้ครั้งหนึ่งจะได้ไม่อดอยาก

5.1.2.5 นางอุทัย เอี่ยมสะอาด

นายเกษม เอี่ยมสะอาด อยู่หมู่ 2 ต.บ่อโพง อ.นครหลวง จ.อยุธยา ให้การกับเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า ได้ทำร้ายร่างกายภรรยา คือ นางอุทัย เอี่ยมสะอาด ที่บ้านจนเสียชีวิต เมื่อตอนดึกของวันพุธที่ 17 เมษายน 2534 เนื่องจากนางอุทัยแอบไปมีความสัมพันธ์ฉันท์ชู้สาวกับเพื่อนของตนคือ นายไพบุลย์ สุโกษ และนายล้ำ ปางแก้ว

ต่อมา นายเกษม กลับคำให้การใหม่ตามความจริงว่า เมื่อวันที่ 17 เมษายน ตนและนายไพบูลย์ กับนายล้ำ มาดื่มสุรที่บ้านจนเมาขาดสติ โดยตนเจ็บใจนางอุทัยซึ่งมักจะดุด่าอยู่เสมอ จึงวางแผนให้นายไพบูลย์ และนายล้ำ ข่มขืนกระทำชำเรานางอุทัย และขณะที่กำลังจะพานายไพบูลย์ไปข่มขืนกระทำชำเรานางอุทัยต่อจากนายล้ำ นางอุทัยจึงรู้ว่าสามีของตนเป็นคนวางแผนในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และเกิดทะเลาะวิวาทกัน เมื่อตนรู้ว่านางอุทัยรู้ความจริงและกำลังอยู่ในอาการเมาสุราจึงทำร้ายร่างกายนางอุทัยจนเสียชีวิต แล้วจึงหลบหนีไปพร้อมกับนายไพบูลย์ และนายล้ำ ก่อนที่จะถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัวได้

สำหรับนายล้ำ หลังจากที่ถูกข่มขืนกระทำชำเรานางอุทัยแล้ว ได้ผูกคอตายตัวตาย ซึ่งภรรยาของนายล้ำคิดว่า นายล้ำฆ่าตัวตาย เพราะอาจเกิดความละอายต่อสิ่งที่ได้กระทำไป ส่วนนายไพบูลย์นั้นยังหลบหนีการจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่

5.1.2.6 กรณีนางสาวชั้นทอง ทองมาเอ็ง

วันเสาร์ที่ 20 เมษายน 2534 เวลา 9.40 น. เจ้าหน้าที่ตำรวจ สภ.อ.สามโก้ จ.อ่างทอง ได้รับแจ้งว่ามีคนถูกฆ่าตายอยู่ในร่องน้ำกลางทุ่งนาที่ หมู่ 5 ต.มงคลธรรมนิมิต เจ้าหน้าที่จึงไปที่เกิดเหตุ และพบศพ นางสาวชั้นทอง ทองมาเอ็ง ถูกทำร้ายร่างกายและถูกข่มขืนกระทำชำเรา

จากการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจพบว่า นางสาวชั้นทองไปเที่ยวงานสงกรานต์ในคืนวันที่ 18 เมษายน 2534 โดยพยายามยืนยันว่าเห็นวัยรุ่น 4 - 5 คน เดินตามนางสาวชั้นทองขณะกลับบ้านเมื่อเวลาเที่ยงคืน

เจ้าหน้าที่ตำรวจสันนิษฐานว่า กลุ่มผู้ข่มขืน ซึ่งมีไม่น้อยกว่า 4 คน และรู้จักกับนางสาวชั้นทอง ได้ข่มขืนกระทำชำเรานางสาวชั้นทอง และฆ่าเพื่อปิดปาก แล้วนำศพไปทิ้งในร่องน้ำ อย่างไรก็ตามชาวบ้านคิดว่าคดีนี้ต้องเป็น "มวยล้ม" เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจรู้ว่าใครเป็นผู้ข่มขืนแล้วแต่ยังไม่ยอมจับกุม

5.1.2.7 กรณีเค.ญ.วิไลวรรณ เล็กชุน

วันพุธที่ 8 พฤษภาคม 2534 เวลา 04.30 น. เจ้าหน้าที่ตำรวจ สภ.อ.โพธาราม จ.ราชบุรี ได้รับแจ้งจากชาวบ้านว่าพบศพเด็กถูกข่มขืนกระทำชำเราแล้วฆ่าในสวนตรงข้างกับบ้านนางต๊ะ ศรีวิจิตร เลขที่ 1/2 หมู่ 3 ต.คลองข่อย เจ้าหน้าที่

ตำรวจจึงไปยังที่เกิดเหตุและพบศพ ด.ญ. วิไลวรรณ เล็กธนู

จากการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจพบว่าปกติแล้ว ด.ญ. วิไลวรรณ อาศัยอยู่กับยาย คือนางตั้ ศรีวิจิตร แต่ในช่วงปิดเทอมจะพักอาศัยอยู่กับบิดา และมารดา โดยก่อนที่ ด.ญ. วิไลวรรณ จะถูกข่มขืนกระทำชำเราแล้วฆ่า บิดาและมารดาทะเลาะวิวาทกันอย่างรุนแรง นางตั้จึงไปรับ ด.ญ. วิไลวรรณ กลับบ้านของตนเมื่อเวลาประมาณ 21.00 น. เนื่องจากกลัวว่า ด.ญ. วิไลวรรณ จะถูกบิดาทำร้าย เมื่อนางตั้กลับถึงบ้านก็กลับเป็นห่วงลูกสาวจึงย้อนกลับไปหาอีกครั้งซึ่งปรากฏว่า ลูกสาวเลิกทะเลาะกับสามีแล้ว จึงกลับบ้าน แต่เมื่อกลับถึงบ้าน นางตั้ไม่พบ ด.ญ. วิไลวรรณ จึงให้ญาติช่วยตามหาทั่วหมู่บ้าน จนกระทั่งพบศพซึ่งถูกข่มขืนกระทำชำเราแล้วฆ่าอยู่ตรงข้ามบ้าน

เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงติดตามหาตัวผู้ข่มขืนมาดำเนินคดีต่อไป

5.1.2.8 กรณีนางศิริพงษ์ จันทร์แหม่ม

เจ้าหน้าที่ตำรวจ สภ. อ. อุทอง จ. สุพรรณบุรี ขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลเตาปูน และจับกุมนายบุญส่ง ป้องกัน ซึ่งเป็นทิดลิกใหม่มาสอบสวนและดำเนินคดีที่ สภ. อ. อุทอง เนื่องจากเวลาประมาณ 14.00 น. ของวันอังคารที่ 30 เมษายน 2534 นายบุญส่งซึ่งยังบวชเป็นพระจำพรรษาอยู่ที่วัดโปรงพรานอินทร์ อ. อุทอง และตั้งสำนักสะเดาะเคราะห์ให้ห่วย รวมทั้งตั้งตัวเป็นหมอดู กับลูกชาย 2 คน และคนขับรถอีก 1 คน เดินทางมาพบนางศิริพงษ์ จันทร์แหม่ม ที่กรุงเทพฯ เพื่ออ้อนวอนให้นางศิริพงษ์ซึ่งเคยพาครอบครัวไปทำพิธีสะเดาะเคราะห์ และรู้จักกับนายบุญส่งดีไปสะเดาะเคราะห์อีก

เมื่อไปถึงสำนักของนายบุญส่งซึ่งเป็นเวลามืด ลูกชายของนายบุญส่งใช้มีดและปืนจี้นางศิริพงษ์ ให้นายบุญส่งข่มขืนกระทำชำเรา และให้คนขับรถถ่ายรูปเอาไว้เพื่อเป็นเครื่องต่อรองในการรีดไถเงินกับนางศิริพงษ์ ถ้าหากนางศิริพงษ์ไม่ยอมให้ก็จะนำรูปถ่ายไปให้สามีดู นางศิริพงษ์จึงยินยอมให้เงินกับนายบุญส่ง แต่ต่อมานายบุญส่งยังคงมารีดไถอีก นางศิริพงษ์จึงบอกสามีเกี่ยวกับเรื่องราวที่เกิดขึ้น และแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

อย่างไรก็ตามนายบุญส่งให้การกับเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า นางศิริพงษ์เป็นลูกศิษย์คนหนึ่งที่มาสะเดาะเคราะห์จนชอบพอและมีความสัมพันธ์ทางเพศกัน และบอกว่าเลิกกับ

ลามิแล้ว และหลังจากที่ตนเลิกแล้วยังคงติดต่อและมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนางศิริพงษ์อีก ล่วงลาเหตุที่นางศิริพงษ์แจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าถูกข่มขืนกระทำชำเรา นั้น เป็น เพราะนางศิริพงษ์กลัวว่าลามิจะรู้เรื่องราวที่เกิดขึ้น และกลัวว่าจะไม่ได้เงินที่ตนยืมไปคืน

เจ้าหน้าที่ตำรวจควบคุมตัวนายบุญส่งไว้ และติดตามจับกุมลูกชายของนายบุญส่ง รวมทั้งคนขับรถมาดำเนินคดีต่อไป

5.1.2.9 กรณีต.ญ.ตำรวจ กู้จิวร

วันอังคารที่ 18 มิถุนายน 2534 เวลา 12.00 น. นายสมพงษ์ กู้จิวร แจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ สภ.ต.เพ จ.ระยอง ว่า ลูกสาวคือ ต.ญ.ตำรวจ กู้จิวร หายไปจากบ้านและตามจนพบศพลูกสาวอยู่ในท่อซึ่งฝังอยู่ที่ริมถนนสายตะพง - กันอ่าว เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงไปยังที่เกิดเหตุ และพบศพต.ญ.ตำรวจซึ่งถูกข่มขืนกระทำชำเรา

นายสมพงษ์ ให้การกับเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า ตนไปทำงานในสถานที่ก่อสร้าง คอนโดมิเนียม และปล่อยให้ลูกสาวเดินเล่นตามชายหาด เมื่อพักเที่ยงจึงกลับบ้านแต่ไม่พบลูกสาว จึงให้คนอื่นช่วยตามหาจนพบศพลูกสาวอยู่ในท่อ

จากการสืบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจพบว่า นายละมุด เพิ่มฉลาด ซึ่งเป็นช่างไม้ หายไป ทำให้นายสมพงษ์นึกได้ว่า เมื่อคืนวานนี้ นายละมุดทะเลาะกับภรรยาและมาดื่มเหล้าที่บ้านของตน โดยนั่งมองลูกสาวของตนตลอด เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงติดตามจับกุมนายละมุดได้ ขณะกำลังจะขึ้นรถโดยสารหนีไป ซึ่งนายละมุดก็ให้การรับสารภาพว่าเป็นผู้ข่มขืนจริง

5.1.2.10 กรณีนายบรรพต ชูชัย

วันพฤหัสบดีที่ 20 มิถุนายน 2534 นายบรรพต ชูชัย อาจารย์ 2 ระดับ 5 โรงเรียนวัดตานาด หมู่ 4 ต.เนินแจง อ.เมืองอุทัยธานี จ.อุทัยธานี ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมในข้อหากระทำอนาจาร และข่มขืนกระทำชำเรา นักเรียนหญิงตั้งแต่ตอนเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 คน โดยไม่ให้ประกันตัวรวมทั้งห้ามมิให้ใครเข้าเยี่ยม

นายบรรพต ให้การรับสารภาพว่าข่มขืนกระทำชำเรานักเรียนหญิง 3 คน ที่บริเวณป่าละเมาะและป่าไผ่ล้อมชั้วหรือในห้องพักครู โดยนัดแนะให้นักเรียนหญิงมาหาเป็นประจำในช่วงเช้ามืดก่อนเข้าเรียน เวลาค่ำกลางวัน หรือหลังเลิกเรียน รวมทั้งในวันหยุดสุดสัปดาห์ สำหรับนักเรียนหญิงอีก 7 คน นั้นเป็นการกระทำอนาจาร

จากการสอบสวนเด็กนักเรียนทั้งชายและหญิง เจ้าหน้าที่ตำรวจพบว่านายบรรพต กระทำอนาจารและข่มขืนกระทำชำเรานักเรียนหญิงอีกหลายคน โดยใช้วิธีการต่าง ๆ และ ยังใช้วิธีการทางไสยศาสตร์มาข่มขู่มิให้นำเรื่องราวไปบอกผู้อื่น นอกจากนี้ยังบังคับและข่มขู่ในเรื่องอื่น ๆ อีกด้วย จนทำให้นักเรียนเกิดความหวาดกลัวในเรื่องไสยศาสตร์ที่ นายบรรพตนำมาใช้เป็นวิธีบังคับ และไม่กล้าเปิดเผยเรื่องราวที่เกิดขึ้น

อย่างไรก็ตาม หลังจากที่เจ้าอาวาสวัดหนองหญ้าาง ทำพิธีล้างอาถรรพ์แล้ว ทำให้เด็กนักเรียนมีสภาพจิตใจดีขึ้น และยืนยันว่าจะให้การเกี่ยวกับพฤติกรรมของนาย บรรพตในชั้นศาล ตามความเป็นจริง

เจ้าหน้าที่ตำรวจส่งสำนวนให้อัยการยื่นฟ้องศาล ในวันอังคารที่ 25 มิถุนายน 2534 ซึ่งนายบรรพต ให้การรับสารภาพว่ากระทำผิดจริง โดยศาลนัดฟังคำพิพากษาในวันศุกร์ที่ 5 กรกฎาคม 2534

5.1.3 เนื้อหาข่าว

ในการวิเคราะห์เนื้อหาของข่าวข่มขืนกระทำชำเรา ผู้วิจัยวิเคราะห์ตามรูปแบบการรายงานข่าวทั้ง 5 ส่วน โดยแจกแจงข้อมูลเป็นตารางเพื่อเปรียบเทียบเนื้อหาของข่าวในแต่ละกรณีตามที่ปรากฏในการรายงานข่าว (ในบางกรณีซึ่งไม่มีเนื้อหาของข่าว อาจเนื่องมาจากผู้ผลิตข่าว ไม่ให้ความสำคัญกับประเด็นนั้น ๆ) ดังนี้

- 5.1.3.1 โครงเรื่อง
- 5.1.3.2 ฉาก
- 5.1.3.3 ตัวละคร
- 5.1.3.4 แบบวิธีการเขียน และน้ำเสียง
- 5.1.3.5 การเดินเรื่อง

5.1.3.1 โครงเรื่อง

ในการแจกแจงเนื้อหาตามรูปแบบการรายงานข่าวที่มีโครงเรื่อง ผู้วิจัยแจกแจงข้อมูลให้เห็น ทั้งในส่วนของความนำ ข้อความเชื่อม และรายละเอียดของข่าว ซึ่งเป็นส่วนของเนื้อหาที่มีโครงเรื่อง โดยแสดงให้เห็นถึงลำดับการเกิดเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเรา ตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งคลี่คลายและจบลง สำหรับกรณีข่าวที่มีการนำเสนอติดต่อกันหลายวัน ผู้วิจัยแจกแจงเฉพาะเนื้อหาของข่าวที่นำเสนอในวันแรกเท่านั้น ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.2 : เนื้อหาข่าวตามรูปแบบการรายงานข่าวที่มีโครงเรื่อง

การรายงาน		กรณีข่าวข่มขืนกระทำชำเรา									
ข่าวแบบ											
ปริมิต	แพรว	นิต	กาญจนา	ปรีชา	อุทัย	ชันทอง	วิไลวรรณ	ศิริพงษ์	ดำรงค์	บรรพต	
พิวกชัย	ชาคน้อย			คำเอี่ยม	เอี่ยมสะอาด	ทองมาเอ็ง	เล็กชู่	จันทร์นพอม	ภูจักร	ชูชัย	
ความ น่า	แม่ร้องทัก	เด็กหญิง	นักมวยเข้า	ครู รัชต์	สามี	กลุ่มผู้ชมขึ้น	เด็กอายุ	พนักงาน	พลังจากที่	ครู รัชต์	
	กับโทษรู้ว่า	2 คน	ไปในพอด	ที่ 3 หลอก	เตชภรรยา	4 คน หลล	9 บิลกข่มขืน	บริษัทคอม	ข้างไม้	ที่ 5 ไม่ได้	
	ลูกสาวถูก	ไปเที่ยวงาน	หญิงแล้วใช้	น.ร.หญิง	จนถึงกับ	กันข่มขืน	กระทำชำเรา	พิวเตอร์	ทะเลาะกับ	ข่มขืน	
	จ.ส.ค.	บวชภาค และ	มดจขบขบ	ชั้น ป.4	เสียชีวิต	กระทำชำเรา	และค	หลงเชื่อใน	ภรรยาแล้ว	กระทำ	
	ข่มขืนกระทำ	ชื่อนท้ายรด	โพนศึกษาอม	ขณะกำลัง	เนื่องจากจับ	ผู้หญิงอายุ	ข่มขืนได้	ไสยศาสตร์	ก็ไปค้มเหล่า	ชำเรา	
	ชำเราแล้ว	จักรยานยนต์	อวยยะเพค	เข้าแถวเพื่อ	ได้ว่า	18 ปีขณะเดิน	พักคอ	และติดตาม	ที่บ้านเพื่อน	น.ร.หญิง	
	ทำร้ายขาง	คนรู้จักกัน	ของคนก่อน	ที่จะกลับ	ภรรยาหนี	กลับบ้านแต่	แล้ว	พระซึ่งตั้งคว	แต่	เพียง 5	
	ภายหลังเสีย	เพื่อจะกลับบ้าน	ที่จะข่มขืน	บ้านไปใน	2 คน แต่	กลัวว่าผู้ถูก	นำศพไปทิ้ง	เป็นอาจารย์	ไปเห็นลูก	คนเท่านั้น	
	ชีวิต โดย	แต่ในระหว่าง	กระทำชำ	ห้องพักของ	ความเป็น	ข่มขืนจะจำ	ไว้ในสวน	ไปสะเคาะ	สาวของ	แต่กระทำ	
	ก่อนที่ลูกสาว	ทาง คนขับ	เราจน	อ.โพนแล้วจึง	จริงสามี	หน้าได้จับบับ	โดยก่อน	เคราะห์กลาง	เพื่อนซึ่ง	อีกหลายสิบ	
	จะเสียชีวิต	แก๊งทำรตดิษ	ดำเรื่ง	ข่มขืนกระทำ	เป็นผู้ที่ร่ว	คอแล้วคิดว่าไม่มี	เกิดเหตุ	เข้าชำในเวลา	กำลังโต คน	โดย	
	โดยขยิวว่า	และจอรตไว้	ความใคร่	ชำเราจน	เพื่อน 2 คน	จนเสียชีวิต	บิดาและมารดา	กลางคืน	เป็นสาวจึง	จับ น.ร.	
	จ.ส.ค.	ริมถนน แล้ว	แล้วจึงนำ	ดำเรื่งความ	มาค้มเหล่า	แล้วนำศพไป	ของเค็ก	แต่กลีบถก	วางแผนพา	ถ่ายภาพ	
	ซึ่งเป็นลูก	พรรคพวกที่นัด	ทรพชฉัน	ใครนละ	ที่บ้านจนเม	ทั้งในเรื่องชำ	ทะเลาะกัน	ลกษาชของ	ลูกสาวเพื่อน	เปลือย	
	น้องเก่าของ	หมายไว้จึง	ของน.ศ.สิน	ปล่อยให้	และแค้นภรรยา	คำพริบ	อย่างรุนแรง	พระเอาปืน	ไปข่มขืน	โพนพัก	
	เจ้าหน้าที	เข้ามาข่มขืน	ไปชาย	เด็กน.ร.	ซึ่งคำว่าคน	ชายบ้านนั้น	ชายของเด็ก	และมีคัจ	กระทำชำเรา	ลาบ้านคว	
	ตำรวจที่เห็น	กระทำชำเรา	และเล่น	กระโดดหนี	เป็นประจ่า	ต่างพากัน	จึงเป็นห่วง	แล้วไปพระ	ในท่อโพย	ต่อพระ	
	เจ้าของคดี	เด็กไป 1 คน	การพนันจน	ออกมาทาง	จึงวางแผน	วิจารณ์การ	กลัวว่าจะ	ข่มขืนกระทำ	ริมถนนแล้ว	พทธรย์	
	ว่าเป็นผู้ข่มขืน	ส่วนอีกคน	หมด เมื่อ	หน้าต่างโดย	ให้เพื่อนคน	ปฏิบัติหน้าที่	ลกษิตาทำร้าย	ชำเราบน	จึงพักคอ	และให้ทำ	
	แต่กองไม่ถก	กำลังจะถก	นักมวยคนนี้	ครในร.ร.	หนึ่งท่าที่ออก	ของเจ้าหน้า	จึงไปรับมา	ศาลาวัดและ	มาเพื่อปิด	ตามใจ	
จับกุมตัวมา	กระทำ แต่	ถกเจ้าหน้าที	ซึ่งส่งลือใน	จากบ้านและ	ที่ตำรวจ	อยู่ที่บ้านเมื่อ	ถ้ารบเอา	ปากและทั้ง	หรือตาม		
คำเนนคดี	เจ้าหน้าที	ตำรวจจับกุม	พฤติกรรมของ	ปล่อยให้	เนื่องจาก	กลีบถึงบ้าน	ไว้เพื่อเป็น	คนไว้เพื่อ	คำสั่ง		

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

การรายงาน		กรณีข่าวข่มขืนกระทำชำเรา									
ชื่อนามสกุล	ตำแหน่ง	วันที่เกิด	ภูมิลำเนา	อาชีพ	ที่อยู่	สถานที่เกิดเหตุ	วันที่เกิดเหตุ	เวลาที่เกิดเหตุ	สถานที่เกิดเหตุ	วันที่พบ	
ชื่อ น.ช.นางคิ	นางคิ	วันที่ 9 ก.พ.	ก.พ. เวลา 04.10	มี.ค. เวลา 14.00 น.	เอี่ยมละอาด	เม.ย. เวลา 09.40 น.	วันที่ 20	วันที่ 8	วันที่ 14	วันที่ 18	วันที่ 20
ความเรียบร้อย	นางคิ ร้องเรียนกับศอ-	น. ชะเที เจ้าหน้า	น. ชะเที เจ้าหน้า	น. ชะเที เจ้าหน้า	น. ชะเที เจ้าหน้า	น. ชะเที เจ้าหน้า	น. ชะเที เจ้าหน้า	น. ชะเที เจ้าหน้า	น. ชะเที เจ้าหน้า	น. ชะเที เจ้าหน้า	น. ชะเที เจ้าหน้า
ข่าวที่กล่าวถึง	ตำรวจ ส.อ.	ตำรวจ ส.อ.	ตำรวจ ส.อ.	ตำรวจ ส.อ.	ตำรวจ ส.อ.	ตำรวจ ส.อ.	ตำรวจ ส.อ.	ตำรวจ ส.อ.	ตำรวจ ส.อ.	ตำรวจ ส.อ.	ตำรวจ ส.อ.
งาน น.ล.พ.	เมืองลพบุรี	ลพบุรี	ลพบุรี	ลพบุรี	ลพบุรี	ลพบุรี	ลพบุรี	ลพบุรี	ลพบุรี	ลพบุรี	ลพบุรี
ไทยรัฐว่านาง	กำลังตรวจ	รับแจ้งเหตุ	คือ ค.อ. เอ	อภัย เอี่ยม	อภัย เอี่ยม	อภัย เอี่ยม	อภัย เอี่ยม	อภัย เอี่ยม	อภัย เอี่ยม	อภัย เอี่ยม	อภัย เอี่ยม
แพรว ลกล่าว	รักษาความ	วามคนร้าย	น.ร. ชัน	ละอาด จน	รับแจ้งว่า	ราชบุรี ได้	ขอความร่วมมือ	ตำรวจ	บรรพต ชัย		
ถูกเจ้าหน้า	เรียบร้อยของ	เข้าไปถึง	ป.4 เบ็ด	เสียชีวิตได้	คนถูกฆ่าตาย	รับแจ้งจาก	มือกับเจ้า	ส.ค.พ	อาจารย์ 2		
ตำรวจชุมชน	ท้องที่ผ่านมาย	ทรัพย์สินแล้ว	เสียชีวิต	เสียชีวิต	เสียชีวิต	เสียชีวิต	เสียชีวิต	เสียชีวิต	เสียชีวิต	เสียชีวิต	เสียชีวิต
กระทำชำเรา	วิธีประมาณ	ข่มขืน	ลือข่าวไทยรัฐ	จากจับได้	นำกลางทุ่งนา	พบศพเด็ก	ล.น. เต่าป่น	ว่า ค.อ.	ในข้อหา		
แล้วทำร้าย	7-8 คนกำลัง	กระทำชำเรา	ว่ากรรขามช	จึงไปสอบสวน	ซึ่งถูกข่มขืน	เพื่อจับ	ตำรวจ	กระทำอนาจาร			
ร่างกายจน	รวมทำร้ายเด็ก	ศพฝังที่พอก	ถึง 2 คนคือ	๗ ที่เกิดเหตุ	กระทำชำเรา	กมนาย	ภจวรร พาย	และข่มขืน			
เสียชีวิต	2 คนที่ถนน	ในช. ลวนออย	นายโอบลัย	และพบศพ	แล้วมาอยู่ใน	บึงสัง	ไปจากบ้าน	กระทำ			
แต่ไม่ได้รับ	ข้างทางทาง	ถ. ลามเส้น	สุโขทัยและนาย	น.ล. ชันทอง	ส่วน เจ้า	เหม็งลึก	และได้ตาม	ชำเรา			
ความเป็น	เช่า ร.ร.	เจ้าหน้า	ล่า ป่างแก้ว	ทองมาเอ็ง	หน้าตำรวจ	จากเป็น	หาจนพบศพ	นักเขียนหนังสือ			
ธรรมจาก	พระนารายณ์	ตำรวจจึง	จนเมื่อวันที่	ถูกทำร้าย	จึงไปสอบสวน	พระสงฆ์	เบ็ลือชอย	5 คน โดย			
เจ้าหน้า	จึงเข้าช่วย	ไปสอบสวน	17 เม.ย.	ร่างกาย	๗ ที่เกิดเหตุ	โคกนวล	ในท้องที่ฝัง	นายบรรพต			
ตำรวจ	เหลือ และ	๗ ที่เกิดเหตุ	หลังจากรอ	และถูก	จนนายล่า	ข่มขืนกระทำ	ลพบุรี	ตำรวจ			
	จับกุม	แต่คนร้ายได้	ออกจากบ้าน	ชำเรา			วันที่ 13	ก้นอ่าว			
	นายอมรศิลป์	หลบหนีไปแล้ว	แล้วจึงเรียก				น.ค. เวลา	เจ้าหน้า			
	และนายศราวดี		นางอภัยมา				10.00 น.	ตำรวจจึง			
	เกษร ได้แล้ว		คือว่าแต่				เศษแล้วนำ	ไปยังที่เกิด			
	นำตัวไป		นางอภัยเอียง				ตัวไป	พบศพ			

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

การรายงาน		กรณีข่าวข่มขืนกระทำชำเรา									
ชื่อนาม	ตำแหน่ง	คดี	สถานะ	ประวัติ	อาชีพ	ชั้น	วิไลวรรณ	ศิริพงษ์	ดำรงศ	บรรพต	
ที่คดี	คดี	คดี	คดี	คดี	คดี	คดี	คดี	คดี	คดี	คดี	
		คดี			และกลับมา คำว่า จึง ทำร้ายร่างกาย นางอกฤษจน เสียชีวิต วันที่ 18 เม.ย. เวลา 10.00 น. เจ้าหน้าที่ตำรวจ เปิดศพ คำให้การ ใหม่ของนาย เกษม ตามคำ รับสารภาพ ความจริง			สอบสวน คดี ที่ ส.อ. อทอง	ศพซึ่งตก ข่มขืน กระทำ ชำเรา	เจ้าหน้าที่ ตำรวจ เปิดเผยว่า นายบรรพต ซึ่งข่มขืน กระทำ ชำเรา นักวิจัย คดีอีก หลายคน	

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

การรายงาน		กรณีข่าวข่มขืนกระทำชำเรา									
ปีระมิต	แพรว	นัด	กาณูจนา	ปรีชา	อุทัย	ชินทอง	วิไลวรรณ	ศิริพงษ์	ดำรงค	บรรพต	
พิวกลัย	นาคน้อย			คำเอี่ยม	เอี่ยมละอาด	ทองมาเอ็ง	เล็กธนู	จันทร์พยอม	ภักวีร์	รัฐชัย	
ราช	ก. วันที่ 2 พ.ย.	ก. เวลาพิวคำ ของวันที่ 8	ก. ชณะที่ น.ล.กาณูจนา	ก.วันที่ 19 มี.ค.เวลา	ก.นายเกษม และนายลา	ก.วันที่ 18 เม.ย.น.ล.	ก.ประมาณ 21.00 น.	ก.วันที่ 8 น.ค.นาง	ก.นายละมด	ก. น.ร.	
ละเอียด	นางแพรว	ก.พ.ค.ศ.	กำลัง	15.45 น.	นางโพลย	ชินทองไป	นายพวงซึ่ง	ศิริพงษ์	เกิด"อารมณ์	ให้การ	
ของข่าว	นาคน้อย	นัดและค.ศ.	นอนหลับอยู่	ขณะทค.ศ.	ตั้งวงดื่มเหล้า	เที่ยวงาน	เมาเหล้า	จันทร์พยอม	เนื่องจาก	ตำรวจว่า	
	ไปเที่ยวงาน	พ่นอชไปเที่ยว	ในห้องพัก	เอ้กำลังเข้า	ที่บ้านของ	ฉลองสัง-	และนางอรช	แจ้งความ	ภรรยาหนี	นายบรรพต	
	ลอสกกระทัก	งานบวชนาค		แถวเพื่อ	นายเกษมจน	กราบศพหม-	เล็กธนู	กัยเจ้าหน้าที	ไป พลัง	กระทำ	
	วัดเทพโลไมลร	ที่บ้านหัวข้าง		กลับบ้าน	แต่ละคนเริ่ม	บ้านจุดชน	บิดา-มารดา	ตำรวจว่า	จากไปดื่ม	อนาจาร	
	เวลา	เมื่อจะกลับ		นายปรีชา	มีอาการมันเมา		ของค.ศ.	ประมาณเดือน	เหล้าที่	และข่มขืน	
	ประมาณ	บ้าน นายพ		คำเอี่ยม	นายเกษมซึ่ง		วิไลวรรณ	มี.ค.คนพา	บ้านของนาย	กระทำ-	
	ล่องชามมีคน	ซึ่งเป็นคน		พลอกค.ศ.	เจ็บใจนาง		ทะเลาะกัย	ครอบครัวไป	ดื่มพวงแล้ว	ชำเรา	
	มายอกนางคิ	รู้จักกันอาสา		เอ้ไปพบ	อุทัยมานาน		อย่างรุนแรง	ทำพิธีสะ-	จึงวางแผน	นักเรือนหญิง	
	ว่านางแพรว	ขับรถมอเตอร์-		ที่ห้องพัก	แล้วและอยู่		นางตะ	เตาะเคราะห์	ที่จะข่มขืน	ตั้งแต่นั้น	
	นอนหมดสติ	โซดไปส่งบ้าน		อ. โพน	ในอาการ		ศิริวิจิตร	กัยนายพวง	กระทำ-	ป.4-ป.6	
	อชไปข่ากลวย			เนื่องจากมี	เมาจนขาด		ซึ่งเป็นชาย	ซึ่งยังเป็น	ชำเราค.ศ.	มาแล้ว	
	ข้างวัด จึง			เรื่องจะคช	ลิดี จึงวาง		กลัวว่า	พระอชที่วัด	ดำรงค	3 วัน ๆ ละ	
	นำล่ง			คช	แผนให้นาย		ค.ศ.วิไล-	ไปร้องพราษ-		13-15 คน	
	โรงพยาบาล			โพลยและ	นายลาข่มขืน		วรรณ จะ	อินทรวอ.อทอง			
				กระทำชำเรา			ถูกบิดาทำร้าย จนรัก				
				นางอุทัย			จึงไปรีบมา	กัยนาย			
							นอนที่บ้าน	พวงเป็น			
							แต่เมื่อถึง	อย่างค้แต่			
							บ้านแล้วก	เมื่อวันที่ 30			
							เป็นพวง	เม.ย.ประมาณ			
							ลกสาวจึง	14.00 น.			
							ย้อนกลับไป	นายพวง			

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

การรายงาน										
กรณีข่าวข่มขืนกระทำชำเรา										
ข่าวแบบ										
ปีระมิต หัวกลับ	แพรว นาคน้อย	นิต	กาญจนา	บริษัท คำเวียม	อภัย เอี่ยมผะฮาด	ชั้นทอง ทองมาเอ็ง	วิไลวรรณ เล็กฮุน	ศิริพงษ์ จันทร์แพทย	คำรงค์ ภู่จิว	บรรพต ชัชช
	เสียชีวิตแล้ว จึงหลบหนีไป	กระทำชำเรา	สรวอยคอกกั ลร้อยช้อมือ ทองคำไป	ครไนร.ร. ซึ่งส่งสัยใน พดัดกรรม ของนาย บริษัทมา นางแล้ว และกำลัง	ไปกระทำต่อ จากนาล้า นางอภัยจิง ว่านายเกษม เป็นผัววางแผน จึงทะเลาะ วิวาทกัน		ชำเราแล้ว ฆ่าอัยตรง ข้ามบ้าน	ข่มขืน กระทำชำเรา จนล่าเร้ง ความใคร่	แล้วจึงนำ เข้าไป ในท่อนและ ข่มขืน กระทำ ชำเราจน ล่าเร้ง	นายบรรพต ว่าจะเชื่อ ฟังและยอม ทุกอย่าง และยังใช้ ความเชื่อ ทาง ไสยศาสตร์ มาข่มขืน น.ร. เกิดความ กลัวและ ไม่กล้านำ เรื่องราว ไปเปิดเผย
				ช่วยกันค้นหา ตัวค.ญ.เอ ซึ่งหายไป จากแถวมา พบเห็นพอดี จึงรู้ว่าค.ญ. เอ ถูกนาย บริษัทข่มขืน กระทำชำเรา เสียชีวิต แล้วจึงหลบหนี ไปพร้อมกับ นายโฆบล และนาล้า	นายเกษม ซึ่งเมาสุรา และละอาย ที่ภรรยาจึง ผิดใจ จึง ทาร้าย ร่างกายนาง อภัยจน เสียชีวิต		ชำเราแล้ว ฆ่าอัยตรง ข้ามบ้าน	ข่มขืน กระทำชำเรา จนล่าเร้ง ความใคร่ นายพลึงจึง นามาล่งที่ บ้าน และนำ ภาพที่ถ่ายไว้ มาให้ค.ญ.เอ เป็นเครื่อง ต่อรองในการ รีดไถเงินซึ่ง ถ้าหากไม่ให้ ก็จะนำรูป ไปให้สามัค ต่อมาอีก 2 วัน นาย พลึงโทรศัท มาไถเงิน เป็นครั้งที่ 2 โดยใช้ เงินไซเคิม	นายบรรพต ว่าจะเชื่อ ฟังและยอม ทุกอย่าง และยังใช้ ความเชื่อ ทาง ไสยศาสตร์ มาข่มขืน น.ร. เกิดความ กลัวและ ไม่กล้านำ เรื่องราว ไปเปิดเผย	

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

การรายงาน										
กรณีข่าวหมิ่นประมาทซ้ำเรา										
ข่าวแบบ										
ปรัมมิต	แพรว	ชนิด	กาณจนา	บริษัท	อภิช	ชั้นทอง	วิไลวรรณ	ศิริพงษ์	ดำรงค	บรรพค
พวกลัย	นาคน้อย			คำเอี่ยม	เอี่ยมละอาด	ทองมาเอ็ง	เล็กชุน	จันทร์แพทย	ภุจิวร	ชูชัย
ค. วันที่ 3	ค. ชณะที	ค. น.ส.	ค. ชาววันที่	ค. จนกระทั่ง	ค. ลำพริบ	ค. เจ้าหน้าที	ค. ตนจึงเล่า	ค. แดกถก	ค. เมื่อ	
พ.ช. นางคิ	ค.ศ. พนอช	กาณจนา จิง	20 มี.ค.	นายเกษมถก	การติดตาม	ตำรวจพมค	เรื่องให้ลำมี	เจ้าหน้าที่	นายบรรพค	
จึงแจ้งความ	กำลังจะถก	แจ้งความกับ	นางบัวผั้นจิง	เจ้าหน้าที่	จับกุมตัว	ต้องส่งลัษ	พียงและขอ-	ตำรวจจับ	ภกจันถม	
กับเจ้าหน้าที่	ชมนั้น	เจ้าหน้าที่	นาค.ศ.เอ	ตำรวจจับม	ผู้ชมชมนั้น	3 คน ซึ่ง	โทษที่หลง-	กุมตัวได้	เจ้าหน้าที่	
ตำรวจ	กระทำซ้ำเรา	ตำรวจซึ่ง	ไปแจ้งความ	ตัวได้	ข่าวบ้านต่าง	รวมทั้งบิดา	งมาซึ่ง		ตำรวจห้าม	
ต่อมาวันที่	เจ้าหน้าที่	ส่ง.ล.	กับเจ้าหน้าที่	ลำพริบ	นักข่าวจาวม	ของค.ศ.	ลำมกชอม		มีพิมพ์การ	
10 พ.ช.	ตำรวจผามา	กาณจนาไป	ตำรวจที่	นายลำมกค	ว่าคดีต้อง	วิไลวรรณ	ให้อภิชและ		ประกนศตัว	
นางแพรว	พบเห็นพอด	ตรวจหิลจน	ส.อ.โพ-	มาตัวตอชัง	เป็น	คัวช และ	พียงแจ้งความ		และเข้า	
เสี่ยชิวคิ	และเข้าช่วย	เพื่อหารอง-	คำลี้ เพื่อ	ภรรยาของ	"มวยลัม"	นำตัวมา	กับเจ้าหน้าที่		เยี่ยมนาย	
ร.น. โดย	เพือแล้ว	รอกการถก	ให้คำเนนคค	นายลำคคคว่า	เนื่องจาก	สอยลวงแต่	ตำรวจเพือ		บรรพค	
ก่อนเสี่ยชิวคิ	จับกุมวชิรฐ	ชมนั้น	กับนายบริษัท	นายลำมา	เจ้าหน้าที่	ทุกคนให้การ	ติดตามจับ		โดยจะเร่ง	
โดยชอนกับ	ได้ 2 คน	กระทำซ้ำเรา	และนำตัว	ตัวตอชเพราะ	ตำรวจจ	ว่าไม่รูพเพ	กมนายพสง		ให้สอยลวง	
เจ้าหน้าที่	และติดตาม	ต่อมา 13.30	ค.ศ.เอ	ละอาดคคอง	ตัวชมนั้น	ในเทศการม	ที่เพ็งล็ก		สรปลำนวน	
ตำรวจว่า	จับกุมพค	น.เจ้าหน้าที่	ไปให้แพทช	ที่ทาวัว ส่วน	แล้วแต่ไม่	ที่เกคชน	จากพช		เพื่อส่งฟ้อง	
จ.ส.ศ.พล	พลงพนไปได้	ตำรวจจับม	ตรวจหิลจน	นายโพมลย	ชอมจับม	เจ้าหน้าที่	เมื่อได้พสง		ศาลโดย	
เป็นชชมชน	มาคำเนนคค	นายลำคคค	หารองรอย	ยังคงพลย		ตำรวจจิงนำ	ภกจับม		เร็ว	
แต่เจ้าหน้าที่		พร้อมมคและ	การถกชมน	นนั้นเจ้าหน้าที่		ตัวตอช	ได้ให้การ			
ตำรวจก็ไม		สร้อยชอมม	กระทำ-	ตำรวจอ		ลส่งลยทง 3	ปภิลยและ			
จับม		ส่วนสร้อยค	ซ้ำเรา ซึ่งก			คน และคพ	อ้างว่า			
จ.ส.ศ.พล		นั้น นาย	พพลคจ้าน			ของค.ศ.	นางศิริพช			
ซึ่งเคยเป็น		ลำยพหน้าไป	วาค.ศ.เอ			วิไลวรรณ	เป็นผู้ลัมชอม			
ลคชองของ		ชายแล้วแล้ว	ภกชมน			รวมทั้งชน	เอง ส่วน			
เจ้าหน้าที่		การพนจน	กระทำ-			อวิชวะเพค	ลำเพคทนาง			
ตำรวจซึ่งเป็น		พมค นาย	ซ้ำเรา และ			ชองชมน	ศิริพชแจ้ง			
เจ้าชองคค		ลำยพจิงถก	ในวันเดชว			ส่งไปทีสถาน	ความก			

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

การรายงาน											
กรณีข่าวชัมชนกระทำซ้ำเรา											
ข่าวแบบ											
ปริมาณ หัวกลับ	แพรว นาคน้อย	นัด	กาสุจนา	ปรีชา คำเอี่ยม	อภัย เอี่ยมสะอาด	ซันทอง ทองมาเอ็ง	วิไลวรรณ เล็กฮุน	ศิริพงษ์ จันทร์แพทย	คำรงค์ ภูจักร	บรรพต ชูชัย	
	มาสอบสว สำหรับ จ.ส.ต.พล ได้มาชมนาง คึกษาคิดว่าถ้า นำเรื่องไปแจ้ง ความกับเจ้า- หน้าที่ตำรวจ จะตามฆ่าล้าง โคตร อย่างไร- ก็ตาม เมื่อ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ที่เกี่ยวข้อง ว่าญาติของนาง แพรวมาร้อง เรียนกับไทยรัฐ จึงกระตือรือร้น ที่จะติดตามจับ กมตัวผู้ชัมชน ส่วน จ.ส.ต.พล เข้า มอบตัวกับเจ้าหน้าที่ ตำรวจแล้วในตอน เย็นของวันเดียวกัน และถกควบคุมตัวไว้ สอบสวนคำเนนคดี		นำตัวไป สอบสวนและ ขอมรับ สารภาพว่า กระทำผิดจริง โดยเห็นจ.ส. แล้วและ กาสุจนาขอไปให้การ หลังในลักษณะ ขิวชวน จึง เกิดอารมณ์ ทางเพศ	กัน นาย ปรีชาได้เข้า มอบตัวกับ เจ้าหน้าที่ ตำรวจ ในชั้นศาล โดย เจ้าหน้าที่ ตำรวจได้ควบคุม ตัวนาย ปรีชาไว้ คำเนนคดี และไม่ยอม ให้การ ประกันตัว นายปรีชา				นึกแหวเพื่อ พิสูจน์หาตัว ผู้ชัมชนมา คำเนนคดี	เจ้าหน้าที่ ตำรวจเป็น เพราะกลัว ว่าจะไม่ได้ เงินที่ตนขม ไต่คน และ เป็นเพราะ นางศิริพงษ์ ยังไม่ได้เลิก กับสามีจึง กลัวว่าสามี จะรู้ความจริง อย่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่ ตำรวจได้คุม ตัวนาย บุ้งไว้และ ติดตามจับกุม ตัวภรรยา ของนาย บุ้ง กับ คนขับรถ มาคำเนนคดี		

จากเนื้อหาของข่าวทั้งในส่วนความนำ ข้อความเชื่อม และรายละเอียดของข่าวดังตารางข้างต้นนี้ เราจะเห็นได้ว่า ความนำเป็นส่วนที่สรุปเรื่องราวในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ ทำอะไร และอย่างไร ซึ่งจะแตกต่างกันไปแล้วแต่ว่าข่าวใดจะให้ความสำคัญกับประเด็นใดเป็นหลัก เช่นในกรณีนางแพรว นาคน้อย ประเด็น ใคร ทำอะไร และทำไม เป็นประเด็นสำคัญ คือ แม่ของผู้ถูกข่มขืนร้องทุกข์กับหนังสือพิมพ์ไทยรัฐว่า ลูกสาวถูก จ.ส.ต. ข่มขืนกระทำชำเราและทำร้ายร่างกาย และก่อนที่จะเสียชีวิต ได้ยืนยันว่ากับเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า ใครคือผู้ข่มขืน แต่ผู้ข่มขืนก็ยังไม่ถูกจับกุมดำเนินคดี เนื่องจากผู้ข่มขืนเคยเป็นลูกน้องของเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งเป็นเจ้าของคดี แต่เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจรู้ว่าแม่ของผู้ถูกข่มขืนร้องทุกข์กับไทยรัฐ จึงกระตือรือร้นทำคดี ส่วนผู้ข่มขืนก็เข้ามาขอตัวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ส่วนเนื้อหาในข้อความเชื่อมซึ่งมักเป็นชื่อบุคคลที่ให้ข่าว วันและเวลา ที่เกิดเหตุหรือบอกเรื่องราวความเป็นมานั้น ในกรณีของนางแพรว เป็นการบอกเรื่องราวความเป็นมาว่า เวลาเช้าของวันที่ 17 พฤศจิกายน นางติ นาคน้อย ได้ร้องทุกข์กับไทยรัฐว่า ลูกสาวถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจข่มขืนกระทำชำเราแล้วทำร้ายร่างกายจนเสียชีวิต แต่กลับไม่ได้รับความเป็นธรรม

สำหรับเนื้อหาในรายละเอียดของข่าวทั้ง 10 กรณี นั้น เป็นการรายงานเรื่องราวตามโครงเรื่องแบบกรรมดา คือ รายงานตั้งแต่เหตุการณ์เริ่มต้น (ก.) จนกระทั่งมาถึงจุดสุดยอด (Climax) เมื่อเกิดการข่มขืนกระทำชำเราขึ้น (ข.) และเหตุการณ์ได้คลี่คลายและจบลงเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาดำเนินคดี (ค.) ดังเช่นในกรณีนางแพรว นาคน้อย ซึ่งเริ่มรายละเอียดของข่าวตั้งแต่วันที่นางแพรว ออกไปเที่ยวงานลอยกระทงที่วัด และต่อมาเมื่อนางติรู้ว่านางแพรวอยู่ที่โรงพยาบาล จึงรีบไปดูนางแพรว เรื่องราวมาถึงจุดสุดยอดเมื่อนางแพรวบอกว่า ถูกจ.ส.ต. พล กามล ข่มขืนกระทำชำเราและทำร้ายร่างกายเพื่อพยายามฆ่าปิดปาก ในวันต่อมานางติจึงแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งเป็นจุดคลี่คลายและจุดจบของเรื่อง แต่กลับมีความขัดแย้งเกิดขึ้นเนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่จับกุม จ.ส.ต. พล ทั้ง ๆ ที่นางแพรวได้ยืนยันกับเจ้าหน้าที่ตำรวจก่อนที่ จะเสียชีวิตแล้วว่า จ.ส.ต. พล เป็นผู้ข่มขืน โดยจ.ส.ต. พล ยังมาข่มขืนนางติกับญาติด้วย แต่สุดท้ายก็เข้ามาขอตัวเพื่อสู้คดี

5.1.3.2 ฉาก

ฉากที่ปรากฏในการรายงานข่าวมีทั้งหมด 5 ฉาก โดยมีเนื้อหาตามตาราง
ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.3 : ฉาก 1 - การพบศพตกข่มขืน

กรณีข่าวข่มขืนกระทำชำเรา												
แพรว นาคน้อย	นิด	กาญจนา	ปรีชา คำเอี่ยม	อกษ เอี่ยมละอาต	ชั้นทอง ทองมาเอ็ง	วิไลวรรณ เล็กชน	ศิริพงษ์ จันทร์แพทย	ดำรงค์ ภูจักร	บรรพต รัชชัย			
-	-	-	-	-	"..สภาพศพ ชั้นน็อค นอย หงายลอยชอย ในร่องน้ำ สวมเสื้อเชิ้ต แขนสั้นลาย เขียวล้วยแดง กระดุมเสื้อ ปกแกะออกหมด จนเห็นยกทรง สีดำซึ้งปก ตกลงไป เห็นอเต้านม ทั้งสองข้าง ส่วนท่อนล่าง เปลือยเปล่า ที่ใบหน้ามีขาด แผลตกทบควย ของนงขงจนและ บริเวณลำคอ เขียวคล้ำ ซ้อมือ ทั้งสองข้างเป็น รอยเขียว อวัยวะเพศ ถูกแกะออกหมด จนเห็นยกทรง สีดำซึ้งปก ตกลงไป เห็นอเต้านม ทั้งสองข้าง ส่วนท่อนล่าง เปลือยเปล่า ที่ใบหน้ามีขาด แผลตกทบควย ของนงขงจนและ บริเวณลำคอ เขียวคล้ำ ซ้อมือ ทั้งสองข้างเป็น รอยเขียว อวัยวะเพศ	"..นอนหงาย ตาชอยใน สภาพสวมเสื้อ ไม่มีแขนสั้นแดง ท่อนล่าง เปลือยเปล่า มีกางเกง ขาสั้นถอดออก ชยชชชช อชข้างศพ และร่องเท้า นตะอ๊ก 1 คู่ วางอชใกล้ ๆ อวัยวะเพศมี รอยตกข่มขืน ฉีกขาดเลือดสีแดง แห้งกรัง เปราะอะเปื้อน ..มีขนเพชร ติดอชในร่อง อวัยวะเพศ และตกอชใน ที่เกิดเพศ จำนวนหนึ่ง.."	-	"..ถูกคนร้าย นำศพยัดไว้ ที่กลางท่อ.. มีร่องรอย ถูกข่มขืน อวัยวะเพศ มีคราบน้ำ อฉจ้เขื่อน อชเต็มไป หมด" (19 มี.ย.2534)	-			
										(21 เม.ย.2534) (9 พ.ค.2534)		

ตารางที่ 5.4 : ฉาก 2 - การสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

การสืบสวน		กรณีข่าวฆนัตที่กระทำซ้ำเรา								
สอบสวนของ		ชื่อ	ภูมิลำเนา	อาชีพ	อาชีพ	ชั้นของ	วิไลวรรณ	ศิริพงษ์	ดำรง	บรรพต
เจ้าหน้าที่	แพรว									
ตำรวจ	ภาคเหนือ			คำเอี่ยม	เอี่ยมสะอาด	ทองมาเอ็ง	เล็กลุง	จันทร์แพม	ภูจักร	ชัย
การ	-	-	-	-	-	"..น.ล."	"..นายพวง	-	"..นาย	-
สอบสวน						ชั้นทอง..	..ทะเลาะ		ละมดทะเลาะ	
พยานที่						ออกมาเที่ยว	กับนางอร		กับเม็ชอ้ง	
รู้เห็น						จากฉลอง	..นางศิว		รุนแรงจน	
ไม่						ส่งกราบค.	ชาวเกิด		เม็ชเกบ	
เหตุการณ์						โชคชวัก	ความเป็น		เล็ชผานไป	
ก่อน						18 เม.ย.	พ่วงพลา		ทำให้ชาย	
เกิดการ						จนกระทั่ง	เกรงว่าค.ศ.		ละมดอารมณ์	
ฆนัต						เกิดขึ้น	วิไลวรรณ		เส็ชมาฆนัต	
กระทำ						น.ล. ชั้นทอง	จะตกเป็น		เพ็ชอ้ง	
ซ้ำเรา						จึงกลับบ้าน..	เพ็ชอารมณ์		บ้าน..และ	
						เห็นวัยรุ่น	บ้าของพอ..		ตลอดเวลา	
						4-5 คนเดิน	จึง..พา..		ที่นั่งกันใต้	
						ตามน.ล.	กลับบ้านไป		ไร้ลายตา	
						ชั้นทองออก	นอนซึ่งขณะ		สำรวจข่าว	
						ไปตัวธ.."	ชั้นเวลา		ของภายใน	
						(21 เม.ย.	ประมาณ		บ้านพร้อมกัน	
						2534)	21.00 น.		เล็ชลูกสาว	
							หลังกลับถึง		..อึ้งตลอด	
							ช้ำชกเป็น		.."	
							พ่วงลูกสาว		(19 เม.ย.	
							คือนางอร		2534)	
							จึงย้อนกลับ			
							มาที่บ้านนาย			
							พ่วงอึ้งครึ่ง			

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

การสืบสวน		กรณีข่าวฆนขินกระทำชำเรา									
ข้อมูลของ		ชนิด	อาณาเขต	บริษัท คำเอี่ยม	อาชีพ เอี่ยมละอาค	ชั้นทอง ทองมาเอ็ง	วิไลวรรณ เล็กอู	ศิริพงษ์ จันทร์พยอม	ดำรงศ ภักวีร์	บรรพต ชูชัย	
เจ้าหน้าที่ ตำรวจ	แพรว นาคน้อย										
							พบว่า.. เล็ก..ทะเลาะ กันแล้วเลย กลับไปบ้าน เมื่อเปิดม้ง ศปรากกว่า ค.ศ. วิไลวรรณ หายไป.." (9 พ.ค. 2534)				
การ สำรวจ สถานที่ เกิดเหตุ หรือการ ค้นพบ หลักฐาน	-	-	-	-	-	"..พบ ทางเก่งขึ้น ชาขาวของ ศดาชอกทง กองไว้ ห่างจากจุด พบศพประมาณ 100 เมตร บริเวณพื้นที่ ราบเรียบเป็น วงกว้าง.." (21 เม.ย. 2534)	-	-	-	-	

ตารางที่ 5.5 : ภาค 3 - การจับกุมผู้ต้องหา

การจับกุมผู้ต้องหา	กรณีเข้าข่มขืนกระทำชำเรา									
	แพรวพราว	นัด	กำหนด	ปรับ	อภัย	ชั้น	วิไลวรรณ	ศิริพงษ์	ดำรง	บรรพต
ผู้ต้องหา	หน้าชื่อ		เวลา	ค่า	เยี่ยม	ตอม	เลข	จังหวัด	จังหวัด	ชื่อ
การเข้าจับกุมผู้ต้องหา	-	"..พบเพศ วัยรุ่น..กำลัง กลืนนมทามัก มีรายเคสสาว 2 คนอยู่ที่ ข้างทาง จึง เข้าช่วยเหลือ ..กลิ่นวัยรุ่น เข้ามาทั้งหมด เห็นเจ้าหน้าที่ กักกันวงพัน	"..เวลา 13.00 น. พ.ศ.ท. ประจวบ ..กยพวก จับกุมนาย สายหน ถาวร ได้..ขณะ เดินเข้าศาล มวชลภมาตลี .."	-	-	-	-	-	"..พ.ศ.ท. กมลชัย จัง สิงกระบ้าย กำลังตำรวจ ล้อมขริเว เกลเคียงกย จุดพิมพ์ ศรีโพธิ์ พบนายละมด เดินออกมา จากป่าละเมาะ กำลังจะโยก รถโดยสาร พื้นที่ ความ ความสอบสวน .." (19 มี.ย. 2534)	-
การสอบสวนผู้ต้องหา	-	-	"จากการ สอบสวน นาย สายหนพองวา เคยตามจับ น.ศ.กฤษฎา (22 ก.พ.2534)	"..นายชริธา ..เคซิงเข้า มอบคว.. โดยแจ้งแก่ พนักงาน สอบสวน	-	-	-	"เจ้าหน้าที่ ตำรวจสอบ ปากคำ นายหญิง พิการบัญญัติ ตลอดข้อหา	"..ควบคุม ตัวมา สอบสวน นายละมด ยอมรับ สารภาพแต่ เพิ่มเติม	"..เบิกตัว นายบรรพต ..มา สอบสวน ปากคำ เพิ่มเติม

ตารางที่ 5.5 (ต่อ)

การ จัด ประชุม	กรณีข่าวชัมชนกระทำความผิด									
	พรรค ภาคต่อ	ชนิด	ภาว จนา	บริษัท คำ เอี่ยม	อภัย เอี่ยม ละอาด	ชัม ทอง ทอง มาเอ็ง	วิไล วรรณ เลข เลข	ศิริ พงษ์ จันทร แพทย	ดำรง จักร จักร	บรรพ บุรุษ
				ว่าขอไปให้ การในชั้น ศาล.." (23 มี.ค. 2534)				อ้างว่ามี ความล้ม พัง กับนาง ศิริพงษ์ จริง .." (15 พ.ค. 2534)	โดยคิดว่า เป็น ฆาตกร ฆ่า ค.ศ. ดำรง ค.อง เนื่องจาก .." (19 มี.ช. 2534)	ซึ่ง.. ให้การ รับ สารภาพ ว่า.." (23 มี.ช. 2534)

ตารางที่ 5.6 : ฉาก 4 - เหตุการณ์ในชีวิตประจำวันหรือเหตุการณ์เกี่ยวกับการใช้ชีวิตประจำวัน

กรณีข่าวในชีวิตประจำวัน									
แพรว นามย่อ	ชนิด	กาญจนา	ปรีชา คำเอี่ยม	อภัย เอี่ยมสะอาด	ชั้นทอง ทองมาเอ็ง	วิไลวรรณ เล็กธน	ศิริพงษ์ จันทร์แพทย	ดำรงค์ ภู่จิว	บรรพต ชูชัย
"..จ.ล.ค. พลได้มาคัก ล้อคอขวาง แพรวขณะ เดินออกจาก วัดผ่านสวน หลังบ้านของ จ.ล.ค.พล และภจ.ล.ค. ผล จดลากตัว ไปขึ้นใจที่ โค่นต้นกล้วย ซึ่งไปเห็นเปลือว และมิด.. จ.ล.ค.พล ..นชายาม ฆ่าบิดปากกลาง มือข้อมหารุจข นางแพรวสลข หนึ่งและเข้า ใจว่าดาชจึง หนีไป" (18 พ.ย. 2533)	"..ตอนคึก.. นายชนพ.. อาสาชีวิต จักรชานชนค ไปส่งบ้าน.. เมื่อถึงที่ เกิดเหตุ นพแก่งท่า รดเลื้อย และจจครม ทั้งโค่นได้ มีวัชระนอ 7-8 คนกร ออกจากข้าง ทางเข้าล้อม หน้าล้อมพล .." จกกระชาก ลากตัว ค.ญ.นค กษค.ญ. พนอชไปคนละ ทางค.ญ.นค	"..นาย สาธิต.. เข้ามาใช้ มีคนปกปลาด แพวมจขังคช โพ.ล. นาย "อมชกเขา" ของคช.. ขังคชโพ.. นอกลงบน เตียงแล้ว กระทำการ "ขึ้นใจ"อย่าง วิถารการม .." (22 ก.พ. 2534)	"..นาย ปรีชา..ให้ ไปพบทห้อง พักคร..เมื่อ เข้าไปใน ห้องแล้ว เคียดประค แล้วขังคชโพ ..ถอดเสื้อ ผ้าออกก่อน ลงมือขมขม จนล่าเร็ว ความใคร่ 1 ครั้ง.. ค.ญ.เอ กระโดดออก มาทางหน้า คาง..คช อาการโรคโร และตพกลว จนตัวสั้น.. (23 มี.ค. 2534)	"..นางอภัย กำลังทำงาน บ้าน ถกนาย ลำปลกปล่า ขมขมอคร ใหญ่ นาย เกษมพานาย โทษลขจะโพ ขมไปขมขม ข้าสอง ขะ ที่พากันเดิน มาถึงบ้านได้ ตะโกนถามขม ไม่ว่าเลเร็ว หรือยังเป็น จึงพวที่นาย ล่าขมขม นางอภัยเสีจ นอค" (19 เม.ย. 2534)	-	-	"..จนถึง สำนักของ พระบพส่ง มคพอค.. นายवलค กษนช ประพนธ ได้โรมค และขมขม ศิริพงษ์ โพ ยอมโพหรือ ขมส่งพอส เองเปลือง จิว ขมขม จนล่าเร็ว ความใคร่ 1 ครั้ง ระหว่างที่ ขมขม..คช ขมขมกลว ภาพเอาไว้ ทอริชานค" (15 พ.ค. 2534)	"..ปลก ปล่าท่า อนาจาร ค.ญ.ดำรงค คกใจ คชพน จนลคชีวิต เลยขบค จนสลบ หนึ่งแล้ว ลากเข้าไป ในทอจกแก นำขมขม ระพวางน ค.ญ.ดำรงค พินเคคคช มา..และ เอามออกปาก จพนน้อย หนึ่งสลข ไปอึกครั้ง จึงขมขมค จนล่าเร็ว ความใคร่.. (19 มี.ย.2534)	"..ดาช ภาพเปลือช ของนคเวีชช พญงไว ทกคนเพอ กันความลข รวโพ.. และโพเชีชช ขมขมกลงใน ลคส่วนตัว ของครว จะเชือพง ครทกชาง ..โพเชีชช ขมขม ขมขม ถ้าไม่ขอม ทำตามใจ หรือตาม คำสั่งของ ครจขคอง ตายโพ ผจะมาทก

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

กรณีข่าวขึ้นกระท้ำเรา									
แพรว ภาคย่อย	ชนิด	กาญจนา	ปรีชา คำเอี่ยม	อภัย เอี่ยมสะอาด	ชั้นทอง ทองมาเอ็ง	วิไลวรรณ เลขุ	ศิริพงษ์ จันทร์แพยม	ดำรงค์ ภจวรร	บรรพต รัชช
	หน้าทองจน พมคเว็ชวแรง ต่อสังโคต นาขอพรศิลป์ หมื่นไป 1 ครั้ง.." (10 ก.พ. 2534)								คอโพออก ลกคายคา ทอง..โพ นิกเว็ช กรัดเลือด ผสมน้ำเสก เป่าโพคม ..เฮา กระดกพี เจ็ดป่าช้า มาบคนลม น้ำและ.. โพคม.." (22 มี.ช. 2534)

ตารางที่ 5.7 : ฉาก 5 - การตัดสินใจโทษผู้ข่มขืน

กรณีข่าวข่มขืนกระทำชำเรา									
แพรว ขนาดน้อย	ชนิด	ภรรยา	บริษัท คำเอี่ยม	อาชีพ เอี่ยมสะอาด	ชั้นทอง ทองมาเอ็ง	วิไลวรรณ เล็กธนู	ศิริพงษ์ จิรทรแพทย	ดำรงศ ภักวีร์	บรรพต รัฐชัย
-	-	-	-	-	-	-	-	-	"..พนักงาน สอบสวน ได้นำตัว นายบรรพต ไปฝากขัง ที่ศาล จังหวัด อุทัยธานี ..มี ประชาชน ตลอดจน ข้าราชการ ที่สนใจคดี นี้แหกหน้า ศาลอย่าง เนืองแน่น .." (26 มี.ค. 2534)

หมายเหตุ - มีภาพประกอบการรายงานข่าว

จากเนื้อหาของฉากทั้ง 5 ฉากดังตารางข้างต้นนี้ เราจะเห็นว่า ผู้เขียนข่าว ได้บรรยาย และให้รายละเอียดต่าง ๆ มากเสียจนกระทั่ง เราสามารถสร้างจินตภาพใน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ โดยเฉพาะในฉากเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเรา สื่อมวลชนบรรยาย เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นราวกับว่าได้เห็นเหตุการณ์นั้นด้วยตาของตนเอง ส่วนในกรณีข่าว ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจยังไม่สามารถจับกุมตัวผู้ข่มขืนมาดำเนินคดีได้ และผู้ถูกข่มขืนเสียชีวิต แล้ว จะไม่ปรากฏเนื้อหาของฉากข่มขืนกระทำชำเราในรายละเอียดของข่าว

5.1.3.3 ตัวละคร (Character)

ตัวละครหลักและสำคัญในเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเราที่เกิดขึ้น คือ

1. ผู้ข่มขืน
2. ผู้ถูกข่มขืน
3. เจ้าหน้าที่ตำรวจ

1. ผู้ข่มขืน

ผู้ข่มขืนในข่าวแต่ละกรณีมีดังนี้

1. กรณีนางแพรว นาคน้อย	- จ.ส.ต.พล กามล
2. กรณีด.ญ. นิด	- นายอมรศิลป์ บุญรัตน์มงคล
3. กรณีนางสาวกาญจนา	- นายสายัณห์ ถาวร
4. กรณีนายปรีชา คำเอี่ยม	- นายปรีชา คำเอี่ยม
5. กรณีนางอุทัย เอี่ยมสะอาด	- นายล้ำ ปางแก้ว
6. กรณีนางสาวขันทอง ทองมาเอ็ง	- -
7. กรณีด.ญ. วิไลวรรณ เล็กธนู	- -
8. กรณีนางศิริพงษ์ จันท์แหยม	- นายบุญส่ง ป้องกัน
9. กรณีด.ญ. ดำรงค์ ภูจิ๋ว	- นายละมุด เพิ่มฉลาด
10. กรณีนายบรรพต ชูชัย	- นายบรรพต ชูชัย

ผู้ข่มขืนในกรณีนางสาวขันทอง ทองมาเอ็ง และด.ญ. วิไลวรรณ เล็กธนู ไม่ปรากฏในการรายงานข่าว ดังนั้นการแจกแจงข้อมูลเกี่ยวกับผู้ข่มขืนตามเนื้อหาที่ปรากฏในข่าว จึงมีผู้ข่มขืนเพียง 8 คน ตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.9 (ต่อ)

ข้อมูล เกี่ยวกับ	ชุมชน								
	ผู้ ชุมชน	จ.ส.ต.พล กามล	อมรศิลป์ บุตรคนมงคล	สาธิต ถาวร	ปรีชา คำเอี่ยม	ลำ ปางแก้ว	นพดิ่ง ป้องกัน	ละมด เพิ่มฉลาด	บรรพต ชูชัย
ความผิด พิเศษ กระทำ	-	-	-	-	-	-	-	-	กระทำนাজার และชุมชน กระทำ ข้าเรา น.ร.หญิง
ข้ออ้าง ในการ ทำการ ชุมชน กระทำ ข้าเรา	-	-	พบ น.ส. กาญจนา นอนหลับใน ลักษณะช่วย ขาดใจจนเกิด อารมณ์	-	-	หลังจากดื่ม สุราจนเมา (นายเกษม นามสกุลชุมชน ซึ่งเจ้เจ ภรรยาและ เมาสุราเป็น ผู้วางแผน)	ไฟผก กระทำไป สะเคาะ เคราะห์ แต่กลับชุมชน กระทำข้าเรา และถ่ายภาพ ไว้เพื่อใช้ ไถเงิน	เกิด"อารมณ์" เมื่อ ไปดื่มสุรา ที่ขานบิดา ถูกกระทำ จึงว่าง แผนทำการ ชุมชนกระทำ ข้าเรา	มี"อารมณ์" อยากเมื่อ อัสใกล้ จึงกระทำ การชุมชน กระทำข้าเรา
ความ สัมพันธ์ กับ กลุ่ม ชุมชน	คนรู้จัก	พรรคพวกของ คนรู้จัก	เคยตามจับ	ครู - ลูกศิษย์	เพื่อนของ ลำมี	พระผู้สละ- เคาะเคราะห์ - ลูกศิษย์	เพื่อนของ บิดา	ครู - ลูกศิษย์	

ตารางที่ 5.8 (ต่อ)

ข้อมูล เกชวักย	ผู้ชมชั้น							
	ผู้ ชมชั้น	จ.ส.ต.พล กามล	อมรศิลป์ บุตรคนมงคล	ลาวัณย์ ถาวร	ปรีชา คำเอี่ยม	ลำ ปางแก้ว	หญิง บ้องกัณ	ละมด เพ็งฉลาด
สถานที่ เกิดเหตุ	ในป่ากล้วย ข้างวัด	ข้างถนน ทางเข้า ร.ร.	ห้องพักของ ผู้ตกชั้น	ห้องพักครู และ บ้านพักของ นายปรีชา	บ้านของ ผู้ตกชั้น	ศาลา กลางป่าช้า	ที่ชนาดใหญ่ ที่ฝั่งไว้ ริมถนน	ป่าละเมาะ และ ป่าไผ่อ้อมวัด
ความ เห็นของ ผู้ตกชั้น	ชอบยกเข้า หาหญิงสาว เป็นประจำ แม้แต่ญาติ ของตนเอง	-	-	เป็นโรคจิต	ฆ่าตัวตาย เพราะอาจ ละอาชคตการ กระทำของ ตนเอง	เป็นคนเจ้าชู้ มีภรรยา และหลอกหลวง ผู้หญิงอีกเป็น จำนวนมาก	-	เป็นคนอ่อนน้อม มีความประพฤติ เรียบร้อยมา ร.ร. แต่เข้า เรื่องผู้ซึ่งคบ- บผู้ชราเสมอ ไม่เคยมีปัญห กับใครและ เป็นครุฑเคน

หมายเหตุ :
 * จากปากคำของนายเกษม เอี่ยมสะอาด
 ** นายลำ ปางแก้ว ฆ่าตัวตาย
 *** จากปากคำของนางศิริพงษ์ จันทร์พยอม

จากตารางข้างต้นนี้เราจะเห็นได้ว่า ผู้ข่มขืนมีอายุตั้งแต่ 28 - 55 ปี และตามข้อมูลที่ปรากฏนั้น ผู้ข่มขืนส่วนใหญ่ยังเป็นโสดโดยมีอาชีพเป็นตำรวจ นักมวย และช่างไม้ รวมทั้งมีผู้ที่เป็นทิด ซึ่งเพิ่งเลิกจากเป็นพระสงฆ์ และมีผู้ที่เป็นอาจารย์ถึง 2 คน ซึ่งชี้ให้เห็นว่าคนที่มีการศึกษา และมีอาชีพซึ่งเป็นที่ยอมรับของคนในสังคมก็เป็นผู้ข่มขืนได้

นอกจากนี้ ผู้ข่มขืนตามการรายงานข่าว ไม่ปรากฏว่ามีความผิดปกติทางเพศแต่ผู้ที่เป็นอาจารย์ทั้ง 2 คน ล้วนแต่เคยข่มขืนกระทำชำเรานักเรียนหญิงมาก่อนแล้ว ส่วนข้ออ้างในการทำการข่มขืนกระทำชำเรา นั้น ในกรณีนายเกษม เอี่ยมละอาด ซึ่งต้องการแก้แค้นภรรยาและอยู่ในอาการเมาสุรา จึงวางแผนให้ นายล้ำ ป่างแก้ว ข่มขืนกระทำชำเรา และในกรณีนายบุญส่ง ป้องกัน ซึ่งต้องการใช้ภาพถ่ายจากการข่มขืนกระทำชำเรา เป็นเงื่อนไขต่อรอง เพื่อรีดไถเงิน ต่างก็ชี้ให้เห็นว่าการกระทำการข่มขืนกระทำชำเรา ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการกดขี่เพศหญิงให้อยู่ในฐานะที่มีอำนาจด้อยกว่า สำหรับในกรณี นายสายัณฑ์ ถาวร ซึ่งให้เหตุผลว่าเป็นเพราะเห็นผู้ถูกข่มขืนในลักษณะที่ย้วยวน จึงเกิดอารมณ์ทางเพศ นั้นเท่ากับเป็นการโทษผู้หญิงว่าเป็นฝ่าย "หาเรื่อง" เอง เนื่องจากแต่งตัวย้วยวน ดังนั้นจึงเป็นการสมควรแล้วที่จะถูกข่มขืนกระทำชำเรา ส่วนในกรณีนาย ละมุด เพิ่มฉลาด และนายบรรพต ชูชัย ได้อ้างว่าเกิดอารมณ์ทางเพศ จึงคิดทำการข่มขืนกระทำชำเรา ซึ่งเท่ากับว่าใช้ความต้องการทางเพศที่เกิดจากความรู้สึกของตนเอง และไม่สามารถควบคุมอารมณ์ไว้ได้ เป็นข้ออ้างในการกระทำความผิด และนั่นเท่ากับทำให้การทำการข่มขืนกระทำชำเรา ถูกมองว่าเป็นเรื่องของเพศ

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ข่มขืน กับผู้ถูกข่มขืนนั้น มีเพียงกรณีนายอมรศิลป์ บุญรัตน์มงคล เท่านั้น ที่ไม่รู้จักกับผู้ถูกข่มขืน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้ข่มขืนส่วนใหญ่ไม่ใช่ "ชายแปลกหน้า" และสถานที่ซึ่งน่าจะเป็นที่ปลอดภัย เช่น ห้องพักครู หรือบ้านพักของผู้ถูกข่มขืนเอง ก็ลามารถเป็นสถานที่เกิดเหตุได้

จากผู้ข่มขืนทั้ง 8 คน มีนายบรรพต ชูชัย เพียงคนเดียวเท่านั้นที่ถูกพิจารณาว่า เป็นผู้ที่ไม่น่าจะจะมีพฤติกรรมที่จะทำการข่มขืนกระทำชำเราได้

2. ผู้ถูกข่มขืน

ผู้ถูกข่มขืนตามที่ปรากฏในการรายงานข่าว มีดังนี้

1. นางแพรว นาคน้อย
2. ด.ญ. นิต
3. นางสาวกาญจนา
4. ด.ญ. เอ้
5. นางอุทัย เอี่ยมละอาด
6. นางสาวชั้นทอง ทองมาเอ็ง
7. ด.ญ. วิไลวรรณ เล็กธนู
8. นางศิริพงษ์ จันทร่แหยม
9. ด.ญ. ดำรงค์ ภูจิ๋ว

ผู้ถูกข่มขืนในกรณีนายปรีชา คำเอี่ยม ซึ่งมีอยู่หลายคนนั้น ผู้วิจัยเลือกวิเคราะห์เฉพาะด.ญ. เอ้ เนื่องจากสื่อมวลชนได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับด.ญ. เอ้ ไว้ในการรายงานข่าว ส่วนในกรณีนายบรรพต ชูชัย ไม่ปรากฏชื่อ และรายละเอียดใดเกี่ยวกับผู้ถูกข่มขืน ดังนั้นข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกข่มขืนในกรณีข่าวทั้งหมดจึงมีเพียง 9 คน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.9 : ตัวละคร - ผักขมขื่น

ข้อมูล เกี่ยวกับ	ผักขมขื่น								
	ผู้ก ขมขื่น	แพรว นาคน้อย	นิต	กาญจนา	โอ้	อภัย เอี่ยมสะอาด	ซันทอง ทองมาเอ็ง	วิไลวรรณ เล็กชุน	ศิริพงษ์ จันทร์นพอม
อายุ	22 ปี	14 ปี	28 ปี	11 ปี	47 ปี	18 ปี	9 ปี	33 ปี	14 ปี
สถานภาพ	สมรส	โสด	โสด	โสด	สมรส	โสด	โสด	สมรส	โสด
อาชีพ	-	-	นักศึกษา และ นักเรียน	นักเรียน	-	-	นักเรียน	รับจ้าง	-
การศึกษา	-	-	ระดับ วิทยาลัย	ป.4 ร.ร. บ้านตะกรุดคืบบาล	-	-	ป.3 ร.ร. วัดมณีโชติ	-	-
ที่อยู่	หมู่ 10 ต.ช้างตระกุล อ.พลมลึก จ.เพชรบูรณ์	-	48/5 ช.สวนน้อย ต.สามเสน กทม.	116 หมู่ 7 บ้านตะกรุดคืบบาล ต.วังน้ำคอก อ.โนนศาลี จ.นครสวรรค์	หมู่ 2 ต.บ่อโพธิ์ อ.นครหลวง จ.อยุธยา อ.สามโก้ จ.อ่างทอง	หมู่ 4 ต.มุงคล ธรรมนิมิต อ.สามโก้ จ.อ่างทอง	1/2 หมู่ 3 ต.คลองข่อย อ.โพธาราม จ.ราชบุรี	บ.คอมพิว- เตอร์แอด เวอทีซิ่ง จำกัด 1091	ใกล้สถานี ก่อสร้าง คอนกรีตเสริม เหล็ก เคอระอิล- ระยอง หมู่ 1 ต.เพ จ.ระยอง
ความเห็น ของผู้นับถือ ผักขมขื่น	-	-	-แต่งกายหล่อเหลม -นอนหลับใน ลักษณะชิวชวน บาดใจ	-	คำว่าสามเป็น ประจำเนื่องจาก ไม่ทำงานและ มักดื่มสุราจนเมา	-	-	-	-

หมายเหตุ : * มีภาพถ่ายคดีตาประกอบการรายงานข่าว

จากตารางที่ 5.9 ดังข้างต้นนี้ จะเห็นได้ว่า ผู้ถูกข่มขืนมีอายุตั้งแต่ 9 - 47 ปี โดยมีเด็กนักเรียน ซึ่งอายุต่ำกว่า 15 ปี 2 คน และมีผู้ที่เป็นนักศึกษาและประกอบอาชีพรับจ้างอย่างละ 1 คน โดยผู้ถูกข่มขืนที่บรรลุนิติภาวะส่วนใหญ่จะแต่งงานแล้ว

สำหรับในกรณีค.ญ.เอ ซึ่งเป็นนักเรียน นอกจากสื่อมวลชนจะให้รายละเอียดส่วนตัวไม่ว่าจะเป็นที่อยู่หรือโรงเรียนซึ่งสามารถทำให้ผู้อื่นรู้จักตัวค.ญ.เอ แล้ว สื่อมวลชนยังนำเสนอภาพของค.ญ.เอ ที่ถูกคาดตาไว้ในหน้า 1 ด้วย นั่นเท่ากับเป็นการประจานค.ญ.เอ ทางอ้อม การนำเสนอสารในลักษณะเช่นนี้แสดงให้เห็นถึงความไม่มีจริยธรรมในฐานะนักวิชาชีพสื่อมวลชนเลย

จากความเห็นของบุคคลอื่นที่มีต่อผู้ถูกข่มขืนนั้น ในกรณีนางสาวกาญจนา ผู้ข่มขืนให้ข้ออ้างว่าเป็นเพราะนางสาวกาญจนา สวมใส่ชุดนอน และนอนหลับในลักษณะ "ย้วยยวบขาดใจ" จึงทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศ และเมื่อสื่อมวลชนนำเสนอเป็นข่าวจึงให้เหตุผลว่าเป็น "เพราะชุดนอนสุดลึกลับเลยช่วย" และเป็น "ชุดนอนบางขาดอารมณ์" ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ชุดนอนที่สวมใส่ เป็นสาเหตุให้นางสาวกาญจนา ถูกข่มขืนกระทำชำเรา รวมทั้งยังได้กล่าวเตือนให้เบี่ยงเบนทัศนคติสำหรับนางสาวกาญจนาที่แต่งกายล่อแหลมอีกด้วย การนำเสนอสารเช่นนี้ ย่อมเท่ากับเป็นการกล่าวโทษว่า เป็นเพราะผู้หญิงเองที่เป็นตัวก่อเหตุขึ้น ส่วนในกรณีนางอุทัย เอี่ยมสะอาด นายเกษม ซึ่งเป็นสามีให้ความเห็นว่านางอุทัยชอบด่าว่าตนเป็นประจำ ทำให้รู้สึกเจ็บใจ จึงคิดให้เพื่อนข่มขืนกระทำชำเรา นางอุทัยเพื่อเป็นการแก้แค้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้ชายใช้การข่มขืนกระทำชำเราเป็นเครื่องมือในการแสดงความมีอำนาจ กดขี่ และควบคุมผู้หญิง

ถ้าหากจะเปรียบเทียบข้อมูลเกี่ยวกับผู้ข่มขืน และผู้ถูกข่มขืนแล้วเราจะเห็นได้ว่า สื่อมวลชนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับ อายุ และสถานที่อยู่ของผู้ถูกข่มขืนมากกว่าผู้ข่มขืน ซึ่งทำให้ดูเหมือนกับว่า สื่อมวลชนต้องการเปิดเผยให้สาธารณชนรู้จักตัวผู้ถูกข่มขืนมากกว่าผู้ข่มขืน

3. เจ้าหน้าที่ตำรวจ

ในการวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปรากฏในการรายงานข่าวนั้น ผู้วิจัย ใช้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในการรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไปตามสายการบังคับบัญชา (Chain of Command) เป็นกรอบในการวิเคราะห์ คือ ตั้งแต่ ร้อยเวรประจำสถานีตำรวจได้รับแจ้งเหตุหรือรับรู้ในเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และรายงานไปตามสายการบังคับบัญชา จนกระทั่งถึงสำนักนายกรัฐมนตรี โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือบุคคลตามสายการบังคับบัญชานั้น ๆ อาจเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ในการคลี่คลายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นด้วย ดังจะเห็นได้จากแผนภาพดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 5.2 แสดงการรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไปตามสายการบังคับบัญชา

ที่มา : จากการสัมภาษณ์ ร.ต.ท.พิภพ สุขก่ำ, 10 ธันวาคม 2535

อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์เจ้าหน้าที่ตำรวจ ในคดีข่มขืนกระทำชำเราทุกคดี ผู้วิจัยเลือกเฉพาะผู้ที่มีชื่อ และตำแหน่งตามที่ปรากฏในการรายงานข่าว โดยในบางกรณี อาจเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจจากกองบังคับการกองปราบที่ประชาชนเข้าแจ้งความเองโดยตรง ตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.10 : ตัวละคร - เจ้าหน้าที่ตำรวจ

กรณีข่าว	สายการบังคับบัญชา							รวมจำนวน มีส่วน เกี่ยวข้องกับคดี ที่เกิดขึ้น
	สถานีตำรวจ (ท้องที่)	กองกำกับการ	กองบังคับการ	กองบัญชาการ	กรมตำรวจ	กระทรวง มหาดไทย	สำนักนายก รัฐมนตรี	
แพรว ภาคเหนือ	สภ.ต.ท่าพล อ.เมือง- เพชรบูรณ์ ร.ต.ท.อำนาจ เวชสัมพันธ์โร (ร้อยเวร:เจ้าของคดี) พ.ต.ต.ชายชัย สัมพันธ์วงศ์ (สารวัตร)	พ.ต.อ.สุรศักดิ์ ไชยโกมลบุตร (ตทก.3 ป.)	พ.ต.อ.โชติพงษ์ เศรษฐพันธ์ (หัวหน้าตำรวจ จ.เพชรบูรณ์รองตทก.) พล.ต.ต.เสวี เต็มอเวส (ตทก.ป.)	-	-	-	-	5
จำนวนคดี ส่วนเกี่ยวข้องกับ ในแต่ละสาย การบังคับบัญชา	2	1	2	-	-	-	-	
ชนิด	สภ.อ.เมืองลพบุรี ร.ต.ท.สุรศักดิ์ นวมประเสริฐ (ร้อยเวร) พ.ต.ต.อภิรัตน์ สารากรบริรักษ์ (สวป.)	-	-	-	-	-	-	2
จำนวนคดี เกี่ยวข้องกับ แต่ละสายการบังคับบัญชา	2	-	-	-	-	-	-	

ตารางที่ 5.10 (ต่อ)

กรณีข่าว	สาขการบังคับบัญชา							รวมจำนวน ผู้มีส่วน เกี่ยวข้องในคดี ที่เกิดขึ้น
	สถานีตำรวจ (ท้องที่)	กองกำกับการ	กองบังคับการ	กองบัญชาการ	กรมตำรวจ	กระทรวง มหาดไทย	สำนักนายก รัฐมนตรี	
กาญจนา	สน.สามเสน ร.ต.อ.วิชัย ธีระอรุณ (ร้อยเวร) พ.ต.ท.กมล วิธานนท์ (สว.ส.)	พ.ต.ท.ประจวบ เป่าอินทร์ (รองผกก.ข.2) พ.ต.อ.เกษม ศอธรรม (ผกก.ข.2)	-	-	-	-	-	4
จำนวนผู้มีส่วน เกี่ยวข้องในแต่ละ สาขการบังคับบัญชา	2	2	-	-	-	-	-	
ปรีชา คำเอี่ยม	สภ.อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์ ร.ต.ต.สมเกียรติ สีมาคุปต์ (ร้อยเวร:เจ้าของคดี) พ.ต.ท.ธน จำปาเงิน (สว.ส.) พ.ต.ท.คณิต ปัทมาลัย (สว.ส.)	พ.ต.อ.เกริก กัลยาณมิตร (ผกก.2 จ.นครสวรรค์)	-	-	-	-	-	4
จำนวนผู้มีส่วน เกี่ยวข้องในแต่ละ สาขการบังคับบัญชา	3	1	-	-	-	-	-	

ตารางที่ 5.10 (ต่อ)

กรณีสืบสาว	สายการบินคิงคิง							รวมจำนวน ผู้มีส่วน เกี่ยวข้องในคดี ที่เกิดขึ้น
	สถานีตำรวจ (ท้องที่)	กองกำกับการ	กองบังคับการ	กองบัญชาการ	กรมตำรวจ	กระทรวง มหาดไทย	สำนักข่าว รัฐมนตรี	
อภัย เอี่ยมผะอวด พ.ศ.ท. ประชา ภชงค์ (สวส.: เจ้าของคดี)	สภ.อ. นครหลวง จ. อโยธยา	-	-	-	-	-	-	1
จำนวนผู้ มีส่วนเกี่ยวข้อง ในแต่ละสาย การบินคิงคิง	1	-	-	-	-	-	-	
ชัชทอง ทองมาเอง	สภ.อ. สามโก้ จ. อ่างทอง ร.ศ.ท. สมาน ศรีวงศ์เรือง (ร้อยเวร) พ.ศ.ท. อรรถ เทพสิงห์ (สว.)	พ.ศ.ท. จรณ ศิริมงคล (รองผกก.จ. อ่างทอง)	-	-	-	-	-	3
จำนวนผู้ มีส่วนเกี่ยวข้อง ในแต่ละสาย การบินคิงคิง	2	1	-	-	-	-	-	

ตารางที่ 5.10 (ต่อ)

กรณีสืบ สวน	ฝ่ายการบังคับบัญชา							รวมจำนวน ผู้มีส่วน เกี่ยวข้องในคดี ที่เกิดขึ้น
	สถานีตำรวจ (ท้องที่)	กองกำกับการ	กองบังคับการ	กองบัญชาการ	กรมตำรวจ	กระทรวง มหาดไทย	สำนักนายก รัฐมนตรี	
*** วิไลวรรณ เล็กธน วณิช	ส.อ. ไพฑาราม จ.ราชบุรี ร.ต.อ. อธิ ป่างรงค์ (ร้อยเวร) น.ต.จ. ไฉฉัตร รัตนคคก ๘ ก.เกิด (สวส.) น.ต.ค. เขษจำ เศรขงปราไมท (สวป.) น.ต.ท. สมพงษ นิลสิน (สวญ.)		น.ต.อ. นิลฉก รุ่งสิมพันธ์ (หัวหน้าตำรวจ จ.ราชบุรี:รองพบก.) พล.ต.ต. ๘รงค์ วิทยารก (พบก.๘.๖)	-	-	-	-	6
จำนวนผู้ มีส่วนเกี่ยวข้อง ในแต่ละสาข การบังคับบัญชา	4	-	2	-	-	-	-	

ตารางที่ 5.10 (ต่อ)

กรณศึกษา	สายการบินบังคับบัญชา							รวมจำนวน ผู้มีส่วน เกี่ยวข้องในคดี ที่เกิดขึ้น
	สถานีตำรวจ (ท้องที่)	กองกำกับการ	กองบังคับการ	กองบัญชาการ	กรมตำรวจ	กระทรวง มหาดไทย	สำนักนายก รัฐมนตรี	
กรณศึกษา คดีพงษ จังหวัดพยอม พมทอง (รองลวส. ร้อยเวร เจ้าของคดี)	สก.อ.อทอง จ.สมุทรชัย ร.ต.ท.ชัย	-	-	-	-	-	-	1
จำนวนผู้ มีส่วนเกี่ยวข้อง ในแต่ละสาย การบินบังคับบัญชา	1	-	-	-	-	-	-	
กรณศึกษา คดีรังค จังหวัด ภพพิศาล (ร้อยเวร) พ.ต.ท.กมลชัย เทียนรุ่งโรจน์ (สว.)	สก.ต.โพ อ.เมืองระยอง ร.ต.อ.เลิศศักดิ์ ภพพิศาล (ร้อยเวร) พ.ต.ท.กมลชัย เทียนรุ่งโรจน์ (สว.)	-	-	-	-	-	-	2
จำนวนผู้ มีส่วนเกี่ยวข้อง ในแต่ละสาย การบินบังคับบัญชา	2	-	-	-	-	-	-	

ตารางที่ 5.10 (ต่อ)

กรมวิชา	สายการบังคับบัญชา							รวมจำนวน ส่วน ของ ในคดี ที่เกิดขึ้น
	สถานีตำรวจ (ท้องที่)	กองกำกับการ	กองบังคับการ	กองบัญชาการ	กรมตำรวจ	กระทรวง มหาดไทย	สำนักนายก รัฐมนตรี	
กรม บรรพช ชัช	สภ.อ.เมืองอุทัยธานี ร.ต.ท.ชาตวิทย์ กนกมาก (รองสวส.๑ ร้อยเวรเจ้าของคดี) พ.ต.ท.กมล ทิพย์โสด (สวส.) พ.ต.ท.นิยม ไพรัชต์ (สวญ.)	พ.ต.อ.ศิริพล สังขกร (นกก.จ.อุทัยธานี)	พ.ต.อ.จำเริญ พรศิริคน (รองผบก.ภ.9)	พล.ต.ต.เทพเก่า อัญญศิริ (รองพช.ภ.3)	-	-	-	6
จำนวน ส่วน ของ ใน แต่ละ สาย การ บ น ค ง	3	1	1	1	-	-	-	

หมายเหตุ : หัวหน้าตำรวจมีตำแหน่งเป็น รองอธิบดีการ (ร.ต.ท.นิพนธ์ สุขเก่า, สืบมาชน, 10 ธันวาคม 2535)

บุคคลอื่นที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับคดีที่เกิดขึ้นหรือปรากฏอยู่ในข่าว

- *** - นายชวน อึ้งสงเงิน : ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 7 บ้านตะกรุดคืบลาด
- นายมานะ วิไลลักษณ์ : อ.ใหญ่ ร.ร.บ้านตะกรุดคืบลาด
- นายสุวรรณ จันทรัมย์ : เลขาธิการคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ
- *** - นายลำราญ นิมขวล : กำนัน ต.คลองข่อย อ.โพธาราม จ.ราชบุรี
- **** - พระครูอุปการพัฒนกิจ (สมยศ อภาธรโร) : เจ้าอาวาสวัดหนองพญาบาง ต.หนองไผ่แบน จ.อุทัยธานี
- ค.ต.เฉลิมพันธ์ สุประดิษฐ์ : ตำรวจจราจรซึ่งติดตามพฤติกรรมของนายบรรพต ชัยชัย จนจับกุมตัวได้
- นายเชิดชัย ขาวกาชนนท์ : ผู้อำนวยการการประถมศึกษา จ.อุทัยธานี
- นายทองใบ แซ่ประเสริฐ : ครูใหญ่ ร.ร.วัดคาซาด
- คร.ก้อย สวัสดิ์พาณิชย์ : วัฒนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
- นายนิรันดร์ แจ่มสว่าง : หัวหน้าค่ายช่วยเหลือ ศูนย์พักพิงเด็ก มลนิธิเด็ก

จากตารางข้างต้นนี้ เราจะเห็นได้ว่ามีเจ้าหน้าที่ตำรวจเพียงจำนวนหนึ่ง และส่วนใหญ่จะเป็นเพียงเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เท่านั้น ที่เข้ามาเกี่ยวข้องหรือร่วมดำเนินคดีที่เกิดขึ้น โดยในแต่ละคดีจะมีจำนวนไม่เกิน 6 นาย ถึงแม้ว่าผู้ถูกข่มขืนจะเป็นเด็กหรือถูกฆ่าตายก็ตาม และไม่มีข่าวกรณีใดที่รายงานไปถึงกรมตำรวจ อย่างไรก็ตาม ในกรณีนายบรรพต ชูชัย คดีที่เกิดขึ้นถูกรายงานไปถึงกองบัญชาการ เนื่องจากนายบรรพต มีอาชีพเป็นครู จึงทำให้คดีที่เกิดขึ้นมีความสำคัญ

สำหรับภาพลักษณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปรากฏในการรายงานข่าวนั้น เป็นภาพลักษณ์ของผู้ที่มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนในเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเราที่เกิดขึ้น และติดตามจับกุมผู้ข่มขืนมาดำเนินคดีตามกฎหมาย โดยจะเป็นแหล่งข่าว (source) ในการให้ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับคดีที่เกิดขึ้นกับสื่อมวลชน

สำหรับข่าวกรณีนางแพรว นาคน้อย และนางสาวชั้นทอง ทองมาเอ็ง ภาพลักษณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ปรากฏออกมาในเชิงลบ โดยในกรณีนางแพรว เจ้าหน้าที่ตำรวจเริ่มต้นตัวและเร่งสืบสวนสอบสวนทำคดี หลังจากที่รู้ว่าญาติของผู้ถูกข่มขืนมาร้องทุกข์กับหนังสือพิมพ์ไทยรัฐว่า ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ส่วนในคดีนางสาวชั้นทอง ทองมาเอ็ง ชาวบ้านวิจารณ์ว่าคดีที่เกิดขึ้นต้องเป็น "มวยล้ม" เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจรู้ตัวกลุ่มผู้ข่มขืนแล้ว แต่ไม่ยอมจับกุมตัวมาดำเนินคดี

อย่างไรก็ตาม นอกจากเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้ว ยังมีบุคคลอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องกับคดีที่เกิดขึ้นด้วย เช่น ในกรณีนายปรีชา คำเอี่ยม และนายบรรพต ชูชัย ซึ่งผู้ถูกข่มขืนเป็นนักเรียน ดังนั้นผู้ที่ทำหน้าที่ในการบริหารงานการศึกษา จะเข้ามาร่วมรับผิดชอบในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นด้วย ส่วนในกรณีนายบรรพต เจ้าอาวาสของวัดที่อยู่ในท้องที่ยังช่วยทำให้เด็กนักเรียน ซึ่งตกอยู่ใต้อำนาจของนายบรรพตมีสภาพจิตใจดีขึ้น และเจ้าหน้าที่จากศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก มูลนิธิเด็ก ยังเข้ามาให้ความช่วยเหลือเด็กนักเรียนที่ถูกข่มขืนกระทำชำเราอีกด้วย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเราลูกศิษย์ เป็นกรณีที่ได้รับ ความสำคัญ นอกจากนี้จำนวนการนำเสนอข่าวของสื่อมวลชน ยังเป็นตัวชี้หรือเป็นเครื่องตรวจสอบได้ว่ากรณีข่มขืนกระทำชำเราลูกศิษย์ เป็นกรณีที่สำคัญ เนื่องจากข่าวกรณีนายปรีชาและนายบรรพต ทั้ง 2 กรณีนี้ สื่อมวลชนรายงานความคืบหน้าติดต่อกันถึง 4 และ 5 วันตามลำดับ ซึ่งมีจำนวนมากกว่าข่าวกรณีอื่น ๆ

5.1.3.4 แบบวิธีการเขียนและน้ำเสียง

ในการวิเคราะห์เนื้อหาของแบบวิธีการเขียนนั้น ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์
ออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. การใช้คำ ซึ่งแบ่งประเภทการใช้คำได้ดังนี้
 - 1.1 ผู้ชมขึ้น
 - 1.2 ผู้ถูกชมขึ้น
 - 1.3 การชมขึ้นกระทำซ้ำเรา
2. การเรียงร้อยถ้อยคำ วลี หรือประโยค ซึ่งผู้วิจัยวิเคราะห์
เฉพาะในส่วนของการพาดหัวข่าวเท่านั้น

ทั้งนี้ผู้วิจัยแจกแจงข้อมูลที่ เป็นเนื้อหาของแบบวิธีการเขียนเป็นตารางดังนี้

ตารางที่ 5.11 : แบบวิธีการเขียน

แบบวิธี	กรณีข่าวขึ้นขี้นกระทำข่าว										
	การเขียน	แนว	ชนิด	ภาษา	ปรัชญา	อภิปรัชญา	ขั้นตอน	วิไลวรรณ	ศัพท์	คำวงศ์	บรรพ
	แนวข้อ				คำเอี่ยม	เอี่ยมสะอาด	ทองมาเอี่ยม	เล็กจน	จันทร์แพม	จักร	ชู้
การใช้คำ	ทร. ชั่ว, จ.ล.ค. ขำกาม, สาตคาม, จ.ล.ค. กาม, วิปริต, จ.ล.ค. - เทียม, จ.ล.ค. กามใจ, สาตกรโหด, ไอโหดขำกาม, สาตกรเทียม	เลขทรก- ขำกาม, วิปริต, ไอขำกาม, กลมวิปริต- ขำกาม -	นักมวยหมัด- คมมัน	ทร. ชี.3 จอมอชาท, ครขำกาม, เล่นชดไน- หมขำ, ครจอมพามก, ครจตุโร, ครใจชั่ว, ครปรัชญา, ไอขำกาม	เหมือนชั่ว, เพื่อน	ทรชนจตุโร, ไอสาตกร- ขำกาม, ไอขำกาม	สัตว์นรกโหด, ไอขำกาม, สาตกรโหด, สาตกร- ขำกาม	ทรชนก, ชกรรโหด, แก๊ง- อชาท, ทิดลวมก, แก๊ง"ไอ- ทิดเสาชาดาน", พระขำกาม, ไอทิดเสา, "ทิดล็กใหม่- ในคราบชาตาน"	กามใจ, ช่างไม่- อารมณ์- เปลี่ยว, ไอสาตคาม- โหด	ทร. ชี 5 ขำกาม, ครใจ, ครขำกาม, ครจุลลเว, ครจอมอ- ชาท, กามใจ, ครยอดชั่ว	
	ผู้ ชม ชม ชม	เพ็ชร์สาตคาม, สาวราวบ้าน	เพ็ชร์วิปริต- พันกาม, เด็กหญิง- เคราะพราว, เด็กสาวผู้- เป็นเจ้าของ	หญิงสาว, นักศึกษาสาว- ผู้เคราะพราว, นักเรียนและ- นักศึกษาสาว	เด็กนักเรียน, วัยหนึ่ง- ป.4, เพ็ชร์คัมพลา, พ่นช้อย, เพ็ชร์คร- ขำกาม, ลคชช, เด็กหญิง- ผู้เลิยพาส	เมธ, ภรรยา	สาววัย 18, เพ็ชร์- วาคะโหด, สาววัย 9, เพ็ชร์- คัมพลาโหด	เพ็ชร์กาม, แค่ 9 ขวบ, พ่นช้อย- 9 ขวบ, เพ็ชร์- ไอขำกาม, เพ็ชร์อารมณ์- คดของพ่อ, พ่นช้อย- เคราะพราว	สาวมีหัวใจ, เด็กหญิง- วัย 14 ปี, เพ็ชร์กาม, พ่นช้อย, เพ็ชร์แก๊ง- ไอขำกาม, เพ็ชร์- อชาท, เพ็ชร์- พระขำกาม	ทร. เพ็ชร์, เพ็ชร์สอน- คัมพลา, นักเรียนสาว- ผู้เลิยพาส, เด็กหญิง- ผู้เลิยพาส, เด็กหญิง- เพ็ชร์กาม- ใจ, ลคชชสาว	

ตารางที่ 5.11 (ต่อ)

แบบวิธี	กรณีข่าวหมั้นกันกระทำชำเรา										
	การเขียน	แพรว	นิต	ภาพฉาย	ปริษา	อภัย	ทันทอง	วิไลวรรณ	ศิริพงษ์	คำรงค์	บรรพต
	ภาคข้อ				คำเอื้อม	เอี่ยมละอาด	ทองมาเอ็ง	เด็กลูก	จันทร์แพม	ภูจักร	รัชช
การใช้คำ	จดหมั้นแล้ว สำทาร์ม, ตักจุดไป หมั้นแล้ว กระทำ ชำเรา	ลาก...เข้า ป่า"เรียงคิว", กรกั้นเข้ามา ลดกระชาก ลากตัวทำป๊อ ป๊อ, กลิ่นรวมทำมิด มีราช	"ซันใจ" อย่าง- วัดถาวร, "ซันใจ" บ้างค ความใคร่	พลาพลาพ- พรหมจารี, หมั้นซันย, ประทียบ- ควาขยับ, ซอ	ซันใจ, ซันซัน	ลงแขกซัน, จับซิงพิค- เวียนเทียน- หน้าใจ, หมั้นซัน ลุดโพค	หมั้นแล้ว- สำคาศ	ซันใจ, หมั้นซันย	เคลม, หมั้นซัน	ซันใจ, หมั้น- กระทำ ชำเรา, ซัน, กระทำชำ	
เรื่องร้อย ถ้อยคำ วลี หรือ ปรัชโยค ของกา ภาคหัวข่าว	"ร้องทกข่า คดีซันใจสาว- จนคืบคืบ คำรวจทำมัว"	"สายตรวจ จะเอ ขบะทำระช่า ตะครยได้ 2 อีก 6 เหน พันป้าราช"	"ปฏิบัติกา โจคได้จุมก คำรวจเพราะ- ครอนสนค สขิวเลขชวย" โคนกระทียบ	"ซันใจ- ตั้งแต่.1 ถึง 4 ครอขาทัว โคนกระทียบ- ตายเน"	"อัดคาศค- ตึคคคพิค "ตัวระช่า" โพนวก "ซันใจ- เมือ"	"หมั้นซัน" สาว 18 "อวิษะเทศ" ซันซิงเวระ" "ซันใจ- จิก?" " (21 เม.ช. 2534)	"เพือคาม- "ลลจจิว" "กามโจค "จันซันคาล- แล้ว คร- ซันซันคัย?" (26-พ.ช. 2534)	"เลง"นช" หน้าทอง ลคสาวเนือ ซันซันคัย" (15 พ.ค. 2534)	"กามโจค เคลม ลคสาวเนือ ซันซันคัย" (19 มี.ช. 2534)	"จันซันคาล- แล้ว คร- ซันซันคัย?" (26-พ.ช. 2534)	

จากตารางข้างต้นนี้ คำที่สื่อมวลชนใช้แทนผู้ข่มขืนและผู้ถูกข่มขืน ล้วนเป็นภาษาที่เร้าอารมณ์ และความรู้สึก โดยคำที่ใช้แทนผู้ข่มขืนนั้น มักเป็นไปตามอาชีพของผู้ข่มขืน เช่น ตำรวจชั่ว นักมวยหนุ่มตม้น ครูบักกาม และช่างไม้อารมณ์เปลี่ยว นอกจากนี้ สื่อมวลชนมักเรียกผู้ข่มขืนส่วนใหญ่ว่าเป็นผู้ที่ "บักกาม" ส่วนข่าวกรณีนางสาวขันทอง ทองมาเอ็ง และต.ญ.วิไลวรรณ เล็กธนู ซึ่งไม่ปรากฏว่าผู้ข่มขืนเป็นใคร สื่อมวลชนเรียกผู้ข่มขืนว่าเป็น ทรชนจัญไร ลัด้วันรอกโหด หรือ ฆาตกรบักกาม ลักษณะของภาษาเหล่านี้ ล้วนชี้ให้เห็นว่า ผู้ข่มขืนสมควรที่จะถูกจับกุม และถูกลงโทษตามกฎหมาย

สำหรับภาษาที่สื่อมวลชนใช้แทนผู้ถูกข่มขืนนั้น จะเป็นไปตามอาชีพของผู้ถูกข่มขืน เช่นเดียวกับผู้ข่มขืนเช่น นักร้องและนักศึกษาสาว และเด็กนักเรียนหญิง ป.4 ส่วนคำเช่น หญิงสาว สาววัย 18 และลูกศิษย์สาว หรือคำที่แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกข่มขืนยังเป็น "สาว" นั้น ชี้ให้เห็นถึงความคิดในเรื่องความ "บริสุทธิ์" หรือความเป็น "พรหมจารี" ของผู้ถูกข่มขืน สำหรับภาษาที่สื่อมวลชนใช้แทนผู้ถูกข่มขืน เช่น เด็กหญิงเคราะห์ร้าย นักศึกษาสาวผู้เคราะห์ร้าย และหนูน้อยเคราะห์ร้าย ยังแสดงให้เห็นว่าการที่ผู้ถูกข่มขืนกระทำชำเรา นั้น เป็นเรื่องของการประหลาดกับความโชคร้าย หรือเคราะห์ร้าย (Unfortunate)

นอกจากนี้ ภาษาที่ใช้แทนผู้ถูกข่มขืนเช่น เขี้ยวฆาตกาม เขี้ยวตันทหา เขี้ยว-ราคะโหด หรือแม้แต่ในกรณีนายบรรพต ชูชัย ซึ่งสื่อมวลชนเรียกผู้ถูกข่มขืนว่า นักเรียนเขี้ยวหรือ เขี้ยวสนองตันทหา ภาษาเหล่านี้ล้วนแสดงให้เห็นว่า ผู้ถูกข่มขืนกลายเป็น "เขี้ยว" ซึ่งหมายถึง อาหารของสัตว์ที่กินสัตว์ด้วยกัน เครื่องล้อ หรือตัวรับเคราะห์ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2530 : 878) นั่นก็คือ ผู้หญิงถูกมองว่ากลายเป็นอาหารและถูกผู้ชาย (ผู้ข่มขืน) บริโภค ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ผู้หญิงเป็นเพศที่ไม่มีอำนาจ และอยู่ในฐานะที่ด้อยกว่าผู้ชาย รวมทั้งอยู่ในสภาพที่น่าสงสาร และเป็นการตอกย้ำการเป็นผู้รับเคราะห์ ในเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเราไปโดยปริยาย ซึ่งการสร้างทัศนคติว่าผู้ถูกข่มขืนคือผู้เคราะห์ร้ายเช่นนี้ ก็ตรงกับที่สื่อมวลชนมักใช้คำแทนผู้ถูกข่มขืนว่าเป็นผู้ที่เคราะห์ร้ายนั่นเอง

ส่วนภาษาที่สื่อมวลชนใช้แทนการกระทำการข่มขืนกระทำชำเราเช่น ฉุดกระชาก ลากตัวทำปู้ยี่ปู้ยำ ข่มขืนยับ ขยี้ และจับขึงพืดเวียนเทียนหน้าใจ ล้วนเป็นภาษาที่เร้าอารมณ์ และความรู้สึก ซึ่งแสดงถึงความรุนแรง และทารุณ ที่เกิดขึ้นกับผู้หญิง

ในขณะที่เดียวกันคำ "พลาฉลาญพรมจารี" ยังแสดงให้เห็นว่า "เยื่อพรมจรรย์" หรือความเป็น "พรมจารี" เป็นสิ่งสำคัญต่อผู้หญิง ยิ่งไปกว่านี้คำ "ประทับตราบาป" ที่หมายถึงการถูกข่มขืนกระทำชำเรา ซึ่งกระทำโดยเพศชาย ยังเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้หญิงถูกรู้สึก ถูกขอก และถูกตีตรา (Labelled) ว่ากลายเป็นคนที่มีบาป และหมดคุณค่าแล้ว แต่แนวคิดเช่นนี้กลับไม่ถูกนำไปใช้กับผู้ชาย ซึ่งเป็นผู้ทำลายพรมจรรย์ของผู้หญิงว่า เป็น "คนก่อบาป" ลักษณะการใช้ภาษาเช่นนี้ สะท้อนให้เห็นถึงทัศนคติของสื่อมวลชนที่ให้โอกาสกับผู้หญิง และผู้ชาย ไม่เท่าเทียมกันได้อย่างชัดเจน

อย่างไรก็ตาม คำที่สื่อมวลชนใช้แทนการกระทำการข่มขืนกระทำชำเรานั้น ไม่เพียงแต่สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อในบางอย่างเท่านั้น ยังมีภาษาที่ใช้ทับศัพท์คำภาษาอังกฤษเช่นคำว่า "เคลม" (Claim) อีกด้วย คำว่า "เคลม" ในที่นี้ หมายถึง การข่มขืนกระทำชำเรา แต่ตามศัพท์ที่แท้จริงแล้วคำนี้หมายถึง การเรียกร้องตามสิทธิที่ควรจะได้รับ เช่นการเรียกค่าตอบแทน (Collins, 1988 : 130) หรือการเรียกประกัน ซึ่งไม่ได้มีความหมายเกี่ยวข้องกับการข่มขืนกระทำชำเราแต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม การใช้คำซึ่งมีความหมายว่าเป็นการเรียกร้องตามสิทธิที่ควรจะได้รับเช่นนี้ สามารถชี้ให้เห็นได้ว่า ผู้ชายเป็นเพศที่เข้าใจว่าตนมีสิทธิตามธรรมชาติที่เหนือกว่าผู้หญิง ดังนั้นจึงสามารถที่จะใช้สิทธินั้นกระทำการใด ๆ กับเพศตรงข้าม ซึ่งถูกมองว่าเป็นเพศที่อ่อนแอกว่าได้

สำหรับการเรียงร้อยถ้อยคำ วลี หรือประโยค ในล้นของการพาดหัวข่าวนั้น ล้นผิดหลักไวยากรณ์

แบบวิธีการเขียน ทั้งในล้นของการใช้คำแทนผู้ข่มขืน ผู้ถูกข่มขืน และการข่มขืนกระทำชำเรา และการเรียงร้อยถ้อยคำ วลีหรือประโยค ของการพาดหัวข่าวแสดงให้เห็นถึงน้ำเสียงของสื่อมวลชนว่าการข่มขืนกระทำชำเราเป็นการกระทำที่รุนแรง ทารณ และโหดร้าย ซึ่งผู้ข่มขืนสมควรถูกจับกุมมาลงโทษตามกฎหมาย และยังเป็นภาษาที่สร้างสีสันให้กับเรื่องราวที่เกิดขึ้นด้วย

นอกจากนี้ ยังมีการใช้เครื่องหมายอัญประกาศ ("...") เพื่อเน้นสิ่งที่ต้องการจะนำเสนอ เช่น "ขืนใจเมีย" และใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) เพื่อแสดงให้เห็นถึงความระทึกใจในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เช่น ถลกจีวร! หรือใช้เครื่องหมายทั้งสองแบบประกอบกันดังเช่น "ผัวระยำ"! การใช้เครื่องหมายเหล่านี้ ล้วนเป็นการทำให้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกลายเป็นเรื่องที่เราอารมณ์ และความรู้สึกมากยิ่งขึ้น

5.1.3.5 การเดินเรื่อง

ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์การเดินเรื่องในส่วนรายละเอียดของข่าวตามโครงเรื่องแบบธรรมดาเป็นรายกรณีดังนี้

1. กรณีนางแพรว นาคน้อย

เหตุการณ์เริ่มเมื่อนางแพรว นาคน้อย ออกไปเที่ยวงานลอยกระทงที่วัด และมีปมสำคัญของเรื่องเกิดขึ้น เมื่อมีคนมาบอกนางดี แม่ของนางแพรวว่า นางแพรวอยู่ที่โรงพยาบาล นางดีกับญาติจึงไปที่โรงพยาบาล เรื่องราวดำเนินมาถึงจุดสุดยอด (Climax) เมื่อนางดีรู้ว่า จ.ส.ต.พล กามลข่มขืนกระทำชำเรานางแพรว และทำร้ายร่างกายเพื่อพยายามฆ่าปิดปาก เหตุการณ์คลี่คลายและจบลงเมื่อนางดีไปแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจแต่เรื่องราวกลับมีความขัดแย้งเกิดขึ้น เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่จับกุม จ.ส.ต.พล ทั้ง ๆ ที่นางแพรวได้ยืนยันแล้วว่า จ.ส.ต.พล เป็นผู้ข่มขืน และจ.ส.ต.พล ก็ยังมาข่มขืนนางดีกับญาติด้วย แต่ในที่สุดก็เข้ามาขอตัวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อสู้คดี

2. กรณีต.ญ.นิต (นามสมมติ)

เรื่องราวเริ่มต้นเมื่อ ต.ญ.นิตและต.ญ.น้อย ไปเที่ยวงานบวชนาค และมีปมของเรื่องเกิดขึ้นเมื่อ ต.ญ.นิต และต.ญ.น้อยจะกลับบ้าน แต่นายนพซึ่งเป็นคนรู้จักกัน หลอกว่าจะพาไปส่งบ้านและระหว่างทางนายนพแกล้งทำรถเสียแล้วจอดรถ เรื่องดำเนินมาถึงจุดสุดยอด เมื่อกลุ่มวัยรุ่นเข้ามารุมทำร้าย และต.ญ.นิตถูกนายอมรศิลป์ บุณรัตน์เมงคลข่มขืนกระทำชำเรา โดยขณะที่ต.ญ.นิตกำลังจะถูกข่มขืนกระทำชำเราด้วย เหตุการณ์ก็ได้คลี่คลายลงและจบลงเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจผ่านมา เข้าช่วยเหลือพอดี และจับกุมผู้ข่มขืนได้

3. กรณีนางสาวกาญจนา

เหตุการณ์เริ่มเมื่อนางสาวกาญจนากำลังนอนหลับอยู่ในห้อง และมีปมเกิดขึ้นเมื่อนายสายัณฑ์ ถาวร เข้ามาในห้อง เรื่องราวดำเนินมาถึงจุดสุดยอดอย่างรวดเร็ว เมื่อนายสายัณฑ์บังคับให้นางสาวกาญจนา อมอวัยวะเพศของตนและข่มขืนกระทำชำเรา แล้วลักทรัพย์ไป เหตุการณ์คลี่คลายลงเมื่อนางสาวกาญจนาไปแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจและไปตรวจพิสูจน์เพื่อหาร่องรอยการถูกข่มขืนกระทำชำเรา โดยต่อมาเจ้าหน้าที่ตำรวจ

สามารถจับกุมตัวนายลัยนัณฑ์ ผู้ข่มขืนได้ และเรื่องราวก็จบลงเมื่อนายลัยนัณฑ์ให้การรับสารภาพว่ากระทำผิดจริงได้

4. กรณีนายปรีชา คำเอี่ยม

เหตุการณ์เริ่มเมื่อต.ญ. เอ้กำลังเข้าแถวเพื่อกลับบ้าน และมีปมลำคัญเกิดขึ้นเมื่อนายปรีชา คำเอี่ยม หลอกให้ต.ญ. เอ้ไปพบที่ห้องพักครู เนื่องจากมีเรื่องจะคุยด้วย เรื่องราวดำเนินมาถึงจุดสุดขั้ว เมื่อต.ญ. เอ้ ไปหานายปรีชา แต่นายปรีชากลับข่มขืนกระทำชำเราต.ญ. เอ้ และครูในโรงเรียนซึ่งกำลังตามหาต.ญ. เอ้ มาพบต.ญ. เอ้ กระโดดหนีออกมาทางหน้าต่างพอดี เรื่องราวคลี่คลายและจบลงเมื่อมารดาของต.ญ. เอ้ ไปแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และนำต.ญ. เอ้ไปตรวจพิสูจน์หาร่องรอยการถูกข่มขืนกระทำชำเรา ส่วนนายปรีชาก็เข้ามาพบกับเจ้าหน้าที่ตำรวจและขอไปให้การในชั้นศาล

5. กรณีนางอุทัย เอี่ยมละอาด

เหตุการณ์เริ่มต้นเมื่อนายเกษม เอี่ยมละอาด นายไพบูลย์ ลูโกษ และนายล้ำปางแก้ว มาตั้งวงดื่มเหล้าที่บ้านของนายเกษม ปมลำคัญเกิดขึ้นเมื่อแต่ละคนเริ่มมีอาการเมาเหล้า และนายเกษมซึ่งเจ็บใจกรรยามานานแล้วและเมาเหล้าจนขาดสติ จึงวางแผนให้นายไพบูลย์ และนายล้ำ ข่มขืนกระทำชำเรานางอุทัย เอี่ยมละอาด เรื่องราวมาถึงจุดสุดขั้ว เมื่อนายเกษมและนายไพบูลย์ออกจากวงเหล้า แล้วให้นายล้ำข่มขืนกระทำชำเรานางอุทัย เมื่อนายเกษมกำลังพานายไพบูลย์ไปข่มขืนกระทำชำเราต่อจากนายล้ำ ทำให้นางอุทัยรู้ว่าสามีของตนเป็นผู้วางแผน จึงเกิดทะเลาะวิวาทกัน และนายเกษมได้ทำร้ายนางอุทัยจนเสียชีวิต เหตุการณ์คลี่คลายลงเมื่อนายเกษมถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัวได้ และเรื่องราวจบลงเมื่อนายเกษมให้การรับสารภาพว่าเป็นผู้กระทำผิดจริง โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจกำลังติดตามจับกุมนายไพบูลย์มาดำเนินคดีต่อไป ส่วนนายล้ำฆ่าตัวตายเสียก่อน

6. กรณีนางสาวชั้นทอง ทองมาเอ็ง

เรื่องราวเริ่มขึ้นเมื่อนางสาวชั้นทอง ทองมาเอ็ง ออกไปเที่ยวงานสงกรานต์ ปมลำคัญของเรื่องเกิดขึ้นเมื่อนางสาวชั้นทองกำลังจะกลับบ้าน และมีกลุ่มวัยรุ่น 4 - 5 คน เดินตามนางสาวชั้นทองไปด้วย เหตุการณ์มาถึงจุดสุดขั้ว เมื่อนางสาวชั้นทองถูกข่มขืนกระทำชำเราแล้วฆ่า และเหตุการณ์ได้คลี่คลายและจบลงเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามา

ดำเนินคดี แต่มีความขัดแย้งเกิดขึ้นเนื่องจากชาวบ้านคิดว่าคดีนี้ต้องเป็น "มวยล้ม" เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจรู้ตัวผู้ข่มขืนแล้วแต่ยังไม่ยอมจับกุมตัวมาดำเนินคดี

7. กรณีด.ญ. วิไลวรรณ เล็กธนู

เรื่องราวเริ่มเมื่อนายหวัง และนางอรุณ เล็กธนู บิดา - มารดา ของด.ญ. วิไลวรรณ เล็กธนู เกิดทะเลาะวิวาทกันอย่างรุนแรง นางตั้ ศรีวิจิตร ซึ่งเป็นยายกลัวว่าหลานสาวจะถูกบิดาทำร้าย จึงรีบไปรับมานอนที่บ้านของตน เหตุการณ์ซึ่งเป็นปมสำคัญของเรื่องเกิดขึ้น เมื่อนางตั้พา ด.ญ. วิไลวรรณมาถึงบ้านแล้ว กลับเป็นห่วงลูกสาว จึงย้อนกลับไปหาอีกครั้ง แต่ปรากฏว่าลูกสาว เลิกทะเลาะกับสามีแล้วจึงกลับบ้าน เรื่องราวดำเนินมาถึงจุดสุดยอด เมื่อนางตั้ถึงบ้านแล้วกลับไม่พบหลานสาวจึงให้ญาติช่วยตามหาจนกระทั่งพบคนซึ่งถูกข่มขืนกระทำชำเราแล้วฆ่า เหตุการณ์คลี่คลายและจบลงเมื่อเจ้าหน้าที่ติดตามสืบสวนสอบสวนหาตัวผู้ต้องสงสัย แต่ผู้ต้องสงสัยทั้งหมดให้การปฏิเสธว่าไม่รู้เห็นในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

8. กรณีนางศิริพงษ์ จันทรแฮม

เรื่องราวเริ่มขึ้นเมื่อ นางศิริพงษ์ จันทรแฮม แจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า ตนพาครอบครัวไปทะเลเตาห้เคราะห์กับนายบุญส่งที่วัดโพธิ์พรานอินทร์ จนรู้จักกับนายบุญส่งเป็นอย่างดี แต่เหตุการณ์ต่อมาซึ่งเป็นปมสำคัญของเรื่องคือ นายบุญส่งกับลูกชายและคนขับรถมาพบนางศิริพงษ์ที่ทำงานแล้วมาอ้อนวอนให้ไปทะเลเตาห้เคราะห์อีก เรื่องราวดำเนินมาถึงจุดสุดยอด เมื่อทุกคนเดินทางไปถึงสำนักของนายบุญส่ง ซึ่งเป็นเวลามืดแล้วลูกชายของนายบุญส่งให้อาวุธจี้นางศิริพงษ์ เพื่อยอมให้นายบุญส่งข่มขืนกระทำชำเราโดยมีคนขับรถถ่ายรูปเอาไว้ จนรุ่งเช้านายบุญส่งจึงพานางศิริพงษ์กลับบ้าน และนำภาพที่ถ่ายไว้มาให้ดูเพื่อใช้เป็นเครื่องต่อรองในการติดไถเงิน แต่ต่อมานายบุญส่งยังกลับมาใช้วิธีการเช่นนี้อีก เหตุการณ์ได้คลี่คลายลงและจบลงเมื่อนางศิริพงษ์เล่าเรื่องให้สามีฟัง และแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และติดตามจับกุมตัวนายบุญส่งได้ แต่นายบุญส่งให้การปฏิเสธและให้การว่านางศิริพงษ์เป็นผู้สมยอมเอง โดยนางศิริพงษ์กลัวว่าจะไม่ได้เงินที่ตนยอมไปคืนรวมทั้งกลัวว่าสามีจะรู้ความจริงจึงเข้าแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจก็ควบคุมตัวนายบุญส่งไว้ และติดตามจับกุมตัวลูกชายของนายบุญส่งกับคนขับรถมาดำเนินคดี

9. กรณีด.ญ.ตำรวจ กุจิวัร

เรื่องราวจริเริ่มขึ้นเมื่อนายละมุด เพิ่มผลชาติ ซึ่งเกิด "อารมณ์เบ่ลิ้วว" เนื่องจากรรยาหนีไป จึงไปตี้มเหล่าที่บ้านของนายสมพงษ์ กุจิวัร ปมสำคัญของเรื่องเกิดขึ้น เมื่อนายละมุด เห็นด.ญ.ตำรวจ กุจิวัร จึงคิดวางแผนข่มขืนกระทำชำเรา และเรื่องราวดำเนินมาถึงจุดสุดยอต เมื่อนายละมุดชวนด.ญ.ตำรวจไปเดินเที่ยวที่ชายหาดแล้วจึงกระทำอนาจารและข่มขืนกระทำชำเรา แต่เมื่อรู้ว่าด.ญ.ตำรวจ เสียชีวิตจึงหลบหนี เหตุการณ์คลี่คลายลงเมื่อนายละมุดถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัวได้ และจบลงเมื่อนายละมุดให้การรับสารภาพว่ากระทำผิดจริง

10. กรณีนายบรรพต ชูชัย

เหตุการณ์เริ่มขึ้นเมื่อ นักเรียนให้การกับเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า นายบรรพตกระทำอนาจารและข่มขืนกระทำชำเรานักเรียนหญิง เรื่องดำเนินมาถึงจุดสุดยอตอย่างรวดเร็ว เมื่อนักเรียนให้การเกี่ยวกับพฤติกรรมของนายบรรพตในการกระทำการข่มขืนกระทำชำเรา โดยนายบรรพตจะถ่ายภาพเปลือยของนักเรียนหญิงไว้ทุกคน และให้เขียนบันทึกไว้ว่าจะเชื่อฟังและยอมนายบรรพตทุกอย่าง นอกจากนี้นายบรรพตยังใช้ความเชื่อทางไสยศาสตร์มาข่มขู่จนเกิดความกลัวอีกด้วย เหตุการณ์ได้คลี่คลายลงและจบลง เมื่อนายบรรพตถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมดำเนินคดี

จากการดำเนินเรื่องในล่วนรายละเอียดของข่าว ซึ่งดำเนินไปตามโครงเรื่องแบบธรรมดา นั้น เป็นเนื้อหาที่เริ่มเรื่องด้วยเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วดำเนินไปจนถึงจุดสุดยอตคือ เกิดเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเรา หรือพฤติกรรมในการกระทำการข่มขืนกระทำชำเรา ดังเช่นในกรณีนายบรรพต ชูชัย และเหตุการณ์ก็คลี่คลายและจบลงเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งความ เข้ามาช่วยเหลือ หรือเข้ามาดำเนินคดีเพื่อติดตามสืบสวนสอบสวนหาตัวผู้ต้องสงสัย และอาจจับกุมผู้ข่มขืนได้ โดยในบางกรณีเรื่องราวจบลงเมื่อผู้ข่มขืนรับสารภาพว่ากระทำผิดจริง อย่างไรก็ตาม ในบางกรณีอาจมีความขัดแย้งเกิดขึ้น เมื่อผู้ข่มขืนไม่ยอมรับสารภาพว่าเป็นผู้กระทำผิดจริง และในบางกรณีญาติของผู้ถูกข่มขืน หรือชาวบ้านยังแสดงความเห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้อง และยุติธรรม

5.2 กรณีข่าวในสื่อวิทยุโทรทัศน์

ในการวิเคราะห์เนื้อหาข่าวข่มขืนกระทำชำเรา ที่ปรากฏทางสื่อวิทยุโทรทัศน์ ผู้วิจัยวิเคราะห์ทั้งจากบทข่าวและเทปภาพข่าวที่นำเสนอทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2533 - มิถุนายน 2534 ซึ่งพบว่ามีกรณีข่าวข่มขืนกระทำชำเรา ทั้งหมด 6 กรณี โดยในที่นี้ ผู้วิจัยใช้ชื่อผู้ถูกข่มขืนเป็นชื่อกรณีข่าว ส่วนกรณีที่ไม่ปรากฏชื่อผู้ถูกข่มขืน ผู้วิจัยใช้ชื่อผู้ข่มขืนแทน ดังต่อไปนี้

1. กรณีต.ญ.อนงค์นาถ ทรงเผ่า นำเสนอในวันที่ 2 และ 11 ตุลาคม 2533
2. กรณีต.ญ.ศิผาย คำถาวร นำเสนอในวันที่ 13 ตุลาคม 2533
3. กรณีต.ญ.บุญหลาย ปิตลุระ นำเสนอในวันที่ 6 มกราคม 2534
4. กรณีนางละอ้อ ทะวี นำเสนอในวันที่ 13 มีนาคม 2534
5. กรณีนายปรีชา คำเอี่ยม นำเสนอในวันที่ 28 มีนาคม 2534
6. กรณีนายพิภพ มลพผล นายพิศิษฐ์ หลังสวน นายพรเทพ วุฒิชัย และ นายเสกสรร นิ่งนิล นำเสนอในวันที่ 30 เมษายน 2534

5.2.1 รูปแบบการรายงานข่าว

ในการวิเคราะห์รูปแบบการนำเสนอข่าวข่มขืนกระทำชำเราที่นำเสนอในสื่อวิทยุโทรทัศน์ ผู้วิจัยใช้กรอบการวิเคราะห์ในลักษณะเช่นเดียวกับการวิเคราะห์ในสื่อหนังสือพิมพ์ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเปรียบเทียบรูปแบบของการรายงานข่าวระหว่างสื่อหนังสือพิมพ์ และสื่อวิทยุโทรทัศน์ว่าเหมือนหรือต่างกันอย่างไร ดังต่อไปนี้

5.2.1.1 โครงเรื่อง

จากกรณีข่าวทั้ง 6 กรณี รูปแบบของการเขียนบทข่าวมีองค์ประกอบเช่นเดียวกับการรายงานข่าวในสื่อหนังสือพิมพ์ โดยมีความนำ ข้อความเชื่อม และรายละเอียดของข่าว สำหรับในส่วนรายละเอียดของข่าวนั้น จะไม่มีรูปแบบของการรายงานข่าวที่แน่นอน โดยมีทั้งการให้รายละเอียดในลักษณะที่เป็นโครงเรื่องแบบธรรมดา และให้รายละเอียดต่อมา โดยถือความสำคัญรองลงมาตามลำดับ

5.2.1.2 ฉาก

สำหรับฉากที่ปรากฏในการรายงานข่าวของสื่อวิทยุโทรทัศน์นั้น เป็นฉากที่เกิดจากการบรรยายด้วยตัวอักษรในบทข่าว และการรายงานด้วยภาพข่าว โดยภาพข่าวจะสอดคล้องไปกับบทข่าว แต่ในบางกรณีก็เป็นเพียงการบรรยายจากบทข่าว หรือภาพข่าวเท่านั้น ซึ่งมีฉากสำคัญที่เกิดขึ้นทั้งหมด 6 ฉาก ดังต่อไปนี้

1. การพบคนผู้ชู้มขิ้น โดยมีองค์ประกอบย่อยของฉากดังนี้
 - 1.1 สภาพคน
 - 1.2 ผู้พบคน และชาวบ้านมาดูคน
2. การสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยมีองค์ประกอบย่อยของฉากดังนี้
 - 2.1 การสอบสวนผู้พบคน
 - 2.2 การสอบสวนพยานที่รู้เห็นในเหตุการณ์ ก่อนเกิดการชู้มขิ้นกระทำซ้ำเรา
 - 2.3 การสำรวจสถานที่เกิดเหตุ หรือการค้นพบหลักฐาน
3. การจับกุมผู้ชู้มขิ้น โดยมีองค์ประกอบย่อยของฉากดังนี้
 - 3.1 ลักษณะของผู้ชู้มขิ้น ซึ่งหมายถึง รูปร่าง หน้าตา หรือสภาพร่างกายทางกายภาพ (Physical Appearance) ของผู้ชู้มขิ้น ตามที่เจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจสอบ
 - 3.2 การสอบสวนผู้ชู้มขิ้น
4. เหตุการณ์ชู้มขิ้นกระทำซ้ำเรา โดยเป็นฉากย้อนเหตุการณ์จากการให้ปากคำของผู้ชู้มขิ้น หรือการสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ
5. การทำแผนประกอบคำรับสารภาพ เมื่อผู้ชู้มขิ้นให้การรับสารภาพในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจจะนำตัวผู้ชู้มขิ้นไปทำแผนประกอบคำรับสารภาพ โดยมีประชาชนซึ่งสนใจในคดีที่เกิดขึ้นมาดูการทำแผน และพยายามเข้าร่วมประท้วงที่ผู้ชู้มขิ้น
6. การตัดสินลงโทษผู้ชู้มขิ้น เมื่ออัยการส่งสำนวนคดีฟ้องผู้ชู้มขิ้นต่อศาลแล้ว ศาลได้พิพากษาตัดสินลงโทษผู้ชู้มขิ้น

5.2.1.3 ตัวละคร

ตัวละครสำคัญ ที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา ในลักษณะเช่นเดียวกับตัวละครในสื่อหนังสือพิมพ์ คือ ผู้ชู้มขิ้น ผู้ถูกชู้มขิ้น และเจ้าหน้าที่ตำรวจ

5.2.1.4 แบบวิธีการเขียน และน้ำเสียง

ในการวิเคราะห์แบบวิธีการเขียน และน้ำเสียงของการนำเสนอข่าวในสื่อวิทยุโทรทัศน์ ผู้วิจัยจะวิเคราะห์จากเฉพาะภาษาตามที่ปรากฏในบทข่าว โดยคำที่ใช้แทนผู้ข่มขืน เช่น คนร้าย หรือ ฆาตกรใจโหด และคำที่ใช้แทนผู้ถูกข่มขืน เช่นเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย หรือผู้เสียหาย รวมทั้งคำที่ใช้แทนการข่มขืนกระทำชำเรา เช่น ข่มขืนแล้วฆ่า ล้วนเป็นภาษาที่ไม่เร้าอารมณ์และความรู้สึกเท่ากับภาษาที่ใช้ในสื่อหนังสือพิมพ์

สำหรับการนำเสนอข่าวของสื่อวิทยุโทรทัศน์นั้น ไม่มีส่วนที่เป็นพาดหัวข่าว ดังนั้นในการวิเคราะห์ วิธีการเรียงร้อยถ้อยคำ วลี หรือประโยค ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ในส่วนที่เป็นความนำของข่าวซึ่งทำหน้าที่เป็นเหมือนกับการพาดหัวข่าว โดยล้วนแต่ใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ เช่น

"รองอธิบดีกรมตำรวจร่วมสอบสวนคนร้ายคดีฆ่าข่มขืนเด็กวัย 9 ขวบ

ที่สถานีตำรวจบางกรวย"

(วันที่ 11 ตุลาคม 2533)

จากแบบวิธีการเขียนตามที่ปรากฏในบทข่าวดังกล่าวข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นว่าเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเราที่ถูกถ่ายทอดและนำเสนอในสื่อวิทยุโทรทัศน์ มีความรุนแรง ทารุณโหดร้าย และมีสีสัน น้อยกว่าที่ปรากฏในสื่อหนังสือพิมพ์

5.2.1.5 การเดินเรื่อง

จากรูปแบบของการเขียนบทข่าวทั้ง 6 กรณี ซึ่งเป็นแบบปิรามิดหัวกลับนั้น การเดินเรื่องในส่วนรายละเอียดของข่าวจะไม่มีแบบแผนที่แน่นอน โดยมีเพียงข่าวกรณีค.ญ. อองคณาถ ทรงเผ่า ที่นำเสนอในวันแรก และกรณีนายพิภพ มุลพูล และพวก เท่านั้น ที่เดินเรื่องไปตามโครงเรื่องแบบธรรมดา และเรียงลำดับเหตุการณ์ตามเวลา

5.2.2 เนื้อเรื่องย่อ

5.2.2.1 กรณีต.ญ.อนงค์นาถ ทรงเผ่า

วันอังคารที่ 9 ตุลาคม 2533 ต.ญ.อนงค์นาถ ทรงเผ่า ออกไปเล่นในสวนข้างบ้านกับเด็กผู้ชายคนหนึ่ง แต่ต.ญ.อนงค์นาถ ได้หายตัวไป ส่วนเด็กผู้ชายกลับบ้านโดยปลอดภัย คนทางบ้านจึงติดตามค้นหาจนพบศพของต.ญ.อนงค์นาถ ซึ่งถูกข่มขืนกระทำชำเราแล้วฆ่า อยู่ในร่องสวนที่ ซ.ภาณุรังษี 3 บางกรวย จ.นนทบุรี

ต่อมาเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมนายสมหมาย มหาวงษ์ ซึ่งเป็นผู้ต้องสงสัยได้ แต่นายสมหมายให้การปฏิเสธว่าตนไม่ใช่ผู้ข่มขืน

5.2.2.2 กรณีต.ญ.ศิผาย คำถาวร

วันจันทร์ที่ 8 ตุลาคม 2533 ต.ญ.ศิผาย คำถาวร ถูกฆ่า และข่มขืนกระทำชำเรา โดยศพถูกยัดไว้ในกระสอบปุ๋ยและหมกอยู่ในป่าละเมาะ ที่ หมู่ 7 ต.ท่าช้าง อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี

ต่อมาเจ้าหน้าที่ตำรวจ สามารถติดตามจับกุมนายพิชิต คำถาวร ซึ่งเป็นอาของต.ญ.ศิผายได้ และนายพิชิตก็ให้การรับสารภาพว่าเป็นผู้ข่มขืนจริง โดยในวันที่เกิดเหตุเวลา 18.00 น. ได้ทำร้ายร่างกายต.ญ.ศิผาย จนสลบ แล้วนำโล่กระสอบปุ๋ยไปที่ป่าละเมาะ แล้วจึงข่มขืนกระทำชำเรา และไล่ ต.ญ.ศิผาย ไว้ในกระสอบตามเดิม

5.2.2.3 กรณีต.ญ.บุญหลาย บิดสุระ

วันที่ 6 มกราคม 2534 เจ้าหน้าที่ตำรวจ อ.สระแก้ว จ.ปราจีนบุรี ได้รับแจ้งความว่า ต.ญ.บุญหลาย บิดสุระ ได้หายออกไปจากบ้านเมื่อวันที่ 1 มกราคม

จากการติดตาม และสืบสวนสอบสวนในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงรู้ว่า ในวันเกิดเหตุ ต.ญ.บุญหลาย ขึ้นรถจักรยานยนต์ไปกับนายเป็รื่อง จุมทะ ซึ่งเป็นอา นายเป็รื่องจึงถูกจับกุมตัวมาสอบสวน และพาเจ้าหน้าที่ตำรวจไปยังที่เกิดเหตุ โดยพบศพต.ญ.บุญหลาย ถูกข่มขืนกระทำชำเรา และถูกแขวนคออยู่บนต้นไม้

5.2.2.4 กรณีนางละเอียด ทวี

วันที่ 13 มีนาคม 2534 นางละเอียด ทวี ถูกข่มขืนกระทำชำเราแล้วฆ่าที่ อ.มโนรมย์ จ.ชัยนาท

ต่อมาเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัวนายพนม แป้งนวล ได้ ซึ่งนายพนมก็ให้การรับสารภาพว่าเป็นผู้ข่มขืนจริง จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ศาลตัดสินให้ประหารชีวิตนายพนม แต่เนื่องจาก นายพนมให้การรับสารภาพ ศาลจึงลดโทษให้กึ่งหนึ่ง เหลือจำคุกตลอดชีวิต

5.2.2.5 กรณีนายปรีชา คำเอี่ยม

เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธร อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์ สอบสวนนายปรีชา คำเอี่ยม ครูโรงเรียนตะกรุดภิบาล ในข้อหาข่มขืนกระทำชำเราลูกศิษย์ของตนเอง โดยมีทั้งพยานบุคคล และพยานวัตถุ ยืนยันว่านายปรีชาเป็นผู้กระทำผิดจริง แต่นายปรีชาขอไปให้การในชั้นศาล

5.2.2.6 กรณีนายพิภพ มุลพล นายพิศิษฐ์ หลังสวน นายพรเทพ วุฒิชัย และ นายเสกสรร พิงนิล

เจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบ นำนายพิภพ มุลพล นายพิศิษฐ์ หลังสวน นายพรเทพ วุฒิชัย และนายเสกสรร พิงนิล มาแถลงต่อผู้สื่อข่าว โดยเป็นผู้กระทำผิดในข้อหา ปล้นทรัพย์ และข่มขืนกระทำชำเรานักศึกษาที่บ้านเลขที่ 58/16 หมู่ 2 ต.บางกรวย อ.บางกรวย จ.นนทบุรี

5.2.3 เนื้อหาข่าว

สำหรับการวิเคราะห์เนื้อหาของข่าว ผู้วิจัยแจกแจงข้อมูลเป็นตารางไปตามรูปแบบของการรายงานข่าว เพื่อแสดงให้เห็นเนื้อหาของข่าวในแต่ละกรณีดังนี้

5.2.3.1 โครงเรื่อง

ในการวิเคราะห์เนื้อหาของบทข่าว ผู้วิจัยแจกแจงข้อมูลทั้งในส่วนของความนำ ข้อความเชื่อมและรายละเอียดของข่าว โดยในส่วนรายละเอียดของข่าว ผู้วิจัยแจกแจงข้อมูลเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเราที่เกิดขึ้นเท่านั้น ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.12 : เนื้อหาข่าวตามรูปแบบการรายงานข่าวที่มีโครงเรื่อง

การรายงาน	กรณีข่าวข่มขืนกระทำชำเรา						
	องคนาค ทรงเฝ้า		คิมาช คำถาวร	พหลหลาย บิดลระ	ละไอ ทะวี	ชรีชา คำเอี่ยม	พิภพ มลพหล และ นวก
	ข่าวแบบ	ข่าววันแรก					
ความน่า	เด็กอายุ 9 ขวบ ถูกข่มขืน กระทำชำเรา แล้วฆ่าในเวลานที่	รองอธิบดี กรมตำรวจรวม ลอบลวนผูกข่มขืน กระทำชำเราเด็ก	เจ้าหน้าที่ตำรวจ จ.อุบลราชธานี จับกุมผู้ต้องหาแล้ว ข่มขืน	เด็กอายุ 9 ขวบ ซึ่งแม่เสียชีวิตไปแล้ว ลวนพหลหลาย ความจนไขว่คว้า	ศาล จ.ชัยนาท ตัดสินประหารชีวิตผู้ต้องหาแล้ว ข่มขืน	นายบริษัท คำเกษม ขอใบเนโทจากศาลในชั้นศาล เจ้าหน้าที่	แก๊งค์คคมกาว ชักชวน น.ศ. ไปจากศาล เกษะศ และ เพชรพรคนวก
จ.นนทบุรี	บางกรวย	อายุ 9 ขวบ ที่ ลดาตำรวจ บางกรวย	กระทำชำเรา หลานลาวของ ตนเอง และนำ คนไปหมกไว้ในป่า โดยขณะทำแผนประกอบ คำรับสารภาพ เจ้าหน้าที่ตำรวจ เกือบ 50 นาย ต้องรักษาความ ปลอดภัยเนื่องจาก ชาวบ้านจะรวม ประธาณืต ผู้ข่มขืน	ถูกอาชรมขืน กระทำชำเรา แล้วฆ่าที่กลางป่า	กระทำชำเรา ผู้หญิงอายุ 82 ปี แต่เนื่องจากให้ การรับสารภาพ ศาลจึงลดโทษ ให้เหลือจำคุก ตลอดชีวิต	ตำรวจจึงต้องนำ ตัวนายบริษัท เขื่ออำนาจศาล ผ่ากึ่งข้อเพือรอ การลงสำนวน นื่องร้องต่อไป	และทรนขแล้ว ข่มขืน กระทำชำเรา แต่ถูกเจ้าหน้าที่ ตำรวจกองปราบ ติดตามจับกุมตัวได้

หมายเหตุ : กรณีศ.อ.องคนาค ทรงเฝ้า ซึ่งนำเลขข่าวติดต่อกัน 2 วัน ผู้วิจัยแจกแจงเนื้อหาข่าวทั้งหมดเนื่องจากข่าว ความคืบหน้าที่น่าเลอต่อมาเป็นกรนำเลขข่าวการจับกุมตัวผู้ข่มขืนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตารางที่ 5.12 (ต่อ)

การ รายงาน	กรณีข่าวหมิ่นกรณีกระทำชำเรา							
	ชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง	องค์กร		คดี พยาน	พยาน ผู้เสียหาย	ลักษณะ ความผิด	การ ดำเนินคดี	ผล คดี
		หน่วยงาน	ตำแหน่ง					
ชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง	ค.ศ. อนุชิต ทรงเผ่า เป็นศษซึ่งถูกหมิ่น กระทำชำเรา แล้วฆ่าอยู่ที่ ร่องสวนไข ช. ศาสร์รังษี 3 บางกรวย จ. นนทบุรี	จากกรณีเด็กถูก หมิ่น กระทำชำเรา แล้วฆ่าที่หมู่บ้าน แห่งหนึ่งแถว บางกรวย จ. นนทบุรี เมื่อค่ำวันที่ 9 ตุลาคม เจ้าหน้าที่ตำรวจ ได้จับกุมตัวชาย สมหมาย มพวงช ได้ แต่ชายสมหมาย ให้การปฏิเสธ	จากเหตุการณ์ ที่ ค.ศ. ศิมา คำถาวร อายุ 11 ปี ถูก ฆ่า และศพพบ อยู่ในป่าละเมาะ ที่หมู่ 7 ต. ท่าช้าง อ. วาริชราษฎร์ จ. อบลราชธานี เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม	น. ส. สดใจ บิดสระ แจ้งความ กับเจ้าหน้าที่ ตำรวจ อ. สระแก้ว จ. ปราจีนบุรี ว่า ค.ศ. อนุชิต บิดสระ พายออก ไปจากบ้านเป็น เวลา 5 วัน มาแล้ว	จากเหตุการณ์ นางละโอ ทัวี อายุ 82 ปี ถูกฆ่าและหมิ่น กระทำชำเรา ที่ อ. มโนรมย์ จ. ชัยนาท เมื่อ วันที่ 3 มี.ค. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ได้จับกุมนาย พนม ฝั่งนวล ผู้หมิ่นได้ และ นายพนมก็ให้การ รับสารภาพว่า ชอบผู้หญิงชรา และกระทำมา แล้วหลายราย	เมื่อวันที่ 28 มี.ค. เจ้าหน้าที่ ตำรวจหลายนาย สอยสวนนายปรีชา คำเอี่ยม ที่ลน. กอร อ. ไทศาลี ตามที่นางบัวพัน พิมพ์ลงเนิน ได้แจ้งความ กับนายปรีชา ในชื่อหาหมิ่น กระทำชำเรา ลูกศิษย์ของ ตนเอง	เจ้าหน้าที่ตำรวจ นำศพมาในคดี ปล้นทรัพย์ และ หมิ่น กระทำชำเรา มาแถลงต่อ ผู้สื่อข่าว	

ตารางที่ 5.12 (ต่อ)

การ	กรณีข่าวฉ้อโกงกระทำซ้ำ							
	ชาวแม่	อึ้งคนนา	ทรงเผ่า	ศิษย์ คำดาว	พหลาย ปัดสระ	ละโอ ทีวี	บริษัท คำเอี่ยม	นิพน มณฑล และ พวก
ราช	ก.ค.อ.อึ้งคนนา	รองอธิบดี	เจ้าหน้าที่ตำรวจ	เจ้าหน้าที่ตำรวจ	หลังจากที่	เจ้าหน้าที่ตำรวจ	ก. นายนิพน มณฑล	
ละเอีศ	อายุ 9 ขวบ	กรมตำรวจ	ไปลอบสวนซึ่งที่	พยายามติดตามหา	อัยการ ได้ยื่น	ให้โอกาสนาย	ชัชชวน.ค. ให้ไป	
ของ	อาศัยอยู่กับ	เค้นทางไปร่วม	เกิดเหตุ โดยพบ	ตัวค.อ. พหลาย	พียงต่อศาลแล้ว	บริษัทรับสารภาพ	รับประทานอาหาร	
ข่าว	บ้านและปิ่น	ลอบสวนนาช	ศพของค.อ. ศิษย์	และจากการ	ศาล ได้ตัดสิน	ความผิด แต่ นาย	สลึงเล็กจาก	
	หมู่บ้านนาชรังษี	สมหมาย แต่ นาย	ซึ่งถูกข่มขืน	ลอบสวนลอบสวน	ลงโทษ	บริษัทรับทราบที่	คดีใกล้เค แต่	
	ได้ออกไปเล่น	สมหมาย ยินยอมว่า	กระทำซ้ำเรา	จึงรู้ว่าในวัน	ประหารชีวิต	จะไปที่ศาลใน	นายนิพน ได้พาไป	
	ในสวนข้างบ้าน	คนไม่ใช้ข่มขืน	อยู่ในกระสอบบ่อ	เกิดเหตุ ค.อ.	นายพนม แต่	ยื่นศาล	ที่บ้านเลขที่	
	กับเด็กชายอายุ	ส่วนพยานหลักฐาน	และต่อมาก	พหลาย ซ่อนรถ	เนื่องจากนาย	อย่างไรก็ตาม	58/16 หมู่ 2	
	5 ขวบ และได้	นั้น ยังกคงต้องรอ	สามารถจับกุม	จักรยานยนต์ไปกับ	พนม ให้การรับ	เจ้าหน้าที่ตำรวจ	ทางกรวย	
	พยานตัวไป ขณะที่	ผลการพิสูจน์จาก	ผู้ขอขมาขอโทษ	นายเป็รื่อง จมทะ	สารภาพมาตลอด	มีพยานหลักฐาน	จ. นครบุรี ซึ่งมี	
	เด็กผู้ชายอยู่กับ	กองพิสูจน์หลักฐาน	นิชิต คำดาว	ซึ่งเป็นอา	ศาลจึงลดโทษ	ที่ขอขมาขอโทษ	นายพิชิต หลังสวน	
	บ้านโดยปล่อยคดีย	ก่อน	ซึ่งเป็นอาของ	นายเป็รื่องจึงถูก	ให้กึ่งหนึ่งเหลือ	บริษัทเป็นพันธมิตร	นายพรเทพ วิชิษฐ์	
	ข. คนทางบ้าน		ค.อ. ศิษย์ได้	เจ้าหน้าที่ตำรวจ	จำคุกตลอดชีวิต	จริง	และ	
	จึงออกค้นหา		เจ้าหน้าที่ตำรวจ	จับกุมมาลอบสวน		เจ้าหน้าที่ตำรวจ	นายเสกสรร พงษ์นิล	
	จนกระทั่งพบศพ		นำตัวนายพิชิตไป	และ ได้พา		นำตัวนายบริษัท	ตั้งแก๊งค์คนกว	
	ของค.อ.		ท่านสนประกอง	เจ้าหน้าที่ตำรวจ		ไปที่ศาล	และที่นเนอรอช	
	อึ้งคนนา ซึ่งถูก		คาร์ปสารภาพ	ไปยังที่เกิดเหตุ		จ. นครสวรรค์	น.ค. จึงขอตัวกลับ	
	ข่มขืน		โดยในวันเกิดเหตุ	โดยพบศพของ		เพื่อขออำนาจศาล	ข. แต่ทั้ง 4 คน	
	กระทำซ้ำเรา		เวลา 18.00 น.	ค.อ. พหลาย		ฝากขังต่อ และ	ใช้มัดขังขังคืบ และ	
	แล้วตัว		นายพิชิต พ	ซึ่งถูกข่มขืน		รอการพิจารณาคดี	ลักทรัพย์ไป แล้วจึง	
	ค. เจ้าหน้าที่		ค.อ. ศิษย์ ซึ่ง	กระทำซ้ำเรา		ส่งฟ้องศาล	ผลคืบข่มขืน	
	ตำรวจ ไม่พบ		ร่องรอยที่โดนข่มขืน	และถูกข่มขืน			กระทำซ้ำเรา	
	ร่องรอยของ		คนเคียว จึงเข้า	อัยยบนต้นไม้			และในตอนเช้ามีค	
	ข่มขืน โดย		ไปพา และทำร้าย				ก่อนที่จะปล่อยตัวไป	

ตารางที่ 5.12 (ต่อ)

การ รายงาน	กรณีข่าวชมชื่นกระทำชำเรา						
	ชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง	หน่วยงาน	คดีอาชญากรรม	คดีอาชญากรรม	คดีอาชญากรรม	คดีอาชญากรรม	คดีอาชญากรรม
<p>สืบสืบว่า ผู้ชมชื่นต้องเป็น พวกโรคจิต ซึ่ง เคยกระทำผิด เช่นนี้มาก่อนแล้ว ในท้องที่ของ สน. บางพลัด</p>	<p>ร่างกายจนสลบ และได้ ค.ศ. ศีฆาต ไว้ในกระสอบข่อย นำไปที่ป่าละเมาะ แล้วจึงชมชื่น กระทำชำเรา จนสำเร็จความใคร่ แล้วได้ ค.ศ. ศีฆาต ไว้ในกระสอบข่อย ตามเดิม ระหว่างทำแผน ประกอบคำรับสารภาพ มีชาวบ้านมางมและ สาบแช่งรวมทังให้ ตำรวจส่งฟ้องศาล ให้ ประหารชีวิตนายพิชิต ตลอดจนพยายามจะเข้า รมประชาทัณฑ์แต่ถูก เจ้าหน้าที่ตำรวจกันไว้ อย่างไรก็ตาม นายพิชิตรู้สึกสำนึกผิด จึงขอมาตอบคำ และขอราคาของ ค.ศ. ศีฆาต</p>	<p>พิภพ มลผล และ พวก</p> <p>กึ่ง ชมชื่น กระทำชำเราอีก ค. น. ศ. จึงแจ้ง ความกับ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งสามารถติดตาม จับกุมตัว ได้ทั้งหมด</p>					

จากการแจกแจงเนื้อหาของบทข่าวตั้งตารางข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นว่าเนื้อหาในส่วนรายละเอียดของข่าวนั้น จะไม่มีโครงสร้างที่แน่นอนเหมือนกับในสื่อหนังสือพิมพ์ โดยเป็นเพียงการให้รายละเอียดของข้อมูล เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเพิ่มเติมต่อมา โดยถือความสำคัญรองลงมาตามลำดับ และมีเพียงข่าวกรณี ต.ญ.อนงค์นาค ทรงเฝ้า ที่นำเสนอในวันแรกและกรณีนายพิภพ มุลพล และพวก เท่านั้น ที่นำเสนอโดยเรียงลำดับตามเวลาไปตามโครงเรื่องแบบธรรมดา ตั้งแต่เริ่มต้น (ก.) จนกระทั่งมาถึงจุดสุดยอด เมื่อมีหรือรู้ว่าเกิดเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเราขึ้น (ข.) และเหตุการณ์ได้คลี่คลายและจบลงเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาสืบสวนสอบสวน หรือจับกุมผู้ข่มขืนได้ (ค.)

ถ้าหากจะเปรียบเทียบการนำเสนอข่าวระหว่างสื่อวิทยุโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์แล้ว เราจะเห็นได้ว่า ข่าวทุกกรณีที่น่าเสนอทางสื่อวิทยุโทรทัศน์ จะนำเสนอให้รู้ว่าใครเป็นผู้ข่มขืน ซึ่งต่างจากสื่อหนังสือพิมพ์ ที่ในบางกรณีไม่นำเสนอข่าวคืบหน้าให้รู้ว่าใครคือผู้ข่มขืน

นอกจากนี้ สำหรับข่าวกรณีนายปรีชา คำเอี่ยม ซึ่งนำเสนอทั้งในสื่อหนังสือพิมพ์ และสื่อวิทยุโทรทัศน์นั้น เนื้อหาที่นำมาเสนอก็แตกต่างกัน โดยสื่อวิทยุโทรทัศน์จะนำเสนอข่าวเมื่อนายปรีชาถูกดำเนินคดีแล้ว ในขณะที่สื่อหนังสือพิมพ์จะนำเสนอข่าวตั้งแต่วินาทีนายปรีชา ถูกแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

5.2.3.2 ฉาก

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับฉากที่ปรากฏในการรายงานข่าว ผู้วิจัยแจกแจงข้อมูลทั้งในส่วนที่เป็นบทข่าว และภาพข่าวตั้งตารางดังต่อไปนี้

จากกรณีข่าวทั้งหมด มีผู้ถูกข่มขืนที่ถูกฆ่าตาย 4 กรณี แต่มีข่าวเพียงกรณี ด.ญ.อนงค์นาถ ทรงเผ่า เท่านั้นที่มีการบรรยายสภาพศพหลังจากที่มีผู้พบศพว่าเป็นอย่างไร และมีภาพข่าวรายงานประกอบไปกับบทข่าวนั้นด้วย โดยเป็นภาพที่ใช้มัลกล้องถ่ายซูมเข้าไป (Zoom In) ที่ศพ ทวีให้เห็นสภาพศพของด.ญ.อนงค์นาถซึ่งไม่สวมเสื้อผ้าได้อย่างชัดเจน

การนำเสนอภาพศพของผู้ถูกข่มขืนซึ่งเป็นภาพที่เคลื่อนไหวได้ และเหมือนจริงซึ่งย่อมจะมีอิทธิพลหรือผลกระทบต่อผู้รับสารได้มากกว่าสื่อหนังสือพิมพ์เช่นนี้ นับว่าเป็นการนำเอาสิทธิระของผู้หญิงแม่กระทั่งเด็กมาตีแผ่ และเปิดเผยสู่สาธารณชนอย่างเห็นได้ชัดเจน และยังเป็น การแสดงให้เห็นถึงความรุนแรง และทารุณที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงอีกด้วย โดยไม่จำเป็นต้องบรรยายด้วยตัวอักษรมากมายเหมือนในสื่อหนังสือพิมพ์

นอกจากการบรรยาย และนำเสนอภาพศพแล้ว ยังมีการนำเสนอภาพที่ชาวบ้านพากันมาดูศพของด.ญ.อนงค์นาถอีกด้วย

เมื่อเกิดเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเราขึ้น เจ้าหน้าที่ตำรวจจะติดตามหาตัวผู้ข่มขืน
และความเป็นมาของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจนี้ จะเป็น
เนื้อหาที่นำเสนอในรายละเอียดของข่าว โดยเหตุการณ์บางส่วนที่เกิดขึ้นระหว่างการ
สอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจจะเป็นเพียงภาพข่าวที่ประกอบการรายงานข่าวเท่านั้น

ตารางที่ 5.15 : ฉาก 3 - การจับกุมผู้ชุมนุม

การ จับกุม ผู้ ชุมนุม	กรณีข่าวผู้ชุมนุมกระทำร้าย											
	อนงค์นาถ ทรงเผ่า		ศิษยา คำดาว		บุญหลาย บิดสระ		ละโอ ทวี		ปวีณา คำเอี่ยม		พิมพ์ มณฑล และพวก	
	บทข่าว	ภาพข่าว	บทข่าว	ภาพข่าว	บทข่าว	ภาพข่าว	บทข่าว	ภาพข่าว	บทข่าว	ภาพข่าว	บทข่าว	ภาพข่าว
ลักษณะ ของ ผู้ชุมนุม	-	/ (11 ต.ค. 2533)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
การ สอบสวน ผู้ชุมนุม	"..ร้อง อธิบดี กรมตำรวจ ได้เดินทาง ไปร่วม ทำการ สอบสวน.." (11 ต.ค. 2533)	-	-	-	"..จับกุม ตัวนาย เป็รื่อง.. ซึ่งได้ให้การ รับสารภาพ อย่างทวน ..พาไปยัง ที่เกิดเหตุ ตำรวจได้ พบเด็กหญิง บุญหลายภก แชนคอช บนถนน ร่องรอยก ชุมนุมและ สภาพศ..ชน อัดส่งกลิ่นเหม็น.." (6 ม.ค. 2534)	-	-	"..ศักดิ์ การ..รวม กับตำรวจ ชั้นผู้ใหญ่ หลายนาย สอบสวน นาย ปวีณา.." (28 มี.ค. 2534)	"..ผู้ตรวจ ฝ่ายราชการ ตำรวจ สอบสวน กลาง.. นำคดียัง ในคดี ปล้นทรัพย์ และ โทรมพ้อง มาแถลง ต่อพลสื่อข่าว" (30 เม.ค. 2534)			

หมายเหตุ - มีแต่ภาพเรียกที่ทยอยกันไม่
- มีภาพศักดิ์กับการคนเคียวกำลังสอบสวนผู้ชุมนุม

สำหรับในกรณีต.ญ.อนงค์นาถ ทรงเฝ้า ภาพของผู้ข่มขืนซึ่งถูกจับกุมตัวได้จะปรากฏขึ้นอย่างชัดเจน โดยมมกล้องจะถ่ายเน้นเข้าไปบริเวณแผลตามลำตัวของผู้ข่มขืนซึ่งจะเป็นหลักฐานยืนยันว่าผู้ข่มขืนกระทำผิดจริง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเมื่อผู้ข่มขืนกระทำผิดก็สมควรที่จะต้องถูกจับกุมตัวมาลงโทษตามกฎหมาย

ส่วนในกรณีต.ญ.บุญหลาย ปิดลู่ระ เมื่อผู้ข่มขืนถูกจับกุมตัวมาสอบสวน และพาเจ้าหน้าที่ตำรวจไปยังที่เกิดเหตุแล้วจะไม่มีภาพศพของต.ญ.บุญหลาย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสภาพศพซึ่งขึ้นอืด และส่งกลิ่นเหม็นแล้ว เป็นภาพที่อุจาดตามาก ทำให้ส่วนที่ถูกตัดต่อมานำเสนอออกอากาศเป็นเพียงแค่ภาพเชือกที่ผูกศพไว้กับต้นไม้เท่านั้น แต่มมกล้องก็ยังคงถ่ายเน้นเข้าไป และแช่ภาพไว้ที่เชือกอยู่ครู่หนึ่ง เพื่อแสดงว่า คนผูกอยู่กับต้นไม้ตรงจุดนี้

ตารางที่ 5.16 : จาก 4 - เหตุการณ์ชุมชนกระทำซ้ำเว

กรณีข่าวชุมชนกระทำซ้ำเว											
อณงค์นาค ทรงเฝ้า		ศิษยา ค่ำดาว		บพหลาย บิดสระ		ละโอ ทีวี		ปรีชา ค่ำเอี่ยม		นิภ มุลผล และพวก	
บทข่าว	ภาพข่าว	บทข่าว	ภาพข่าว	บทข่าว	ภาพข่าว	บทข่าว	ภาพข่าว	บทข่าว	ภาพข่าว	บทข่าว	ภาพข่าว
-	"/ (11 ต.ค. 2533)	"..พบกับ" เด็กหญิง ศิษยา.. นั่งอยู่ที่ ถนนบ้านคน เคียวจึง ได้เดินเข้า ไปหาแล้ว ตะเข้า ตามลำตัว จน..ล้ม คาเท้า จากนั้นได้ จับ..ยึด ใส่กระสอบ ขยันทไปที่ ป่าละเมาะ.. จัดการขมขืน จนสำเร็จ ความใคร่แล้ว ยึดใส่กระสอบ ไว้ตามเดิม"	-	**/ (6 ม.ค. 2534)	-	-	-	-	-	"..ชาย นิภได้พา ศิษยา ไปที่บ้าน เลขที่ 58/16 ..ซึ่ง.. ต้องหา ที่เพื่อติดตั้ง แก๊งคตมกว ..อัย ศิษยา ..จึงขอ ควกลยนต์ ทั้งสี่คนกลับ โซมคขยคย พร้อมปลด ลือชคอ.. หลังจาก นั้นจึงใช้ ผ้ามัดปาก และผลัด กันขมขืนจน ครบทุกคน.."	-
	(13 ต.ค. 2533)										(30 เม.ย. 2534)

หมายเหตุ - จากการรายงานผลการสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

** - จากการทำแผนผังประกอบคำบรรยายภาพ

ตารางที่ 5.17 : ลาก 5 - การทำแผนประกอบคำรับสารภาพ

กรณีข่าวหมิ่นกระทำซ้ำเรา											
องค์ขนาด ทรงเฝ้า		ศิษยา คำถาวร		บุพผลาย บิดสุระ		ละโอ ทีวี		ปรัชา คำเอี่ยม		พิภพ มุลผล และพวก	
บทข่าว	ภาพข่าว	บทข่าว	ภาพข่าว	บทข่าว	ภาพข่าว	บทข่าว	ภาพข่าว	บทข่าว	ภาพข่าว	บทข่าว	ภาพข่าว
-	-	"การทำ แผนประกอบ คำรับ สารภาพ คดีข่าว หมิ่น พิกษมา มุงค.. หมายจะ ปรึกษาทศ แต่ตำรวจ.. กินอก มาได้ นาย พิศด.. แจ้งกับ ตำรวจว่า ขอขมา ต่อ..ขอ และแม่ของ เด็กหญิง พิศาย ตำรวจ จัดการให้ ตามคำขอ.."	/	-	/	-	-	-	-	-	-
					(6 ม.ค. 2534)						

(13 ค.ค. 2533)

ตารางที่ 5.18 : ฉาก 6 - การตัดสินใจโทษหมั้น

กรณีข่าวหมั้นกระทำซ้ำเรา											
อเนกชาต ทรงเผ่า		ศิหาย คำถาวร		มณฑลชาย บิดสระ		ละ โอ ทวี		ปรีชา คำเอี่ยม		นิพน มลพ และพวก	
บทข่าว	ภาพข่าว	บทข่าว	ภาพข่าว	บทข่าว	ภาพข่าว	บทข่าว	ภาพข่าว	บทข่าว	ภาพข่าว	บทข่าว	ภาพข่าว
-	-	-	-	-	-	“และ หลังจาก ฟังคำ พิพากษา จบลง ชายพนม ...ถึงกับ เข้าอ้อม เค้นคอตก รับกรรม ที่ตนเอง ก่อขึ้น..” (13 มี.ค. 2534)	/	-	-	-	-

เมื่อผู้ชมขึ้นถูกจับกุมตัวได้แล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจก็จะสืบสวนสอบสวนถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และในกรณีที่ผู้ชมขึ้นรับสารภาพผิด ก็จะถูกนำตัวไปทำแผนประกอบคำรับสารภาพ ส่วนฉากสุดท้ายที่ปรากฏในการรายงานข่าวคือ ฉากการตัดลิ้นลงโทษผู้ชมขึ้นซึ่งแสดงถึงการจับลิ้นลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น โดยในกรณีนางละโอ ทะวี มีการนำเสนอภาพผู้ชมขึ้นที่ถูกล่ามโซ่โดยเป็นภาพถ่ายตั้งแต่หัวจรดเท้า ซึ่งเป็นภาพที่แทนการมองผู้ชมขึ้นด้วยสายตาที่ดูถูกเหยียดหยาม เป็นบุคคลที่น่ารังเกียจ และสมควรที่จะได้รับโทษทัณฑ์ตามกฎหมาย

จากการแจกแจงข้อมูลเกี่ยวกับฉากทั้ง 6 ฉากดังข้างต้นนี้ เราจะเห็นได้ว่าข่าวแต่ละกรณีจะมีเนื้อหาไม่ครบทุกฉาก โดยจะแตกต่างกันไปตามเรื่องราวที่ถูกคัดเลือกขึ้นมานำเสนอ

ถ้าหากจะเปรียบเทียบเนื้อหาของฉากที่ปรากฏระหว่างในสื่อหนังสือพิมพ์กับในสื่อวิทยุโทรทัศน์แล้ว เราจะเห็นได้ว่า สื่อวิทยุโทรทัศน์จะใช้ภาพเป็นเครื่องมือในการบรรยายให้เห็นเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมากกว่าใช้ตัวอักษรในบทข่าว ในขณะที่สื่อหนังสือพิมพ์จะใช้ตัวอักษรเป็นเครื่องมือในการสร้างภาพเป็นหลัก ซึ่งแตกต่างกันออกไปตามธรรมชาติของสื่อ แต่อย่างไรก็ตามสื่อหนังสือพิมพ์จะนำเสนอ และให้เนื้อหาในแต่ละฉากมากกว่าสื่อวิทยุโทรทัศน์

5.2.3.3 ตัวละคร

1. ผู้ชมขึ้น

ผู้ชมขึ้นในข่าวแต่ละกรณีมีดังนี้

1. กรณีต.ญ.อนงค์นาถ ทรงเผ่า	- นายสมหมาย มหาวงษ์
2. กรณีต.ญ.ศิมาศ คำถาวร	- นายพิชิต คำถาวร
3. กรณีต.ญ.บุญหลาย ปิตลุระ	- นายเป็รื่อง จุมทะ
4. กรณีนางละโอ ทะวี	- นายพนม แบ่งนวล
5. กรณีนายพิภพ มุลพล	- นายพิภพ มุลพล
นายพิศิษฐ์ หลังสวน	นายพิศิษฐ์ หลังสวน
นายพรเทพ วุฒิชัย และ	นายพรเทพ วุฒิชัย และ
นายเสกสรร พิงนิล	นายเสกสรร พิงนิล

ในการวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับผู้ข่มขืนทั้ง 6 คน ผู้วิจัยแจกแจงข้อมูลเป็น
ตารางดังนี้

ตารางที่ 5.19 : ตัวละคร - ผู้ชมชน

ข้อมูล เกี่ยวกับ ผู้ชมชน	ผู้ชมชน								
	สัมภาษณ์ มหาวงษ์	พิธี คำถาวร	เป็รื่อง จุมทะ	พนม นึ่งหวล	ปรีชา คำเอี่ยม	พิภพ มุลพล	พิชัย พลึงสวน	พรเทพ วชิชัย	เสกสรรค์ นึ่งหวล
อายุ	-	-	47 ปี	30 ปี	-	-	-	-	-
สถานภาพ	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาชีพ	-	-	-	-	คร. ร.ร. ตะกรุดศิบาล	-	-	-	-
การศึกษา	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ที่อยู่	ใกล้. ภาตรังษี 3 บางกรวย จ.นนทบุรี	-	-	-	-	-	-	-	-
ความผิด ปกติทางเพศ	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ความผิดที่ เคยกระทำ (และถูกดำเนิน คดีตาม กฎหมาย)	-	ชมชนกระทำเรา และ ไร่ตแต่ง คอผูกชมชน แล้วคดเลือกกัน ศาลตัดสิน จำคุก 7 ปี	-	ชมชน กระทำเรา	-	-	-	-	-

จากตารางข้อมูลเกี่ยวกับผู้ข่มขืนเท่าที่ปรากฏในการนำเสนอข้างต้นนี้ มีข้อ่าสังเกตว่า ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ข่มขืนกับผู้ถูกข่มขืนทั้ง 3 กรณี ล้วนเป็นความสัมพันธ์ในเชิงอำนาจที่ผู้ข่มขืนมีอำนาจเหนือกว่าผู้ถูกข่มขืนทั้งสิ้นคือ นายพิชิต คำถาวร และนายเปรี๊ญ จุมทะ เป็นอาของผู้ถูกข่มขืน ส่วนนายปรีชา คำเอี่ยม เป็นครูของลูกศิษย์ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ข่มขืนไม่ใช่ "ชายแปลกหน้า" เลย นอกจากนี้ในกรณีของนายพนม แบ่งนวลที่ให้ข้ออ้างว่าชอบคนแก่ ซึ่งสามารถให้เห็นว่า เนื่องจากผู้ถูกข่มขืนซึ่งเป็นผู้สูงอายุอยู่ในวัยที่ไม่มีกำลังพอที่จะไปต่อสู้กับความรุนแรงที่เกิดขึ้นได้ ดังนั้นจึงเป็นการง่ายต่อการควบคุมให้อยู่ภายใต้อำนาจของนายพนมเอง นั่นก็แสดงให้เห็นว่านายพนมสามารถแสดงความเหนือกว่าของตนเองและควบคุมผู้ถูกข่มขืนได้

สำหรับสถานที่เกิดเหตุนั้น เราจะเห็นว่าสถานที่ซึ่งน่าจะเป็นที่ปลอดภัย เช่น ห้องพักครู ห้องพยาบาล หรือแม้แต่ห้องเรียน ก็ยังสามารถถูกใช้เป็นที่ทำการข่มขืนกระทำซ้ำเราได้

2. ผู้ถูกข่มขืน

ผู้ถูกข่มขืนในข่าวแต่ละกรณีมีดังนี้

1. ด.ญ. อนงค์นารถ ทรงเฝ้า
2. ด.ญ. ศีผาย คำถาวร
3. ด.ญ. บุญหลาย ปิตสุระ
4. นางละโอ ทชวี

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกข่มขืนในกรณีนายปรีชา คำเอี่ยม และนายพิภพ มลพผล และพวกปรากฏเพียงข้อมูลด้านอาชีพซึ่งเป็นลูกศิษย์และนักศึกษา ตามลำดับ ดังนั้นผู้วิจัยจึงแจกแจงข้อมูลของผู้ถูกข่มขืนเพียงเฉพาะกรณีข่าว ซึ่งทราบว่าผู้ถูกข่มขืนคือใครเท่านั้น ดังตารางต่อไป

ตารางที่ 5.20 : ตัวละคร - ผดุงชุมชน

ข้อมูล เกี่ยวกับ ผดุงชุมชน	ผดุงชุมชน			
	องศาขนาด ทรงเฝ้า	ศิษยา คำถาวร	นพพลาช บิดสระ	ละโอ ทวี
อายุ	9 ปี	11 ปี	9 ปี	๑2 ปี
สถานภาพ	-	-	-	สมรส
อาชีพ	-	นักเรียน	-	-
การศึกษา	-	ป.5 ร.ร.บ้านหนองละโน		-
ที่อยู่	หมู่บ้านคาบวงษ์ บางกรวย จ.นนทบุรี	-	-	-
ความเฝของ ผดุงต่อผดุงชุมชน	-	-	-	-

จากตารางข้างต้นนี้ ผู้ถูกข่มขืนซึ่งเสียชีวิตทั้งหมดอยู่ในช่วงวัยเด็กหรือวัยรุ่น และถ้าหากใช้สมรรถภาพทางร่างกายเป็นเกณฑ์แล้ว ผู้ถูกข่มขืนย่อมมีกำลังที่ด้อยกว่า และไม่สามรถต่อสู้กับผู้ข่มขืนได้ ดังนั้นผู้ข่มขืนจึงใช้ความเหนือกว่าของตนทำการข่มขืน กระทำซ้ำเรากับผู้ที่ด้อยกว่า

ถ้าหากจะเปรียบเทียบการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับผู้ถูกข่มขืน ระหว่างสื่อหนังสือพิมพ์ และสื่อวิทยุโทรทัศน์แล้ว เราจะเห็นได้ว่า สื่อวิทยุโทรทัศน์จะไม่นำเสนอข้อมูลใด ๆ ของผู้ถูกข่มขืนที่ยังมีชีวิตอยู่เลย ซึ่งต่างจากสื่อหนังสือพิมพ์ ที่ให้รายละเอียดหรือข้อมูลต่าง ๆ จนทำให้สามารถรู้ได้ว่าผู้ถูกข่มขืนเป็นใคร หรืออยู่ที่ไหน

3. เจ้าหน้าที่ตำรวจ

ในการแจกแจงข้อมูลเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้วิจัยใช้ลายการบังคับบัญชา เป็นกรอบในการวิเคราะห์เช่นเดียวกับการวิเคราะห์ในสื่อหนังสือพิมพ์ โดยในบางกรณี ผู้ถูกข่มขืนก็เข้าแจ้งความโดยตรงกับกองบังคับการกองปราบ ดังตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.21 : ตัวละคร - เจ้าหน้าที่ตำรวจ

กรมตำรวจ	สายการบังคับบัญชา							รวมจำนวน ผู้ เกี่ยวข้องใน คดีที่เกิดขึ้น
	สถานีตำรวจ (ท้องที่)	กองกำกับการ	กองบังคับการ	กองบัญชาการ	กรมตำรวจ	กระทรวง มหาดไทย	สำนัก นายกรัฐมนตรี	
รองคน ทรงเฝ้า	-	-	-	-	พล.ต.อ.สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์ (รองอ.ตร.)	-	-	1
ศิษย์ ตำรวจ	-	-	-	-	-	-	-	-
พหุหลาย บุคคล	-	-	-	-	-	-	-	-
ละอ ทง	-	-	-	-	-	-	-	-
บริหาร คำเื้อม	-	พ.ต.อ.เกริก กัลยาณมิตร (พกก.ฉ. นครสวรรค์)	-	-	-	-	-	1
นัก และ พวก	-	-	-	พล.ต.ต. รุ่งโรจน์ ยมกกุล (ผู้ช่วยผบช. สอบสวนกลาง และรักษาการ พบก.ป.)	-	-	-	1

จากตารางข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่ได้ได้รับความสำคัญในการรายงานให้เป็นข่าว แม้แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในคดีที่เกิดขึ้นโดยตรง โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปรากฏในข่าว จะเป็นเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นผู้ใหญ่ที่มีตำแหน่งสูงเท่านั้น

ถ้าจะกล่าวโดยสรุปแล้ว ข้อมูลเกี่ยวกับตัวละครทั้งผู้ข่มขืน ผู้ถูกข่มขืน และเจ้าหน้าที่ตำรวจตามตารางทั้งหมดตั้งข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นว่า สื่อวิทยุโทรทัศน์จะให้รายละเอียดต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตัวละครน้อยกว่าสื่อหนังสือพิมพ์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสื่อหนังสือพิมพ์มีพื้นที่ที่สามารถนำเสนอรายละเอียดต่าง ๆ ได้มากกว่า ในขณะที่สื่อวิทยุโทรทัศน์มีพื้นที่ซึ่งถูกจำกัดโดยเวลา

5.2.3.4 แบบวิธีการเขียน และน้ำเสียง

ในการวิเคราะห์เนื้อหาของแบบวิธีการเขียนนั้น ผู้วิจัยแจกแจงข้อมูลในลักษณะเช่นเดียวกับการวิเคราะห์ในสื่อหนังสือพิมพ์ โดยแบ่งข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือการใช้คำแทนผู้ข่มขืน ผู้ถูกข่มขืน และการข่มขืนกระทำชำเรา และในส่วนของ การเรียงร้อยถ้อยคำ วลี หรือประโยค ซึ่งจะพิจารณาเฉพาะในส่วนของความนำเท่านั้น ดังจะเห็นได้จากตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.22 : แบบวิธีการเขียน

แบบวิธีการเขียน		กรณีข่าวข่มขืนกระทำชำเรา					
		อนงค์นาถ ทรงเพ้า	ศิวาย คำถาวร	นพพลาย บิดสระ	ละโอ ทวี	ปรีชา คำเอี่ยม	นภ มลพ และพวก
การ ใช้คำ	ผู้ข่มขืน	คนร้าย, ผู้ต้องสงสัย	ฆาตกรใจโหด	อา	ฆาตกร, คนร้าย	ครูปรีชา	เด็กคตมกาว, แก๊งค ผู้ต้องพา, คนร้าย
	ผู้ถูก ข่มขืน	เด็กหญิงอายุ 9 ขวบ, เพื่อนพี่เคราะห์, เด็กหญิง, เด็กวัย 9 ขวบ	หลานลาว, เด็กหญิงพี่ชาย, เด็กหญิง	เด็กสาววัย 9 ขวบ	หญิงชราวัย 82	เด็กหญิงนักเรียน, เด็กหญิง	นักศึกษา, ผู้เสียหาย
	การข่มขืน กระทำ ชำเรา	ข่มขืนแล้วฆ่า, ข่มขืนแล้วข่มขืน จนเสียชีวิต	ฆ่า...แล้วข่มขืน, ข่มขืน	ข่มขืนแล้วฆ่าถึง	ฆ่าข่มขืน	ข่มขืน	ข่มขืน, ผลิตภัณฑ์ข่มขืน
การเรียงร้อย ถ้อยคำ วลี หรือ ประโยคของ ความน่าข่าว	"เด็กหญิงอายุ 9 ขวบ ได้ถูกข่มขืนแล้วฆ่า ในสวนอาน่างกรวย แหขันธ์" (8 ตุลาคม 2533)	"ตำรวจอบล- ราชธานีติดตาม จับกุมฆาตกร- ใจโหด ฆ่าหลานลาว แล้วข่มขืน ฆ่าศพ ไปหมกป่า..." (13 ต.ค.2533)	"ตำรวจจับ เมื่อแม่เสียชีวิต พ่อ พันความจนไปบวช เด็กสาววัย 9 ขวบ ถูกอาตนเองข่มขืน แล้วฆ่าทิ้งกลางป่า" (6 ม.ค.2534)	"ศาลจังหวัด รัตนาทได้พิพากษา ประหารชีวิต ฆาตกรฆ่าข่มขืน หญิงชราวัย 82 ..." (13 มี.ค.2534)	"ครูปรีชา คำเอี่ยม ยัง ยืนกรานขอให้ ปากคำต่อศาล ตำรวจจึงต้อง นำตัวไปฝากขัง..." (28 มี.ค.2534)	"แก๊งคตมกาวลง นักศึกษาจาก คสิโก้เข้าไปให้พวก ที่รออยู่ปล้นทรัพย์สิน แล้วข่มขืน..." (30 เม.ย.2534)	

จากตารางข้างต้นนี้ เราจะเห็นได้ว่า คำที่ใช้แทนผู้ข่มขืน และผู้ถูกข่มขืนในลือวิทยุโทรทัศน์ จะไม่ใช่คำที่เร้าอารมณ์ และความรู้สึกเท่ากับในลือหนังสือพิมพ์ โดยผู้ข่มขืนในลือวิทยุโทรทัศน์ มักเป็นเพียงคนร้าย ผู้ต้องสงสัย หรือผู้ต้องหา และไม่มีการตั้งสมญาให้กับผู้ข่มขืนในลักษณะเช่นเดียวกับลือหนังสือพิมพ์ แต่ก็ยังคงมีคำที่เรียกผู้ข่มขืนว่าเป็น "ฆาตกร" เหมือนกับในลือหนังสือพิมพ์ดังเช่น ในกรณีด.ญ. ศิผาย คำถาวร ทั้ง ๆ ที่ศาลยังไม่ได้ตัดสินว่าผู้ข่มขืนเป็นผู้กระทำผิดจริง

ส่วนคำที่ใช้แทนผู้ถูกข่มขืน มักเรียกไปตามอายุ หรือวัย ของผู้ถูกข่มขืน เช่น เด็กหญิงอายุ 9 ขวบ หรือ หญิงชราวัย 82 แต่ในการใช้คำแทนผู้ถูกข่มขืน ก็ยังคงสะท้อนให้เห็นถึงความคิดของผู้ผลิตข่าวในเรื่องของความ "ลาว" "บริสุทธิ" หรือ ความเป็นหญิง "พรหมจารี" เหมือนกับในลือหนังสือพิมพ์ ดังเช่นในกรณีด.ญ. บุญหลาย ปิดลู่ระ ซึ่งใช้คำเรียกแทนว่า เด็กสาววัย 9 ขวบ

นอกจากนี้คำว่า "เหยื่อผู้เคราะห์ร้าย" ที่ใช้แทนผู้ถูกข่มขืน ในกรณีของด.ญ. อนงค์นาถนั้น แสดงให้เห็นว่า ผู้ถูกข่มขืนเป็น "เหยื่อ" ของผู้ข่มขืน และการถูกข่มขืนกระทำชำเรา เป็นเรื่องของการประสพกับความโชคร้าย ซึ่งคำที่แสดงแนวคิดในลักษณะเช่นนี้ก็ปรากฏอยู่ในลือหนังสือพิมพ์เช่นกัน

สำหรับภาษาที่ใช้แทนการกระทำการข่มขืนกระทำชำเราในลือวิทยุโทรทัศน์ เช่น ข่มขืนแล้วฆ่า เป็นภาษาที่ไม่เร้าอารมณ์ และความรู้สึก หรือแสดงถึงความรุนแรง ทารุณ และโหดร้าย ที่เกิดขึ้นกับผู้หญิง เท่ากับที่ปรากฏในลือหนังสือพิมพ์

ในล้นของการเรียงร้อยถ้อยคำ วลี หรือประโยค ของความนำข่าวทั้งหมดในลือวิทยุโทรทัศน์จะใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

จากแบบวิธีการเขียนทั้งในล้นของการใช้คำแทนผู้ข่มขืน ผู้ถูกข่มขืน และการข่มขืนกระทำชำเรา และการเรียงร้อยถ้อยคำ วลี หรือประโยค ในล้นความนำของข่าวตามที่ปรากฏในบทข่าวนั้น ชี้ให้เห็นถึงน้ำเสียงในการนำเสนอข่าวข่มขืนกระทำชำเราของลือวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งจะไม่นำเสนอข่าวในลักษณะที่แสดงให้เห็นถึงความรุนแรง ทารุณ และโหดร้าย โดยที่ผู้ข่มขืนสมควรจะต้องถูกจับกุมตัวมาลงโทษตามกฎหมายมากเท่ากับในลือหนังสือพิมพ์ และภาษาที่ใช้ก็ยังไม่มึลสัน หรือไม่หือหว่า มากเท่ากับของลือหนังสือพิมพ์ด้วย

5.2.3.5 การเดินเรื่อง

สำหรับการรายงานข่าวทั้ง 6 กรณีนั้น มีเพียงข่าวกรณีด.ญ.อนงค์นาถ ทรงเผ่า ที่นำเสนอในวันแรกและกรณีนายพิภพ มุลพล และพวกเท่านั้น ที่มีเนื้อหาในล้นรายละเอียดของข่าวในลักษณะที่เป็นโครงเรื่องแบบธรรมดา

1. กรณีด.ญ.อนงค์นาถ ทรงเผ่า

เหตุการณ์เริ่มต้นเมื่อ ด.ญ.อนงค์นาถ ทรงเผ่า ออกไปเล่นในสวนข้างบ้าน กับเด็กผู้ชายคนหนึ่ง แต่ด.ญ.อนงค์นาถ ได้หายตัวไป ขณะที่เด็กผู้ชายกลับบ้านโดยปลอดภัย เหตุการณ์ดำเนินมาถึงจุดสุดยอดเมื่อคืนทางบ้านได้ออกตามหาตัว ด.ญ.อนงค์นาถ จนกระทั่งพบศพซึ่งถูกข่มขืนกระทำชำเราแล้วฆ่าอยู่ในร่องสวน แล้วเหตุการณ์ก็คลี่คลายและจบลงเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาสืบสวนสอบสวน และติดตามหาตัวผู้ข่มขืน

2. กรณีนายพิภพ มุลพล และพวก

เรื่องราวเริ่มตั้งแต่เมื่อนายพิภพ มุลพล ชักชวนนักศึกษาไปรับประทานอาหารหลังเลิกจากติสโก้เซค แต่นายพิภพกลับพาไปบ้านที่บางกรวย จ.นนทบุรี ซึ่งมีนายพิศิษฐ์ หลังสวน นายพรเทพ วุฒิชัย และนายเสกสรร พิงนิล ตั้งแก๊งค์ดมกาว และทินเนอร์อยู่ นักศึกษาจึงขอตัวกลับ เหตุการณ์ดำเนินมาถึงจุดสุดยอดเมื่อ ทั้ง 4 คน ใช้มีดขู่มขืน และลักทรัพย์ไป แล้วจึงผลักดันข่มขืนกระทำชำเรา และในตอนเข้าก่อนที่จะปล่อยตัวนักศึกษาไปก็ยังข่มขืนกระทำชำเราซ้ำอีก และแล้วเหตุการณ์ก็คลี่คลายลงเมื่อนักศึกษาไปแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และจบลงเมื่อทั้ง 4 คน ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัวได้

การเปรียบเทียบรูปแบบการรายงานข่าวระหว่างในสื่อหนังสือพิมพ์ และสื่อวิทยุโทรทัศน์

จากการวิเคราะห์รูปแบบการรายงานข่าวข่มขืนกระทำชำเรา ในสื่อหนังสือพิมพ์ และสื่อวิทยุโทรทัศน์ ที่นำเสนอในช่วงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2533 - มิถุนายน 2534 โดยใช้กรอบการวิเคราะห์ในลักษณะเดียวกันนั้น ผู้วิจัยพบว่ารูปแบบของการรายงานข่าวมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน โดยสามารถสรุปเป็นตารางเปรียบเทียบได้ดังนี้

ตารางที่ 5.23 : เปรียบเทียบรูปแบบการรายงานข่าวระหว่างในสื่อหนังสือพิมพ์ และสื่อวิทยุโทรทัศน์

รูปแบบการ รายงานข่าว	สื่อหนังสือพิมพ์	สื่อวิทยุโทรทัศน์
โครงเรื่อง	<p>แบบธรรมดา (ในล้นรายละเอียดของข่าว)</p> <ul style="list-style-type: none"> - จุดเริ่มต้น - จุดสยอ - จุดคลี่คลาย / จุดจบของเรื่อง 	<p>แบบธรรมดา / ให้รายละเอียดเพิ่มเติม (ในล้นรายละเอียดของข่าว)</p>
ฉาก	<p>1. การพบศพผู้ฆ่มขืน</p> <ul style="list-style-type: none"> - บรรยายสภาพศพ 	<p>1. การพบศพผู้ฆ่มขืน</p> <ul style="list-style-type: none"> 1.1 สภาพศพ 1.2 ผู้พบศพและชาวบ้านมาศพ
	<p>2. การสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ</p> <ul style="list-style-type: none"> 2.1 การสอบสวนพยานที่รู้เห็นในเหตุการณ์ ก่อนเกิดการฆ่มขืนกระทำชำเรา 2.2 การสำรวจสถานที่เกิดเหตุหรือการค้นพบหลักฐาน 	<p>2. การสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ</p> <ul style="list-style-type: none"> 2.1 การสอบสวนผู้พบศพ 2.2 การสอบสวนพยานที่รู้เห็นในเหตุการณ์ ก่อนเกิดการฆ่มขืนกระทำชำเรา 2.3 การสำรวจสถานที่เกิดเหตุหรือการค้นพบหลักฐาน
	<p>3. การจับกุมผู้ฆ่มขืน</p> <ul style="list-style-type: none"> 3.1 การเข้าจับกุมตัวผู้ฆ่มขืน 3.2 การสอบสวนผู้ฆ่มขืน 	<p>3. การจับกุมผู้ฆ่มขืน</p> <ul style="list-style-type: none"> 3.1 ลักษณะของผู้ฆ่มขืน 3.2 การสอบสวนผู้ฆ่มขืน
	<p>4. เหตุการณ์ฆ่มขืนกระทำชำเราหรือพฤติกรรมเกี่ยวกับการฆ่มขืนกระทำชำเรา</p>	<p>4. เหตุการณ์ฆ่มขืนกระทำชำเรา</p>

ตารางที่ 5.23 (ต่อ)

รูปแบบการ รายงานข่าว	สื่อหนังสือพิมพ์	สื่อวิทยุโทรทัศน์
	5. การตัดสินลงโทษผู้ข่มขืน - เหตุการณ์ในชั้นศาล	5. การทำแผนประกอบคำรับสารภาพ 6. การตัดสินลงโทษผู้ข่มขืน - เหตุการณ์ในชั้นศาล
ตัวละคร	1. ผู้ข่มขืน 2. ผู้ถูกข่มขืน 3. เจ้าหน้าที่ตำรวจ	1. ผู้ข่มขืน 2. ผู้ถูกข่มขืน 3. เจ้าหน้าที่ตำรวจ
แบบวิธี การเขียน และ นำเสียง	- ภาษาเร้าอารมณ์และความรู้สึก - ภาษาผิดหลักไวยากรณ์ (พาดหัวข่าว) - ภาษาแสดงถึงความรุนแรง ทารณ โหดร้าย และต้องนำตัวผู้ข่มขืนมาลงโทษให้ได้ - ภาษาแสดงสีสันของเรื่องราวที่เกิดขึ้น	<u>เปรียบเทียบกับสื่อหนังสือพิมพ์</u> - ภาษาเร้าอารมณ์และความรู้สึกน้อยกว่า - ภาษาผิดหลักไวยากรณ์ (ความน่าเชื่อถือ) - ภาษาแสดงถึงความรุนแรง ทารณ และ โหดร้าย น้อยกว่า - ภาษาแสดงสีสันของเรื่องราวที่เกิดขึ้นน้อยกว่า
การ เดินเรื่อง	เรียงลำดับเหตุการณ์ตามเวลา (ในส่วนรายละเอียดของข่าว)	เรียงลำดับเหตุการณ์ตามเวลา / ให้รายละเอียดเพิ่มเติมโดยถือความสำคัญรองลงมาตามลำดับ (ในส่วนรายละเอียดของข่าว)

จากตารางข้างต้นนี้ เราจะเห็นได้ว่ารูปแบบการรายงานข่าวข่มขืนกระทำชำเราทั้งในสื่อหนังสือพิมพ์ และสื่อวิทยุโทรทัศน์ ต่างก็มีลักษณะที่เป็นนาฏกรรมเช่นเดียวกัน โดยมีการวางโครงเรื่อง มีการกำหนดฉาก ตัวละคร แบบวิธีการเขียนและน้ำเสียง และมีการเดินเรื่องไปตามโครงเรื่องที่วางไว้

การรายงานข่าวที่มีโครงเรื่องในส่วนของเนื้อหา ที่เป็นรายละเอียดของข่าวนั้น สื่อหนังสือพิมพ์จะรายงานข่าวไปตามโครงเรื่องแบบธรรมดาที่วางไว้เสมอ ส่วนสื่อวิทยุโทรทัศน์จะไม่มีรูปแบบที่แน่นอน คือมีทั้งการรายงานข่าวไปตามโครงเรื่อง และรายงานโดยให้รายละเอียดเพิ่มเติม

ในส่วนของฉากนั้น สื่อหนังสือพิมพ์จะบรรยายฉากเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นด้วยตัวอักษร ในขณะที่สื่อวิทยุโทรทัศน์จะมีทั้งการบรรยายด้วยตัวอักษรตามที่ปรากฏในบทข่าวและน้ำเสียงโดยใช้ภาพข่าวที่เคลื่อนไหวได้และเหมือนจริงเป็นตัวสื่อ ซึ่งเป็นความแตกต่างกันตามธรรมชาติของสื่อแต่ละประเภท อย่างไรก็ตามองค์ประกอบของฉากต่าง ๆ ในสื่อทั้งสองประเภทมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน เพียงแต่ในสื่อวิทยุโทรทัศน์จะมีฉากการทำแผนประกอบคำรับสารภาพ และมีองค์ประกอบย่อยในฉากการพบศพผู้ถูกข่มขืน และการสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจมากกว่าในสื่อหนังสือพิมพ์

สำหรับตัวละครสำคัญที่ปรากฏในการรายงานข่าวนั้นจะมีทั้ง ผู้ข่มขืน ผู้ถูกข่มขืน และเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่สื่อวิทยุโทรทัศน์จะนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวละครน้อยกว่าในสื่อหนังสือพิมพ์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสื่อวิทยุโทรทัศน์มีพื้นที่ในการนำเสนอข่าว ซึ่งถูกจำกัดด้วยเวลา

ถ้าหากเปรียบเทียบแบบวิธีการเขียนและน้ำเสียง ที่ใช้ในการรายงานข่าวแล้ว เราจะเห็นได้ว่า ภาษาที่สื่อวิทยุโทรทัศน์นำมาใช้ในการเขียนบทข่าวเป็นภาษาที่เร้าอารมณ์และความรู้สึกน้อยกว่าในสื่อหนังสือพิมพ์ รวมทั้งเป็นภาษาที่แสดงถึงความรุนแรง ทารุณโหดร้าย และให้สีสันของเรื่องราวที่เกิดขึ้นน้อยกว่าด้วย สำหรับภาษาที่ใช้ในการพาดหัวข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์นั้นล้วนเป็นภาษาที่ผิดหลักไวยากรณ์ ส่วนในสื่อวิทยุโทรทัศน์ภาษาที่ใช้ในการเขียนความนำของข่าวซึ่งทำหน้าที่เหมือนกับการพาดหัวข่าวในสื่อหนังสือพิมพ์เป็นภาษาที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

ส่วนสุดท้าย ซึ่งเป็นการเดินเรื่องในส่วนของเนื้อหา ที่เป็นรายละเอียดของข่าว
สื่อหนังสือพิมพ์จะรายงานข่าวโดยเดินเรื่องไปตามโครงเรื่องแบบธรรมดาที่วางไว้ และ
เรียงลำดับเหตุการณ์ไปตามเวลา ส่วนสื่อวิทยุโทรทัศน์จะมีทั้งการรายงานข่าวในลักษณะ
เช่นเดียวกับในสื่อหนังสือพิมพ์ และรายงานข่าวโดยให้รายละเอียดเพิ่มเติมและเรียงลำดับ
ของเนื้อหาตามความสำคัญ